



สารนิพนธ์

เรื่อง การศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศไทยเวียดนาม

โดย

นางสาวจันทร์สุรินทร์ วนาวีระกร

รหัสนักศึกษา 05590743

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร





สารนิพนธ์

เรื่อง การศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม

โดย

นางสาวจันทร์สุรินทร์ วนาวีระกร

รหัสนักศึกษา 05590743

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์	การศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศไทยเวียดนาม
ผู้เขียน	นางสาวจันทร์สุรินทร์ วนาวีระกร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปั่นสุวรรณ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

### บทคัดย่อ

การขยายตัวของเศรษฐกิจเวียดนามเป็นผลสืบเนื่องมาจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยเฉพาะบทบาทของนักลงทุนชาวเกาหลี ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษา ประเภท มูลค่า และ สัดส่วนของการลงทุน นโยบายเศรษฐกิจที่ใช้รองรับและดึงดูดการลงทุน รวมทั้งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศไทยเวียดนาม โดยมีวิธีการศึกษาทั้งด้าน ปริมาณวิเคราะห์และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยใช้ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ของเวียดนาม และเกาหลี จากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์เชิง บรรยาย การวิเคราะห์ Policy Achievement และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า ในปี 2019 เกาหลีได้ลงทุนในเวียดนามสูงเป็นลำดับที่ 2 ของการลงทุนในทวีปเอเชีย โดยกิจกรรมทาง เศรษฐกิจที่เข้าไปลงทุนมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งมีมูลค่าสูงถึง 1.59 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนนโยบายที่ใช้รองรับและ ดึงดูดการลงทุนจะปรากฏในแผนพัฒนาสังและเศรษฐกิจ ตั้งแต่ทศวรรษที่ 2010 เป็นต้นมา พบว่า นโยบายของเวียดนามเปิดรับการลงทุนอย่างชัดเจน ส่งผลทำให้เกิดการปรับปรุงการแก้ไขกฎหมาย ที่เอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนต่างชาติ การให้สิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับภาษีและที่ไม่ใช่ภาษี และส่งเสริมการลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมทั่วประเทศ ทั้งนี้ปัจจัยที่สนับสนุนให้นักลงทุน ชาวเกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนามมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยหลักในเรื่องค่าแรงราคาถูก และปัจจัยรองในเรื่องความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของรัฐบาลในแง่ของการปฏิรูปเพื่อการลงทุน

**คำสำคัญ :** การลงทุนระหว่างประเทศ การลงทุนในเวียดนาม นักลงทุนเกาหลี

### กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่องการศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450112 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก บัณฑิตสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้ความรู้แง่คิด และทัศนคติใหม่ ๆ ที่ดีต่อการทำงานและการทำวิจัย ตลอดจนการให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอบขอบคุณพ่อ คุณแม่ ที่คอยรับฟังปัญหา ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ และเป็นผู้สนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง ด้วยความรักที่มิให้ลูกคนนี้อย่างเสียเวลาที่ผ่านมา

ขอบคุณเพื่อนที่น่านรักอย่างจรรุวรรณ สุดาตวง (วันจันทร์) ที่คอยปลุกดันให้มีแรงกายและแรงใจให้ในการทำงาน และขอบคุณตนเองที่อดทนและตั้งใจศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จันทร์สุรินทร์ วนาวีระกร

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
บทที่ 1 บทนำ .....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ .....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย .....	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย.....	4
1.5 กรอบแนวความคิดการศึกษาและวิเคราะห์ .....	5
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ความหมายของการลงทุนระหว่างประเทศ .....	6
2.1.1 ประเภทของการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ.....	6
2.1.2 รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจของต่างชาติ.....	7
2.2 ทฤษฎีการลงทุนระหว่างประเทศ.....	9
2.2.1 ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่าง.....	9
2.2.2 ความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้ง.....	9
2.2.3 ความได้จากการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตนเอง .....	9
2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรม .....	10
2.3.1 ทฤษฎีที่ตั้งอุตสาหกรรมของ Smith (1971).....	10
2.3.2 ทฤษฎีเลือกที่ตั้งอุตสาหกรรมของ Miller (1977).....	13
2.4 นโยบายส่งเสริมการลงทุนของเวียดนาม.....	16

รูปแบบของการใช้สิทธิประโยชน์.....	16
2.5 ข้อมูลทางภูมิศาสตร์ .....	18
2.5.1 กายภาพ.....	18
2.5.2 ข้อมูลภูมิศาสตร์มนุษย์.....	25
2.6 ข้อมูลทางเศรษฐกิจ .....	30
2.6.1 รายได้ประชาชาติต่อหัว .....	30
2.6.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ.....	30
2.7 กรณีศึกษา .....	30
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต .....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล .....	39
3.2 วิธีจัดกระทำข้อมูล .....	39
3.3 วิธีการดำเนินงาน .....	39
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา .....	40
3.5 เทคนิคการวิเคราะห์ .....	40
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	41
4.1 ประเภทและมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม .....	41
4.2 นโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ .....	61
4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ทำให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศเวียดนาม.....	69
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ .....	73
5.1 สรุปผลการศึกษา .....	73
5.2 อภิปรายผลการศึกษา .....	74
5.3 ข้อเสนอแนะ .....	77

5.3.1 ข้อเสนอแนะทางนโยบาย.....	77
5.3.2 ข้อเสนอแนะทางงานวิจัยในอนาคต.....	78
5.4 ข้อจำกัด .....	78
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	85
ตารางที่ 4 แสดงประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยจำแนกตามจังหวัดและปี (ตั้งแต่ปี 2009-2018) .....	85
ตารางที่ 5 ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศ ตั้งแต่ปี 2009-2019.....	90
ตารางที่ 6 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนของเกาหลี จำแนกตามทวีป ในปี2019.....	90
ตารางที่ 7 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนของเกาหลี ในภูมิภาคเอเชีย ในปี 2009 ปี2014 และปี2019.....	91
ตารางที่ 8 ตารางแสดงมูลค่าจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนของเกาหลี ในภูมิภาคเอเชียปี 2009.....	91
ตารางที่ 9 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนจำแนกตาม อุตสาหกรรมของเกาหลีในประเทศจีน ฮองกง อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ไทย และเวียดนาม ในปี 2009.....	93
ตารางที่ 10 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนและมูลค่าการลงทุน ของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ปี 2014.....	100
ตารางที่ 11 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนจำแนก ตามอุตสาหกรรมของเกาหลีในประเทศจีน ฮองกง อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ไทย และเวียดนามในปี 2014.....	102
ตารางที่ 12 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนและมูลค่าการลงทุน ของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ปี 2014.....	108



ตารางที่ 13 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนจำแนกตามอุตสาหกรรมของเกาหลีในประเทศ จีน ฮองกง ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม ในปี 2019.....	110
ตารางที่ 14 ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2009-2019.....	117
ตารางที่ 15 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019.....	118
ตารางที่ 16 ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนในโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019.....	121
ประวัติผู้วิจัย.....	124
แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์ .....	125

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงพื้นที่ของแต่ละจังหวัด จำนวนประชากรโดยเฉลี่ย และแสดงความหนาแน่นขอประชากร.....	26
ตารางที่ 2 นโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับ การลงทุนจากต่างประเทศ.....	63
ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ทำให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุน ในประเทศไทย.....	70
ตารางที่ 4 แสดงประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยจำแนกตามจังหวัดและปี (ตั้งแต่ปี 2009-2018).....	85
ตารางที่ 5 ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศ ตั้งแต่ปี 2009-2019.....	90
ตารางที่ 6 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนของเกาหลี จำแนกตามทวีป ในปี2019.....	90
ตารางที่ 7 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนของเกาหลี ในภูมิภาคเอเชีย ในปี 2009 ปี2014 และปี2019.....	91
ตารางที่ 8 ตารางแสดงมูลค่าจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนของเกาหลี ในภูมิภาคเอเชียปี 2009.....	91
ตารางที่ 9 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนจำแนกตาม อุตสาหกรรมของเกาหลีในประเทศจีน ฮองกง อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ไทย และเวียดนาม ในปี 2009.....	93
ตารางที่ 10 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนและมูลค่าการลงทุน ของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ปี 2014.....	100

ตารางที่ 11 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนจำแนกตามอุตสาหกรรมของเกาหลีในประเทศจีน ฮองกง อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ไทย และเวียดนามในปี 2014.....	102
ตารางที่ 12 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนและมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ปี 2014.....	108
ตารางที่ 13 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนจำแนกตามอุตสาหกรรมของเกาหลีในประเทศ จีน ฮองกง ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม ในปี 2019.....	110
ตารางที่ 14 ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2009-2019.....	117
ตารางที่ 15 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019.....	118
ตารางที่ 16 ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนในโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019.....	121

## บทที่ 1

### บทนำ

#### 1.1 ที่มาและความสำคัญ

ภายหลังจากที่เวียดนามได้ดำเนินนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ “โด่ยเหมย” (Doi Moi) ในปี พ.ศ. 2529 เวียดนามได้กำหนดยุทธศาสตร์เศรษฐกิจ เพื่อยกระดับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นช่องทางที่เปิดโอกาสให้เศรษฐกิจประเทศเวียดนามได้รับการพัฒนา มีการเปลี่ยนประเทศคู่ค้า ที่ปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมไปทำการค้ากับหลายประเทศและการทำสนธิสัญญาหรือข้อตกลง การค้ากับองค์การระหว่างประเทศ (มันส์ซัย จึงตระกูล และพงษ์เทพ จงเจริญรุ่งโรจน์; 2559) เช่น ก่อนการปฏิรูปโด่ยเหมย ประเทศเวียดนามทำการค้าส่วนใหญ่กับสหภาพโซเวียต ยุโรป ตะวันออก ภายหลังจากการค้ากับสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และอาเซียน ทำให้เกิดเสรีทางตลาดและ สร้างความเชื่อมั่นให้ประเทศอื่น ๆ เห็นความพร้อมพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตและเปิดรับการลงทุน จากต่างชาติโดยเฉพาะการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

ผลจากการดำเนินนโยบาย “โด่ย เหมย” ประเทศเวียดนามกลายเป็นอุตสาหกรรมเกิดใหม่ (NIEs) ตามทฤษฎีของฮานบิน คือ ขั้นที่ 1 เริ่มต้นจากการเป็นประเทศที่ส่งออกสินค้าเกษตรขั้น ปฐมภูมิและนำเข้าสินค้าอุปโภคและการบริโภค ขั้นที่ 2 ผลิตอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าและ ส่งออกสินค้าทุน ขั้นที่ 3 ส่งออกสินค้าอุปโภคบริโภคและผลิตสินค้าทุน และขั้นที่ 4 ผลิตและส่งออก สินค้าทุนหรือสินค้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต ขวัญใจ เตชเสนสกุล (2560) ได้กล่าวใน “พลิกมุมมองเวียดนาม จากคู่แข่งเป็นคู่ค้าสำคัญ” ว่าประเทศเวียดนามได้พัฒนาโครงสร้างทาง เศรษฐกิจมาอยู่ในขั้นที่ 3 และกำลังเปลี่ยนผ่านไปยังขั้นที่ 4 ที่ผลิตอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

การเข้ามาเป็นสมาชิกอาเซียนของประเทศเวียดนามในปี 2538 เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ เวียดนามได้รับความรู้คำแนะนำจากประเทศสมาชิกอาเซียนและสนับสนุนให้ประเทศเวียดนามได้รับการยอมรับเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลกในปี 2550 ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่ทำให้ประเทศเวียดนามได้ เข้าเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจโลกอย่างเป็นทางการ มีปัจจัยในการผลิตเพิ่ม รัฐบาลปรับปรุงแก้ไข กฎระเบียบการค้า ให้เป็นมาตรฐานสากล ส่งเสริมการลงทุน โดยให้สิทธิพิเศษต่าง ๆ ลงทุน สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ เปลี่ยนจากอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสมัย

เดิมมาเป็นเทคโนโลยีขั้นสูง ด้วยเหตุนี้เอง การลงทุนจากต่างประเทศจึงเข้ามาในประเทศไทยเวียดนามอย่างต่อเนื่อง

นอกจากการที่รัฐบาลมีการออกระเบียบเพื่อส่งเสริมการลงทุนแล้ว การที่เวียดนามมีประชากรจำนวนมาก ทั้งที่เป็นประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานและการมีอัตราเด็กเกิดใหม่ โดยข้อมูลจากเว็บไซต์ [www.worldpopulationreview.com](http://www.worldpopulationreview.com) ได้ระบุว่าประเทศเวียดนามมีจำนวนประชากรสูงถึง 96 ล้านคน และคาดการณ์ว่าในปี 2020 จะมีจำนวนประชากรที่คาดการณ์ว่าถึง 100 ล้านคน ทำให้เวียดนามกลายเป็นประเทศที่สามารถแข่งขันการตลาดด้วยค่าแรงที่ถูกได้ นอกจากนี้การมีเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลเวียดนาม ทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติปัจจุบันตัดสินใจเลือกที่จะเข้ามาลงทุน (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน; 2553)

หนึ่งในประเทศที่เข้ามาลงทุนในเวียดนามในหลายทศวรรษก่อนนั้น คือ นักลงทุนชาวเกาหลี จากรายงาน *The rise of Korean investment in Vietnam* (Michael Blomenhofer; 2017) ได้กล่าวว่า เกาหลีได้เข้ามาลงทุนในเวียดนามตั้งแต่เมื่อปี 2535 โดยมุ่งเน้นไปยังการผลิตที่ใช้แรงงานเป็นหลักในการตัดเย็บเสื้อผ้าและสิ่งทอ ในช่วงปี 2543 มีการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น และในระยะหลังมุ่งเน้นไปยังสินค้าอุปโภค สินค้าบริโภค รวมถึงการค้าปลีกและการบริการ

แม้สถานการณ์สงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในประเทศที่ทำการค้าร่วมหลายบริษัทที่มีฐานการผลิตในจีนได้ย้ายฐานการผลิตหรือยกเลิกการลงทุนต่อ เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบจากมาตรการกำแพงภาษีของทั้งสองประเทศ (บริษัทที่ปรึกษาและบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ เจแอล แอล; 2562) และหลีกเลี่ยงการถูกคว่ำบาตรจากสหรัฐอเมริกา (บีบีซีไทย; 2562) ทำให้ทุนถูกย้ายไปยังประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อย่างประเทศไทยเวียดนามที่ได้รับผลประโยชน์จากสงครามทางการค้าในครั้งนี้ และยังคงได้รับความสนใจสำหรับการลงทุนต่อของนักลงทุนชาวเกาหลี โดยจากรายงานของปริดี บุญชื้อ (2561) ที่กล่าวถึงการลงทุนของเกาหลีได้ว่า การที่บริษัทขนาดใหญ่ในเกาหลีอย่างเช่น Samsung ได้ตั้งนิคมอุตสาหกรรมอยู่ที่จังหวัดไทเงียน (Thai Nguyen) บริษัท LG Electronics มีโรงงานผลิตสมาร์ตโฟนและโทรทัศน์ที่เมืองไฮฟอง (Hai Phong) ซึ่งเป็นท่าเรือทางตอนเหนือของเวียดนาม การจัดตั้งของบริษัท Seoul Semiconductor เพื่อผลิต semiconductor บริเวณเวียดนามเหนือ และการจัดตั้งบริษัทผลิตรถยนต์อย่าง Hyundai เพื่อลดต้นทุนในการผลิต นอกจากการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมแล้ว สำนักส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (2558) ได้กล่าวถึงการลงทุนของเกาหลีในภาคบริการ เช่น ห้างสรรพสินค้า Lotte Mart ซึ่ง

เป็นห้างที่มีการเจริญเติบโตสูงสุดของเวียดนาม เนื่องจากคนเวียดนามรับกระแสของเกาหลีเข้ามาผ่านทางละคร ภาพยนตร์และ K-POP ทำให้สินค้าเกาหลีที่ขายในห้างนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่แค่ภายในระยะเวลาภายในไม่กี่ปี หรือไม่ใช่เพียงเหตุผลจากผลกระทบของสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนเท่านั้น ที่ทำให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกมาลงทุนในเวียดนามจนกลายเป็นผู้ลงทุนอันดับหนึ่ง จะเห็นได้ว่าเกาหลีประสบความสำเร็จทั้งทางเศรษฐกิจและการเผยแพร่วัฒนธรรม จนคนรุ่นใหม่เวียดนามมีแนวโน้มที่ปรับเปลี่ยนรสนิยม ทั้งเรื่องความนิยมอาหารเกาหลี การแต่งหน้าโดยใช้เครื่องสำอางแบรนด์เกาหลี นิยมการแต่งกายสไตล์เกาหลี ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของแฟชั่นเสื้อผ้า หรือการนัดแนะการแต่งกายให้อยู่ในรูปแบบเฉพาะทั้งในกลุ่มเพื่อนหรือคู่รัก นอกจากนี้ยังมีการเต้น Cover Dance รอบบริเวณทะเลสาบฮว่านเกียม (Ho Hoan Kiem) ที่ได้รับความนิยมจากวัยรุ่นในเวียดนาม ดังนั้นการที่คนเวียดนามยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีได้จึงเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงการเปิดใจยอมรับการลงทุนจากนักลงทุนชาวเกาหลีได้อย่างเต็มที่เช่นกัน

เศรษฐกิจของเวียดนามพัฒนาอย่างรวดเร็วจากประเทศที่ยากจน ขาดแคลนทุนเนื่องจากมีเงินสะสมทุนไม่เพียงพอจึงต้องพึ่งพาการลงทุนจากต่างชาติ แต่ภายในช่วงเวลาไม่กี่ทศวรรษเวียดนามกลายเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ประชาชนมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีกำลังในการบริโภคสินค้าและบริการที่มีคุณภาพในราคาที่สูง ภายใต้ความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจนี้ของเวียดนามไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเบื้องหลังส่วนหนึ่งมาจากการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลี ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีได้ในประเทศเวียดนาม เพื่อให้ทราบลักษณะการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีได้ว่ามีลักษณะการลงทุนอย่างไร เลือกการลงทุนในประเทศเศรษฐกิจใด และศึกษาปัจจัยที่ดึงดูดให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในเวียดนาม

## 1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาประเภทและมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม

1.2.2 เพื่อศึกษานโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศเวียดนาม

### 1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตเวลา ศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีใต้ในประเทศไทยตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2562

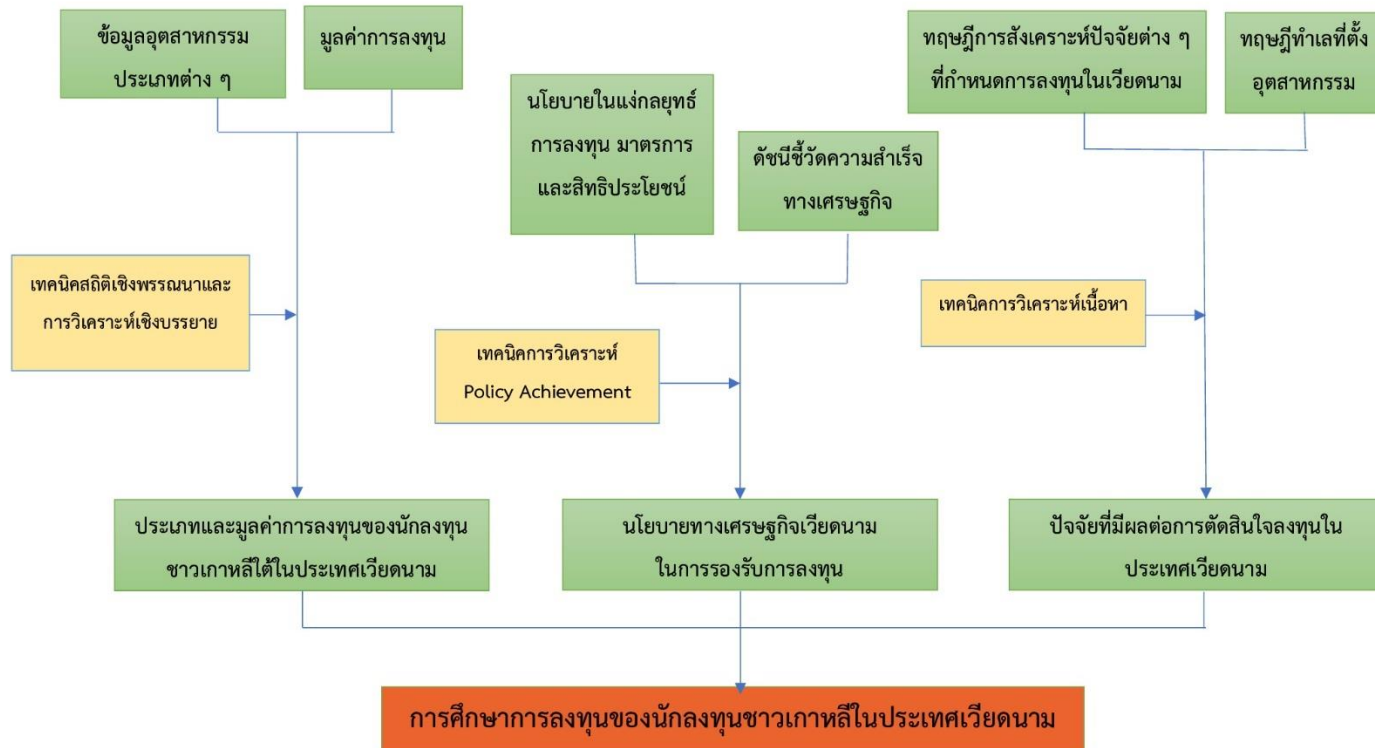
### 1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย

1.4.1 ทำให้ทราบประเภทและมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศไทย

1.4.2 ทำให้ทราบนโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยใช้เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ

1.4.3 ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศไทย

### 1.5 กรอบแนวความคิดการศึกษาและวิเคราะห์





## บทที่ 2

### ทบทวนวรรณกรรมและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

#### 2.1 ความหมายของการลงทุนระหว่างประเทศ

รัตนา สายคณิต และพุทธรกัล รัชธร (2549) ได้ให้ความหมายการลงทุนระหว่างประเทศไว้ว่า การลงทุนระหว่างประเทศ (international investment) คือ เงินทุนจากผู้ที่มีถิ่นฐานจากประเทศอื่นจัดหามาให้ผู้ที่มีถิ่นฐานอีกประเทศหนึ่ง

สำหรับการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ (foreign direct investment) หรือ FDI หมายถึง การลงทุนที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเข้าควบคุมสินทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ การบริหารจัดการ หรือองค์กระระหว่างประเทศในประเทศอื่น โดยประเทศผู้รับการลงทุน เรียกว่า ประเทศเจ้าบ้าน ส่วนประเทศที่นำเงินเข้าไปลงทุน เรียกว่า ประเทศบ้านเกิด หรือประเทศแม่ โดยการลงทุนในรูปแบบนี้ประเทศผู้ให้นำเงินเข้าไปลงทุนสามารถจัดการควบคุมการดำเนินงานของธุรกิจของตัวเองได้ (รัตนา สายคณิต และพุทธรกัล รัชธร; 2549) โดยส่วนใหญ่แล้วประเทศเจ้าบ้านมักเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา และประเทศที่เป็นเจ้าของเงินลงทุนมักเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

โดยข้อมูลการลงทุนระหว่างประเทศนั้น แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การลงทุนทางตรงที่ไหลเข้าประเทศ (FDI Inflows) หมายถึง การลงทุนจากประเทศอื่นที่เข้ามาลงทุนในประเทศ และการลงทุนทางตรงที่ไหลออกนอกประเทศ (FDI Outflows) หมายถึง การลงทุนทางตรงจากในประเทศออกไปลงทุนในประเทศอื่น

**2.1.1 ประเภทของการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ** รัตนา สายคณิต และพุทธรกัล รัชธร; 2549) แบ่งได้เป็น 3 ประเภทหลัก ได้ดังนี้

1) **การลงทุนตั้งกิจการใหม่ในต่างประเทศ** หมายถึง เป็นการลงทุนในการตั้งกิจการใหม่หรือสร้างโรงงานใหม่ (green-field investment) องค์การธุรกิจระหว่างประเทศต้อง เข้ามาดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด ตั้งแต่การซื้อที่ดินหรือเช่าที่ดิน การก่อสร้างอาคาร และการหาบุคลากรมาทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ เป็นต้น โดยกิจการที่ตั้งขึ้นมาใหม่นี้เป็นกิจการสาขาที่มีกิจการแม่ในต่างประเทศคอยบริหารจัดการ

2) การลงทุนเพื่อให้ได้กิจการเดิมที่มีอยู่แล้ว หมายถึง การลงทุนทางตรงในรูปแบบของการซื้อกิจการเดิมที่เคยมีอยู่แล้วในท้องถิ่น หรือเข้าควบคุมกิจการในท้องถิ่น แล้วตั้งเป็นกิจการใหม่หรือใช้ชื่อของกิจการใดกิจการหนึ่ง

3) การตั้งกิจการร่วมลงทุน (joint ventures) หมายถึง องค์กรธุรกิจสองแห่งหรือมากกว่า ได้ตกลงเพื่อทำธุรกิจร่วมกันและลงทุนจัดตั้งกิจการขึ้นใหม่ ซึ่งกิจการนี้จะป็นนิติบุคคลตามกฎหมายและแยกเป็นอิสระจากกิจการเดิม โดยมีองค์กรธุรกิจที่ก่อตั้งร่วมกันเป็นเจ้าของ

### 2.1.2 รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจของต่างชาติ

สำหรับข้อมูลจาก กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (2561) ได้ระบุใน คู่มือโอกาสและทิศทางการค้าการลงทุนในเวียดนาม โดยกล่าวถึงรูปแบบการจัดตั้งและความหมายของแต่ละรูปแบบธุรกิจของต่างชาติในประเทศเวียดนาม สามารถแบ่งเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1) กิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign-Owned Enterprise) เป็นการลงทุนโดยชาวต่างชาติทั้งหมด เป็นบริษัทจำกัดที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของเวียดนาม เป็นการลงทุนขององค์กรหรือเอกชนจากต่างประเทศทั้งหมด การลงทุนดังกล่าวจะต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงวางแผนและการลงทุนหรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นก่อน การลงทุนในลักษณะนี้มีสถานะเป็นบริษัทจำกัดตามกฎหมายการลงทุนของเวียดนาม และผู้ลงทุนมีอำนาจเต็มในการบริหารจัดการ

2) สำนักงานตัวแทน (Representative Office) ทำหน้าที่เป็นผู้แทนทางการค้าการลงทุน ตลอดจนให้บริการด้านต่าง ๆ แทนบริษัทแม่ในต่างประเทศ เช่น บริการด้านข้อมูล การหาตลาด ติดตามและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย แสวงหาโอกาสในการลงทุน หรือคู่ค้า เพื่อทำกิจกรรมทางการตลาด ประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมสินค้าหรือบริการของบริษัท

3) สาขาบริษัทต่างชาติ (Foreign Company Branch) กฎหมายของเวียดนามอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเปิดบริษัทสาขาเพื่อดำเนินธุรกิจได้หากจดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือมีใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนในประเทศของนักลงทุนมาแล้วมากกว่า 5 ปี

4) กิจการร่วมทุน (Joint Ventures) เป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างหุ้นส่วนชาวเวียดนามกับชาวต่างชาติจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลโดยชาวต่างชาติต้องมีสัดส่วนการลงทุนมากกว่าร้อยละ 30 แต่ไม่เกินร้อยละ 70 ของเงินลงทุนทั้งหมด ระยะเวลาในการลงทุนไม่

เกิน 50 ปี และในส่วนของคณะกรรมการบริหาร (Board of Management หรือ BOM) ประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละฝ่ายตามสัดส่วนการลงทุนแต่ต้องมีสมาชิกที่เป็นชาวเวียดนามอย่างน้อย 2 คน

#### 5) สัญญาร่วมลงทุนธุรกิจ (Business Co-operation Contract หรือ BCC)

เป็นการร่วมทุนทางธุรกิจระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับนักลงทุนเวียดนาม ซึ่งอาจมีมากกว่า 1 รายเข้าร่วมทำธุรกิจด้วย มีความยืดหยุ่นมากที่สุด สัญญาร่วมลงทุนธุรกิจสามารถเปิดสำนักงานเป็นตัวแทนที่เวียดนาม โดยสามารถลงทุนในระยะเวลาดำเนินได้ถึง 50 ปี ข้อเสียของการลงทุนประเภทนี้ คือ ไม่มีการจำกัดความรับผิดชอบหากเกิดการขาดทุน

#### 6 ) Build-Operate-Transfer (BOT), Build-Transfer-Operate (BTO),

**Build-Transfer (BT)** กิจกรรมที่ทำสัญญากับภาครัฐเป็นรูปแบบการลงทุนที่เป็นข้อตกลงระหว่างหน่วยงานราชการของเวียดนามกับนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งอาจเป็นบริษัทต่างชาติถือหุ้นทั้งหมดหรือบริษัทร่วมทุนกับเวียดนามก็ได้ เพื่อที่จะสร้าง หรือดำเนินการในโครงการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น สะพาน ถนนสนามบิน ท่าเรือ ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น โดยผู้ลงทุนจะได้รับอนุญาตให้ดำเนินโครงการในระยะเวลาที่เพียงพอจะทำให้ได้รับเงินลงทุนคืนพร้อมกำไรที่สมเหตุสมผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในสัญญา โดยแบ่งสัญญาออกเป็น 3 รูปแบบ ได้ดังนี้

(1) BOT (Build-Operate-Transfer) คือ เมื่อสร้างเสร็จแล้วสามารถหาผลประโยชน์ได้ในช่วงเวลาหนึ่ง ก่อนโอนกิจการเป็นของรัฐ

(2) BTO (Build-Transfer-Operate) คือ เมื่อสร้างเสร็จแล้วต้องโอนให้รัฐก่อน จึงเปิดดำเนินการเพื่อหาผลประโยชน์ได้ในช่วงเวลาหนึ่ง

(3) BT (Build-Transfer-Contract) คือ เมื่อสร้างเสร็จแล้วต้องโอนให้รัฐทันที โดยรัฐจะอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติไปลงทุนในโครงการอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนตามสมควรเป็นต้น ทั้งนี้รัฐบาลเวียดนามได้สนับสนุนการลงทุนต่างชาติในรูปแบบดังกล่าว โดยการให้สิทธิพิเศษในการใช้ที่ดินและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งสิทธิพิเศษทางด้านภาษี

## 2.2 ทฤษฎีการลงทุนระหว่างประเทศ

ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนทางตรงในต่างประเทศ หรือทฤษฎี An Eclectic Theory ของ John H Dunning (อ้างอิงใน รัตนา สายคณิต และพุทธกาล รัชชระ; 2549) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดการลงทุนในต่างประเทศไว้ 3 ประการ ได้แก่

**2.2.1 ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่าง (Ownership-specific Advantage)** เป็นความได้เปรียบที่เจ้าของการลงทุนนั้นต้องมีสินทรัพย์บางอย่างเพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์ ประกอบด้วยสินทรัพย์ที่มีตัวตน เช่น ที่ดิน โรงงาน เครื่องจักร และสินทรัพย์พิเศษบางอย่างที่องค์กรหรือธุรกิจสร้างขึ้นเอง หรือได้มาครอบครองด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การจดสิทธิบัตร หรือซื้อสัมปทาน สินทรัพย์พิเศษ เช่น ความรู้ทางเทคโนโลยี กระบวนการบริหาร หรือการจัดการ ภายใน ซึ่งการมีสินทรัพย์พิเศษนี้จะทำให้เกิดความสามารถขององค์กรธุรกิจแต่ละแห่งนั้นต่างกัน โดยต้นน้ำได้แบ่งความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่างได้ ดังนี้

- 1) ความได้เปรียบที่ไม่จำเป็นต้องเกิดการกระจายการผลิตไปยังประเทศอื่น
- 2) ความได้เปรียบที่กิจการสาขาได้รับจากบริษัทแม่
- 3) ความได้เปรียบที่เกิดจากการกระจายสินค้าไปยังประเทศต่าง ๆ

**2.2.2 ความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้ง (Location Advantage)** เป็นความได้เปรียบของแหล่งที่ตั้งเมื่อเทียบระหว่างประเทศเจ้าของการลงทุนกับประเทศที่รับการลงทุน หากประเทศที่รับการลงทุน มีแหล่งที่ตั้งที่ดีกว่า เช่น เป็นแหล่งที่มีทรัพยากรจำนวนมากและมีคุณภาพสูง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการขนส่ง การจัดการต่าง ๆ มีต้นทุนถูกกว่า ค่าแรงราคาถูก และการเสียภาษีที่ต่ำกว่า ทำให้ประเทศเจ้าของเงินทุนเคลื่อนย้ายทุนไปยังประเทศที่รับการลงทุนนั่นเอง

**2.2.3 ความได้จากการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตนเอง (Internalization Advantage)** ความได้เปรียบนี้เป็นความได้เปรียบที่เกิดจากแรงจูงใจของเจ้าของทุนที่ต้องการขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง โดยการขยายการลงทุน หรือเคลื่อนย้ายการลงทุนไปยังประเทศที่ด้อยพัฒนามากว่า (สรินทิพย์ เกิดผล และจิรศักดิ์ พงษ์พิชญพิจิตร; 2559) เช่น การลดต้นทุนในการผลิต การหลีกเลี่ยงภาษี หรือลดภาษีจากการเป็นสินค้าที่ผลิตต่างประเทศกลายเป็นสินค้าที่ผลิตภายในประเทศที่รับการลงทุน เป็นต้น

## 2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรม

### 2.3.1 ทฤษฎีที่ตั้งอุตสาหกรรมของ Smith (1971)

ทฤษฎีที่ตั้งอุตสาหกรรม และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม (Smith 1971; Stafford 1980) (อ้างอิงใน วิชัย ศรีคำ; 2547) กล่าวถึง ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรม ได้แก่

1) **วัตถุดิบ (Raw Materials)** เป็นปัจจัยในกระบวนการผลิต อุตสาหกรรมทุกประเภทต้องใช้วัตถุดิบไปใช้ในโรงงาน เพื่อทำการผลิตสินค้า ความต้องการวัตถุดิบจากแตกต่างกันไปตาม ประเภทและขนาดของอุตสาหกรรม และเพื่อที่จะนำวัตถุดิบมาใช้ในโรงงานจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และเพื่อรายได้สูงสุดแก่ผู้ประกอบการ จึงต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์สำคัญในการพิจารณาอิทธิพลของวัตถุดิบที่มีต่อที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม มีดังต่อไปนี้

(1) ถ้าวัตถุดิบแปรรูปแล้วมีน้ำหนักลดลงมาก หรือน้ำหนักสูญเสียไปมาก โรงงานที่ใช้วัตถุดิบดังกล่าวต้องไปตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ

(2) ถ้าวัตถุดิบนั้น เน่า เสียหาย หรือเสื่อมสภาพเร็วมาก หรือการขนส่งทำได้ลำบาก โรงงานแปรรูปสินค้ามักจะตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ

(3) ถ้าเป็นวัตถุดิบที่นำไปใช้โดยไม่สูญเสียน้ำหนักเลย โรงงานที่ใช้วัตถุดิบชนิดนี้ไม่จำเป็นต้องไปตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ แต่ควรไปตั้งอยู่ที่ตลาด

(4) ถ้าเป็นวัตถุดิบที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่ง หรือหาได้ง่ายในทุกแห่ง เวเบอร์ถือว่าวัตถุดิบชนิดนี้ไม่มีแรงดึงดูดที่ตั้ง ดังนั้นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบดังกล่าวไม่จำเป็นต้องตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ แต่ควรตั้งอยู่ที่ตลาด ทำให้สามารถลดค่าขนส่งจากโรงงานไปยังตลาดได้

2) **การขนส่งและการคมนาคม (Transportation and Communication)** จากทฤษฎีที่ตั้งอุตสาหกรรมของเวเบอร์ (Theory of the location of Industries) ซึ่งให้เห็นว่า “ค่าขนส่ง” มีอิทธิพลต่อการเลือกที่ตั้งของอุตสาหกรรม เนื่องจากค่าขนส่งทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น หากสามารถทำให้ค่าขนส่ง “ลดลง” ราคาสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จะถูกลง โดยวิชัย ศรีคำ (2524) ได้กล่าวว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลมากนั้นคือ “ระยะทาง” เพราะระยะทางทำให้ราคาของวัตถุดิบ ราคาสินค้า และราคาปัจจัยต่าง ๆ แตกต่างกันไป เพราะฉะนั้น ที่ตั้งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการเป็นที่ตั้งอุตสาหกรรม คือ “ที่ตั้งที่มีค่าขนส่งรวมต่ำที่สุด”

**3) แรงงาน (Labor)** อุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเลือกที่ตั้งไปอยู่ ณ จุดที่มีแรงงาน ราคาถูก แต่การที่จะเลือกไปอยู่ ณ จุดใดนั้น ขึ้นอยู่กับว่าโรงงานทำกิจกรรมหรืออุตสาหกรรมนั้น ต้องการจำนวนและประเภทของแรงงานเป็นแบบใด เช่น แรงงานชาย แรงงานหญิง แรงงานมีฝีมือ แรงงานกึ่งมีฝีมือ แรงงานไร้ฝีมือ ใช้แรงงานจำนวนมากหรือจำนวนน้อย โดยแต่ละพื้นที่จะมีแรงงาน เหล่านี้แตกต่างกันไป ปัจจัยแรงงานจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกที่ตั้งอุตสาหกรรม

**4) ตลาด (Market)** ตลาดเป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรม ในบางสินค้าหรือผลิตภัณฑ์มีค่าใช้จ่ายสำหรับการขนส่งสูงกว่าค่าใช้จ่ายการย้ายวัตถุดิบไปยังโรงงาน ทำให้ผู้ประกอบการเลือกที่จะตั้งโรงงานใกล้แหล่งผู้บริโภคหรือตลาดใกล้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (Estell and Buchanan, 1980) เพื่อที่จะได้กำไรสูงสุดนั่นเอง

**5) ทุน (Capital)** สมิธ (Smith, 1971) ให้ความหมายของ “ทุน” ไว้ ดังนี้

(1) ทุนในรูปแบบของตัวเงิน หมายถึง “เงิน” เพราะหากไม่มีเงินจะไม่สามารถได้มาซึ่งปัจจัยอื่น ซึ่งจำเป็นต่อกระบวนการผลิต

(2) ทุนในรูปแบบของทุนคงที่หรืออุปกรณ์ทุนคงที่ หมายถึง ที่ดิน เครื่องจักร ดึก หรือโรงงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ทางกายภาพของโรงงาน ซึ่งทุนดังกล่าวไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ และหากเคลื่อนย้ายไปลงทุนในที่ใหม่จะทำให้สิ้นเปลืองเงินทุนมากกว่าการลงทุนในที่เดิม ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่ทำให้เกิดความสนใจในการดำเนินอุตสาหกรรมต่อไปในเขตเก่า

**6) พลังงานและเชื้อเพลิง (Power and Energy)** เป็นปัจจัยสำคัญของโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภท (Moriarty, 1980) เพราะจะต้องนำมาใช้เพื่อปฏิบัติงานทุกอย่างในโรงงาน โดยต้นทุนในการผลิตสินค้าจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับปริมาณการใช้เชื้อเพลิง แต่เดิมนั้นอุตสาหกรรมจำนวนมากต้องตั้งอยู่ใกล้แหล่งผลิตพลังงานและเชื้อเพลิง เพื่อลดค่าขนส่งวัตถุดิบ ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีก้าวหน้า ผลิตไฟฟ้าและน้ำมันได้สำเร็จ การเคลื่อนย้ายพลังงานเชื้อเพลิงจากแหล่งวัตถุดิบไปสู่ตลาดได้ง่าย และค่าขนส่งถูกลง ทำให้ความสำคัญทางที่ตั้งของแหล่งพลังงานเชื้อเพลิงลดลงไป

**7) ผู้ประกอบการ (Entrepreneur)** ในอดีตการประกอบธุรกิจขนาดใหญ่หรือธุรกิจขนาดเล็กในปัจจุบัน ผู้ประกอบการ คือผู้ที่เป็นเจ้าของเงินทุน ดำเนินธุรกิจด้วยตัวเอง แต่ในปัจจุบันธุรกิจขนาดใหญ่จะบริหารในรูปแบบ “คณะกรรมการ” ประกอบด้วย นักวางแผน นักวิทยาศาสตร์ และนักธุรกิจที่มีความชำนาญสูงเพื่อทำหน้าที่ตัดสินใจและบริหารกิจการของบริษัท เพราะการ

ตัดสินใจที่ดี ถูกต้อง และเหมาะสมนั้นมีความสำคัญต่อบริษัทที่สุด ผู้ประกอบการเหล่านี้จะหาได้ง่าย ในบริเวณเมืองใหญ่ แต่จะหาได้ยากบริเวณเมืองเล็ก หรือชนบท ดังนั้นการมีผู้ประกอบการที่มีความสามารถ จึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม

**8) ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเกาะกลุ่มหรือรวมตัวกัน และแรงที่ทำให้เกิดการแยกตัว (Agglomerative and Deglomerative Forces)** เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญในทฤษฎีที่ตั้ง อุตสาหกรรมของเวเบอร์ เกิดจากการที่ธุรกิจหรืออุตสาหกรรมบางอย่าง มักมีแนวโน้มที่จะตั้งแหล่ง โรงงานหรือธุรกิจรวมตัวอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจากมีแหล่งวัตถุดิบที่ธุรกิจ อุตสาหกรรมต้องใช้อยู่เฉพาะที่ในแหล่งนั้น หรือเป็นเพราะที่ตั้งนั้นเป็นจุดศูนย์กลางรวม หรือเป็นจุด ขนถ่ายสินค้า หรือเป็นที่ตั้งที่มีแรงงานราคาถูก หรือเป็นศูนย์กลางของตลาดขนาดใหญ่ และการเกาะ กลุ่ม หรือจับตัวรวมกลุ่มกันของธุรกิจอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการประหยัดหรือลดต้นทุนการผลิตได้ ทำให้ได้เปรียบคู่แข่งที่ตั้งอยู่แหล่งอื่น

การประหยัดต่อขนาดอันเนื่องมาจากการเกาะกลุ่มรวมตัวกันหรือเรียกว่า “การประหยัดอันเนื่องมาจากปัจจัยภายนอก” แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

(1) การประหยัดอันเนื่องมาจากกระบวนการกลายเป็นเมือง หมายถึง เมือง ขนาดใหญ่จะเอื้ออำนวยให้อุตสาหกรรมเข้าถึงบริการด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่พร้อมมากกว่าเมืองขนาดเล็ก เช่น บริการขนส่งสะดวกสบาย มีแรงงานประเภทต่าง ๆ ตามที่อุตสาหกรรมต้องการ และมีลักษณะที่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต้องการ

(2) การประหยัดอันเนื่องมาจากกระบวนการกลายเป็นลักษณะเฉพาะถิ่น หมายถึง ข้อได้เปรียบของการตั้งอุตสาหกรรมท่ามกลางระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมที่เหมือนกัน และ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง โดยการประหยัดขนาดอันเนื่องมาจากกระบวนการกลายเป็น ลักษณะเฉพาะท้องถิ่นของอุตสาหกรรมจะก่อตัวขึ้นเรื่อย ๆ สามารถเห็นได้ชัดบริเวณที่เป็น “เขต อุตสาหกรรม” ที่จะอำนวยประโยชน์ได้ ทั้งที่มองเห็นได้ เช่น ต้นทุนการผลิตลดลง เนื่องจากการลด ค่าขนส่งและการแปรรูป การติดต่อสื่อสารต่อกันอย่างรวดเร็วระหว่างธุรกิจในแต่ละหน่วย และ ประโยชน์ที่มองไม่เห็น เช่น ความมีชื่อเสียงหรือกิตตินิยมของสินค้า

9) **โครงสร้างพื้นฐาน และเอกลักษณ์ที่น่าพอใจของชุมชน (Community Infrastructure and Amenity)** เป็นเพราะกิจกรรมทางด้านอุตสาหกรรมต้องการทุนทางด้านเศรษฐกิจ นั่นคือ ความสะดวกสบายในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน เช่น ถนน ทางรถไฟ สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการขนถ่ายพลังงาน และการให้บริการ และยังต้องการทุนทางสังคม เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย โรงพยาบาล และห้องสมุด ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นเมืองใหญ่หรือเมืองเล็ก หากที่ได้ที่มีโครงสร้างพื้นฐานและมีลักษณะที่น่าพึงพอใจอยู่ครบถ้วนจะทำให้เกิดการลงทุนทำโรงงานหรือธุรกิจบริเวณนั้นได้

10) **นโยบายของรัฐบาล** ในเศรษฐกิจสมัยใหม่ รัฐบาลเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ โดยวัตต์ (Watts, 1987) ได้ชี้ให้เห็นว่านโยบายทางพื้นที่ที่เห็นได้อย่างเด่นชัดของรัฐบาลนั่นคือ นโยบายสั่งการจากบนสู่ล่าง (Top – Down Politics) นำไปปฏิบัติเพื่อกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมในภูมิภาคตามที่ระบุไว้ โดยให้สิ่งจูงใจหรือให้เงินอุดหนุน นอกจากนี้นโยบายของรัฐ ทำให้เกิดผลทางพื้นที่โดยนัย (Implicit Spatial Effects) เช่น นโยบายทางการค้า นโยบายทางด้านภาษี และนโยบายทางการทหาร นโยบายเหล่านี้จึงมีผลทางภูมิภาคต่อการตัดสินใจเลือกที่ตั้งทางอุตสาหกรรม

2.3.2 **ทฤษฎีเลือกที่ตั้งอุตสาหกรรมของ Miller (1977)** (อ้างอิงใน อภิเศก ปันสุวรรณ; 2540) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรม 2 ปัจจัย ดังนี้

1) **ปัจจัยปฐมภูมิ** ได้แก่ วัตถุดิบ แหล่งพลังงาน ทุน แรงงาน และการขนส่ง แต่จะกล่าวถึงปัจจัยที่ที่ได้รับการพิจารณาหลัก ๆ ดังนี้

(1) **วัตถุดิบ** อุตสาหกรรมจะตั้งอยู่ที่ใดนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงวัตถุดิบที่อุตสาหกรรมนั้นใช้ในการผลิต หากเป็นวัตถุดิบที่สูญเสียน้ำหนักได้ง่าย อุตสาหกรรมควรไปอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ หากเป็นวัตถุดิบที่ไม่ค่อยสูญเสียน้ำหนัก อุตสาหกรรมควรไปตั้งอยู่ใกล้ตลาด หากเป็นวัตถุดิบที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่ง อุตสาหกรรมควรอยู่ใกล้ตลาดเพื่อลดค่าขนส่ง ปัจจัยวัตถุดิบในอดีตที่ตั้งเคยเป็นปัจจัยที่สำคัญ แต่ในปัจจุบันการขนส่งมีประสิทธิภาพมากขึ้นทำให้อิทธิพลของแหล่งวัตถุดิบไม่ได้รับความสนใจเท่าปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงงานและตลาด

(2) **ตลาด** เป็นปัจจัยที่สำคัญของการเลือกที่ตั้งอุตสาหกรรม เพราะตลาดเป็นที่ที่มีการรวมตัวของผู้บริโภคจำนวนมาก สามารถเป็นทั้งแหล่งจำหน่ายสินค้าให้ผู้บริโภคโดยตรง



และจำหน่ายสินค้าให้กับอุตสาหกรรมด้วยตนเอง ทำให้สินค้าที่ผลิตจากอุตสาหกรรมที่อยู่ใกล้ตลาด ระบายออกไปได้ดี นอกจากนี้ที่ตั้งของตลาดมักอยู่ในเขตเมืองที่มีผู้อาศัยจำนวนมาก ทำให้ อุตสาหกรรมสามารถหาแรงงานได้ในแหล่งตลาด

**(3) แรงงาน** ในกระบวนการผลิตมีความจำเป็นต้องพิจารณาแรงงานในแง่จำนวนแรงงานและอัตราค่าจ้าง เป็นปัจจัยสำคัญ นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงแรงงานที่อุตสาหกรรมนั้นต้องการแรงงานแบบใด หากเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้คนมาก ควรตั้งอยู่ในเขตเมือง เพราะจะได้แรงงานที่มีราคาถูกมาก แต่หากเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องการใช้แรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน ควรจะต้องอุตสาหกรรมในแหล่งที่แรงงานที่มีความชำนาญกระจายตัวอยู่

**(4) ที่ดิน** การพิจารณาเรื่องที่ดิน จะพิจารณาอยู่ 2 องค์ประกอบ คือทำเลที่ดิน หากเป็นย่านกลางเมือง ที่ดินจะมีราคาแพงแต่หากเป็นย่านที่ห่างจากเมือง ราคาที่ดินจะถูกลง ซึ่งทำเลที่ดินนี้จะส่งผลต่อค่าขนส่ง ทั้งค่าขนส่งวัตถุดิบ ค่าขนส่งสินค้า และค่าขนส่งอื่น ๆ ดังนั้นทำเลที่ดินจะส่งผลทำให้เกิดการประหยัดต้นทุนการผลิต ซึ่งจะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมที่ตั้งในทำเลที่ดินที่มีความคล่องตัวสูงจะมีแนวโน้มค่าเช่าที่ดินแพง ส่วนคุณสมบัติของที่ดิน ซึ่งจะกล่าวถึงชั้นหน้าดิน และความสามารถในการรับน้ำหนัก ซึ่งจะส่งผลโดยตรงกับราคาค่าก่อสร้างอุตสาหกรรม

**(5) สาธารณูปโภคและพลังงาน** การที่พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งมีสาธารณูปโภค และการเข้าถึงแหล่งพลังงานได้นั้น จะทำให้พื้นที่นั้นกลายเป็นพื้นที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม เพราะมีสาธารณูปโภคและการบริการต่าง ๆ รองรับและอำนวยความสะดวกให้ผู้ลงทุนและแรงงาน เช่น โรงพยาบาล ไปรษณีย์ ธนาคาร โรงเรียน สถานีตำรวจ สามารถเข้าถึงระบบประปาของรัฐที่มีการปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อนมาใช้ ทำให้ลดค่าใช้จ่ายที่อุตสาหกรรมต้องจำกัดสิ่งแปลกปลอมและ การปรับปรุงคุณภาพน้ำเอง นอกจากนี้ ยังเข้าถึงแหล่งพลังงานอื่น ๆ ได้สะดวก โดยผู้ที่เข้ามาตั้ง อุตสาหกรรมนั้นไม่จำเป็นต้องสร้างขึ้นใหม่หมด ทั้งนี้ในเรื่องของแหล่งพลังงาน การเลือกที่ตั้งของ อุตสาหกรรมนั้นต้องพิจารณาอีกด้วยว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้พลังงานใดมาใช้ในการกระบวนการผลิต หากเป็นพลังงานที่ต้องนำมาใช้ในกระบวนการผลิตโดยตรง ได้แก่ พลังงานน้ำและพลังงานลม อุตสาหกรรมนั้นต้องไปตั้งในพื้นที่ที่มีพลังงานนั้นอยู่ แต่หากเป็นพลังงานที่ต้องเปลี่ยนแปลงมาเป็นอีก พลังงานอีกประเภทหนึ่งก่อนที่จะนำมาใช้ ได้แก่ น้ำมัน แก๊สธรรมชาติ ไฟฟ้า อุตสาหกรรมจะตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ห่างจากพลังงานได้ เนื่องจากสามารถย้ายพลังงานเหล่านั้นด้วยการขนส่ง

**(6) การขนส่ง** เป็นการนำเอาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตจากที่อยู่กระจายอยู่ให้มาอยู่รวมกัน เกิดกระบวนการผลิต การขนส่งไปยังตลาด และจำหน่ายถึงผู้บริโภค ทั้งนี้ อุตสาหกรรมจะตั้งอยู่ในที่ที่จะทำให้อุตสาหกรรมนั้นเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งน้อยที่สุด โดยเส้นทางที่ใช้ในการขนส่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตนั้น ได้แก่ ทางบก คือ ถนน ที่สามารถทนรับน้ำหนักสิ่งของได้ มีความกว้างมากพอ และเส้นทางที่เชื่อมโยงกันต้องมีสัดส่วนต่อเนื่องกันอย่างเป็นระบบและมีสภาพถนนที่ดี ส่วนรถไฟ สามารถบรรทุกของได้มาก มีราคาถูก แต่เส้นทางรถไฟไม่เสรี และไม่สะดวกเท่าการใช้การขนส่งทางถนน ในขณะที่ทางน้ำ เป็นเส้นทางที่ต้องใช้เวลาในการขนส่งนานแต่ส่งได้ครั้งละปริมาณมาก ส่วนข้อจำกัดคือ ต้องมีท่าเรือเพื่อถ่ายสินค้า ซึ่งทำให้ต้นทุนสูงขึ้น และทางอากาศ เป็นช่องทางขนส่งที่ใช้การขนส่งไปได้เร็วแต่มีค่าใช้จ่ายสูงมาก

**(7) เงินทุน** แบ่งได้เป็น เงินทุนที่อยู่ในรูปแบบตัวเงิน และเงินทุนสินค้า หากประเทศใดหรือพื้นที่ใดที่มีความคล่องตัวของเงินทุนสูง จะมีศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมสูงขึ้นไปด้วย

**(8) การประหยัดอันเนื่องมาจากความเป็นเมือง** อุตสาหกรรมใดที่ตั้งอยู่ในเขตเมือง จะสามารถลดต้นทุนการผลิตสินค้าได้ โดยอาศัยประโยชน์จากสิ่งที่มีในเมืองมี เช่นมีสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภค การให้บริการด้านการเงิน ความปลอดภัย เป็นต้น

**2) ปัจจัยทุติยภูมิ** ได้แก่ ปัจจัยทางกายภาพ นโยบายของรัฐ ภาษี การวิจัย การจัดการ การยอมรับของชุมชนและการตัดสินใจของบุคคล โดยจะกล่าวถึงปัจจัยที่ได้รับการพิจารณาเป็นหลัก ๆ ได้แก่ ปัจจัยทางกายภาพ (อั่งอิงใน วิชัย ศรีคำ; 2547) แบ่งได้เป็น

**(1) ลักษณะภูมิประเทศ** เป็นปัจจัยที่มีผลต่ออุตสาหกรรมบางประเภทเท่านั้น โดยในเขตอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรม หลายแห่งต้องพิจารณาถึงลักษณะภูมิประเทศ หากมีลักษณะภูมิประเทศที่ไม่เหมาะสมต้องปรับปรุงให้เหมาะสม เช่น ถ้าพื้นที่นั้น มีการระบายน้ำที่ไม่ดีจะต้องปรับปรุงพื้นที่ให้ระบายน้ำให้ได้อย่างดี

**(2) ภูมิอากาศ** อาจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตั้งในระยะแรกของอุตสาหกรรมและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของอุตสาหกรรม โดยภูมิอากาศจะมีอิทธิพลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะและประเภทของอุตสาหกรรม ดังนั้นหากภูมิอากาศนั้นมีความเหมาะสมกับลักษณะ

และประเภทของอุตสาหกรรมนั้น จะสามารถดึงดูดใจนักลงทุนอุตสาหกรรมเข้าไปอยู่ในเขตนั้นและยังดึงดูดให้แรงงานเข้าไปอยู่ในเขตนั้นอีกด้วย

(3) **น้ำและแหล่งน้ำ** การจัดการหาน้ำให้เพียงพอ และเป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพเหมาะสมเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำเนินการทางด้านอุตสาหกรรมบางประเภทเท่านั้นที่ต้องการใช้น้ำจำนวนมาก ได้แก่ (Miller, 1977) อุตสาหกรรมโลหะขั้นมูลฐาน อุตสาหกรรมเคมีและผลิตภัณฑ์เคมี อุตสาหกรรมทำเยื่อกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และอุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์จากถ่านหิน

## 2.4 นโยบายส่งเสริมการลงทุนของเวียดนาม

นโยบายที่รัฐบาลเวียดนามทำเพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาตินั้น คือ มุ่งเสนอสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ โดยเฉพาะการยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล มีการปรับปรุงระเบียบให้มีความโปร่งใสและง่ายต่อการปฏิบัติ เปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติมีอิสระในการดำเนินธุรกิจมากกว่าเดิม นอกจากนี้รัฐบาลเวียดนามมีการกระจายอำนาจการอนุมัติโครงการลงทุนไปยังระดับจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน โดยแต่ละจังหวัดมีอิสระในการกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนเพื่อแข่งขันกันแต่อยู่ภายใต้กรอบที่รัฐบาลกำหนดไว้ (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย; 2559)

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (2562) ได้ระบุไว้ในคู่มือโอกาสและทิศทางการค้าการลงทุนในเวียดนาม ฉบับปรับปรุง 2562 โดยระบุถึงสิทธิประโยชน์ที่น่าสนใจไว้ ดังนี้

### รูปแบบของการใช้สิทธิประโยชน์

#### 1) สิทธิประโยชน์ที่สำคัญในการลงทุนของต่างชาติในเวียดนาม

(1) การยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ซึ่งใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกภายในเวลาไม่เกิน 270 วัน นับตั้งแต่วันที่นำเข้าวัตถุดิบ รวมถึงสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งเป็นสาขาการผลิตเพื่อการส่งออก

(2) ให้สิทธิในการส่งผลกำไรกลับประเทศได้อย่างเสรี โดยรัฐบาลเวียดนามได้ประกาศยกเลิกการเก็บภาษีจากผลกำไรที่โอนกลับประเทศ (Profit Remittance Tax) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547

(3) อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่างชาติสำหรับธุรกิจทั่วไป เป็นอัตราเดียวที่ร้อยละ 25 (Flat Rate) เช่นเดียวกับชาวเวียดนาม

(4) สิทธิในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและทรัพย์สินทางปัญญาในเวียดนาม เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์

(5) การยกเลิกระบบสองราคา เช่น การคิดค่าสาธารณูปโภคในอัตราที่เท่าเทียมของต่างชาติและชาวเวียดนาม

(6) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 10-20 จากอัตรากฎหมายร้อยละ 25 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของแต่ละกิจการ

(7) สิทธิในการใช้ที่ดินในลักษณะสัญญาเช่าระยะยาว โดยเสียค่าธรรมเนียมในการใช้ที่ดิน และได้รับสิทธิในการใช้ที่ดินสูงสุด 50 ปี หรืออาจขยายถึง 70 ปี หากเป็นโครงการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ

(8) อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของชาวต่างชาติที่พำนักในเวียดนามเกิน 183 วันต่อปี ได้รับสิทธิเสียภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาเป็นอัตราเดียวกับชาวเวียดนามแบบอัตราก้าวหน้า หากไม่ได้พำนักอยู่ในเวียดนาม หรือพำนักไม่เกิน 183 วัน เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราเดียว คือร้อยละ 20

(9) สิทธิในการจ้างแรงงานต่างชาติ โดยต้องเป็นไปตามกฎหมายแรงงานของเวียดนาม

(10) สิทธิประโยชน์พิเศษอื่น ๆ สำหรับการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น สามารถขอใบอนุญาตลงทุนได้โดยตรงจาก Provincial Industrial Zone Management Board โดยใช้เวลานอนุมัติภายในระยะเวลา 15 วัน เมื่อเทียบกับการลงทุนนอกพื้นที่เขตเศรษฐกิจต้องใช้เวลา 60 วัน การที่นักลงทุนสามารถให้เช่าช่วงที่ดินในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษได้ การที่นักลงทุนสามารถดำเนินธุรกิจส่งออกและนำเข้าได้โดยตรง การที่นักลงทุนสามารถคัดเลือกและจ้างแรงงานต่างชาติได้ ในกรณีที่ไม่สามารถหาแรงงานชาวเวียดนามที่มีคุณสมบัติเหมาะสม สามารถดำเนินการผลิตได้อย่างเสรี ได้รับการยกเว้นภาษีการค้า และภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งภาษีนำเข้าสินค้า อย่างไรก็ตาม สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะต่างไปตามเขตเศรษฐกิจพิเศษ

## 2) สิทธิประโยชน์การลงทุนสำหรับเขตเศรษฐกิจ (Economic Zone)

โดยอ้างอิงข้อมูลจาก สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร (2560)

(1) Export Processing Zone (EPZ) เป็นเขตเศรษฐกิจที่รวมเอาอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ซึ่งเน้นผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก มีการจัดระบบสาธารณูปโภคเพื่อให้บริการและอำนวยความสะดวกด้านการผลิต นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนใน EPZ สามารถทำการผลิตรับช่วงต่อ (Sub-contract) และประกอบชิ้นส่วนสินค้า เพื่อการส่งออก

(2) Industrial Zone (IZ) หรือ Industrial Park เป็นเขตเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเน้นการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ

(3) High-Tech Zone (HTZ) เป็นเขตเศรษฐกิจที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงเป็นสำคัญ การพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และการฝึกอบรมพนักงานทรัพยากรมนุษย์

(4) Special Economic Zone (SEZ) เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ จึงให้ความสำคัญกับนโยบายด้านการยกเว้นภาษีและการถือครองที่ดิน เพื่อเป็นการกระตุ้นแรงจูงใจให้กับผู้เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะมีการมอบสิทธิ ประโยชน์ให้กับนักลงทุนและผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่

## 2.5 ข้อมูลทางภูมิศาสตร์

2.5.1 กายภาพ ประกอบด้วย ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ การแบ่งเขตปกครอง และข้อมูลทรัพยากรแร่



ภาพที่ 1 แผนที่ประเทศเวียดนาม  
ที่มา : <https://th.wikipedia.org> (2561)

## 1) ภูมิภาคเวียดนาม

### ที่ตั้ง

ข้อมูลจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ระบุว่าประเทศเวียดนาม ตั้งอยู่ด้านตะวันออกของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของคาบสมุทรอินโดจีน มีขนาดพื้นที่ขนาด 331,690 ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่ 3/4 เป็นภูเขา ลักษณะภูมิประเทศคล้ายตัว S ตามแนวชายฝั่งตะวันตกของทะเลจีนใต้ ระหว่างละติจูดที่ 23 องศา 22 ลิปดาเหนือ ถึง 8 องศา 30 ลิปดาเหนือ และระหว่างลองจิจูดที่ 102 องศา 10 ลิปดาตะวันออก ถึง 109 องศา 29 ลิปดาตะวันออก

ทิศเหนือ ติดกับประเทศจีน

ทิศใต้ ติดกับทะเลจีนใต้ และอ่าวไทย

ทิศตะวันออก ติดกับอ่าวตังเกี๋ยและทะเลจีนใต้

ทิศตะวันตก ติดกับประเทศกัมพูชาและประเทศลาว

แบ่งออกเป็น 3 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

**ภาคเหนือ** ภูมิภาคส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง เป็นที่ตั้งของเทือกเขาที่สูงที่สุดในคาบสมุทรอินโดจีนนั่นคือ เทือกเขา ฟานซีปาน (Fan Si Pan) มีความสูง 3,143 มีแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำกง (Cung) ซึ่งไหลไปบรรจบกับแม่น้ำแดงเป็นดินดอนสามเหลี่ยม (Red River Delta) ที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูกและเป็นที่ตั้งของกรุงฮานอย (Ha Noi) ซึ่งเป็นเมืองหลวง

**ภาคกลาง** พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงเต็มไปด้วยหินภูเขาไฟ หาดทราย เนินทราย และทะเลสาบ

**ภาคใต้** พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง แต่ยังคงปรากฏที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง (Mekong River Delta) ที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งเพาะปลูกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และเป็นที่ตั้งของนครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh City)

## 2) ภูมิอากาศ

ข้อมูลจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ระบุว่าสภาพภูมิอากาศประเทศเวียดนามเป็นเขตร้อนชื้น แต่มีความแตกต่างด้านภูมิอากาศอย่างมากระหว่างภาคเหนือและภาคใต้

**เวียดนามทางตอนเหนือ** มีภูมิอากาศคล้ายเขตเมืองร้อน มีอุณหภูมิแตกต่างกันอย่างมากระหว่างช่วงร้อนที่สุดและหนาวที่สุดโดยมี 4 ฤดู คือ ฤดูใบไม้ผลิ (มี.ค. – เม.ย.) อุณหภูมิระหว่าง 17 – 23 องศาเซลเซียส ฤดูร้อน (พ.ค. – ส.ค.) อุณหภูมิระหว่าง 30 – 39 องศาเซลเซียส ฤดูใบไม้ร่วง (ธ.ค. – พ.ย.) อุณหภูมิระหว่าง 23 – 28 องศาเซลเซียส และฤดูหนาว (ธ.ค. – ก.พ.) อุณหภูมิระหว่าง 7 – 16 องศาเซลเซียส

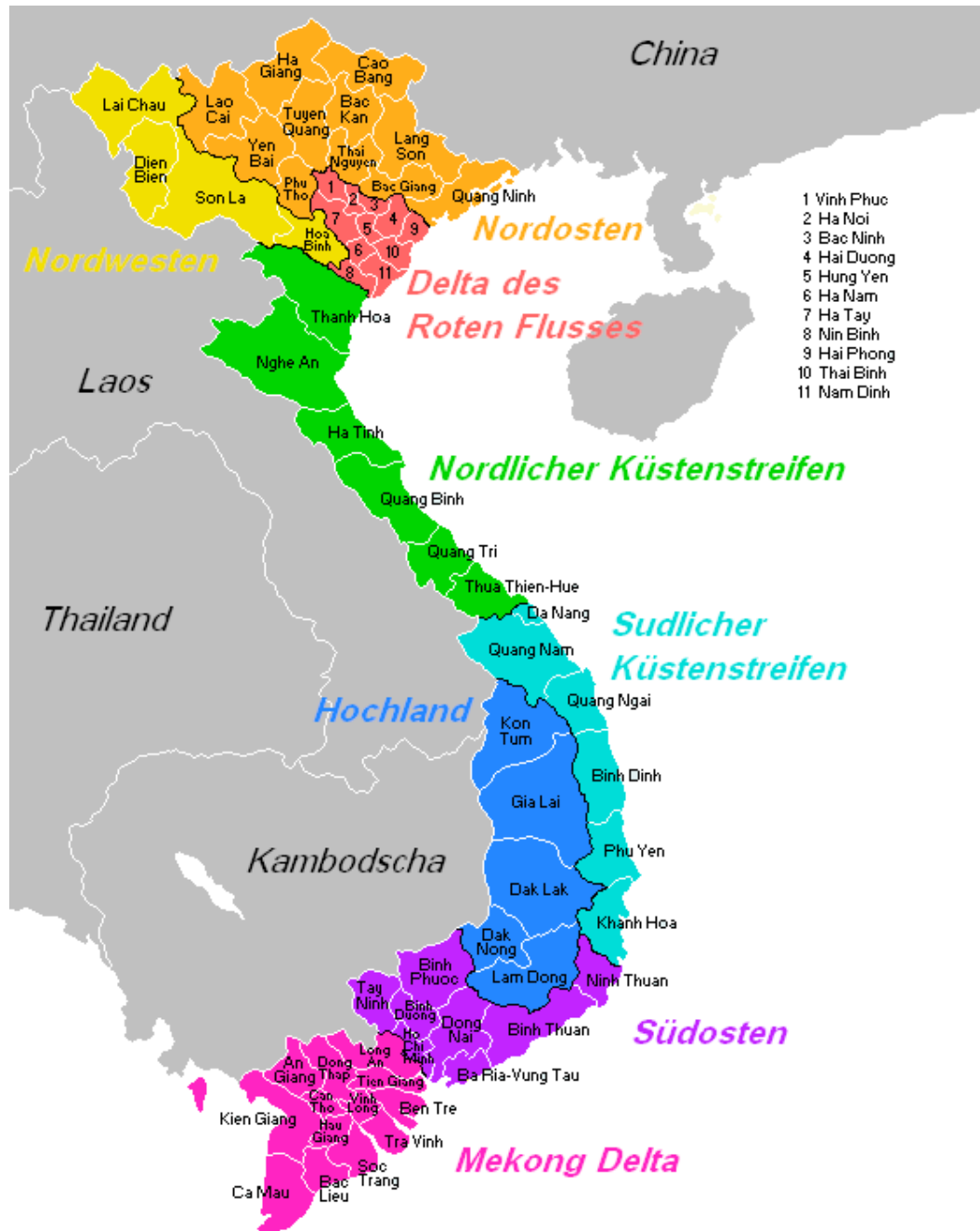
**เวียดนามทางตอนใต้** มีภูมิอากาศคล้ายแถบเส้นศูนย์สูตร มีอุณหภูมิเฉลี่ย คล้ายประเทศไทย คือ ประมาณ 27 – 30 องศาเซลเซียส และมี 2 ฤดู คือ ฤดูฝน (พ.ค. – ต.ค.) และฤดูร้อน (พ.ย. – เม.ย.)

### 3) การแบ่งเขตการปกครอง

ข้อมูลจากกรมส่งเสริมการค้าระบุว่า การปกครองแบ่งเป็น 58 จังหวัด และ 5 นคร (กรุงฮานอย นครโฮฟอง นครดานัง นครโฮจิมินห์ และนครเกิ่นเทอ ) แบ่งเขตการปกครองจังหวัด เป็น 8 ภาค คือ

- (1) ภาคเหนือฝั่งตะวันออก มี 4 จังหวัด มีชายแดนติดลาวและจีน
- (2) ภาคเหนือฝั่งตะวันตก มี 11 จังหวัด
- (3) เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำแดง มี 9 จังหวัด และ 2 นคร คือกรุงฮานอยที่เป็นเมืองหลวง และนครโฮฟองที่เป็นเมืองท่า
- (4) เขตชายฝั่งทะเลภาคกลางทางตอนเหนือ มี 6 จังหวัด ทุกจังหวัดติดลาว
- (5) เขตชายฝั่งทะเลภาคกลางทางตอนใต้ มี 5 จังหวัดและ 1 นคร คือนครดานัง
- (6) เขตที่ราบสูงภาคกลาง มี 5 จังหวัด พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ชนกลุ่มน้อยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตนี้
- (7) ภาคใต้ฝั่งตะวันออก มี 7 จังหวัด และ 1 นครคือนครโฮจิมินห์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้าของประเทศ
- (8) ที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง มี 12 จังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก และ 1 นคร คือ นครเกิ่นเทอ มีชายแดน ติดกัมพูชาแต่ละจังหวัด

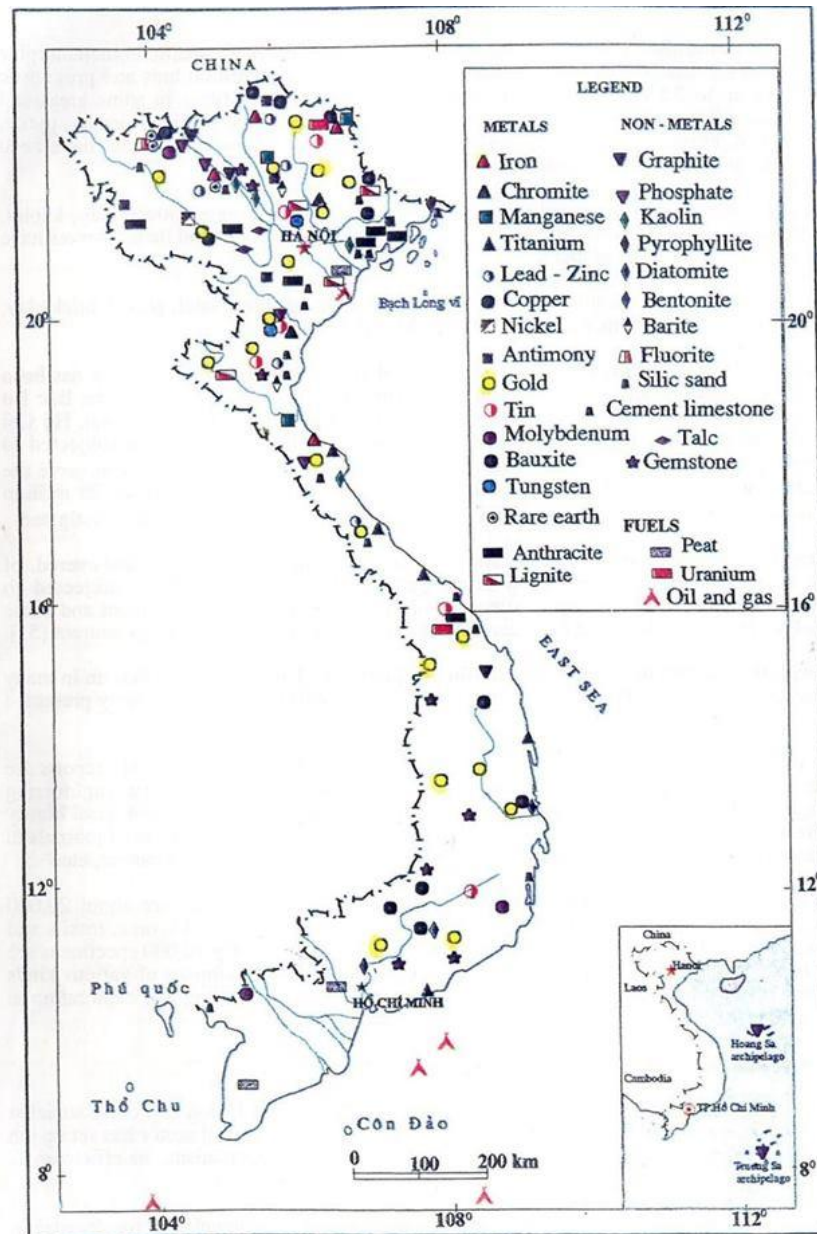




ภาพที่ 2 ภูมิภาคประเทศเวียดนาม

ที่มา: [https://de.wikinews.org/wiki/Umweltkatastrophe\\_in\\_Vietnam](https://de.wikinews.org/wiki/Umweltkatastrophe_in_Vietnam) (2562)

## 4) ข้อมูลทรัพยากรเวียดนาม



ภาพที่ 3 แผนที่แสดงแหล่งทรัพยากรแร่เวียดนาม

ที่มา <http://www1.dpim.go.th/bdp/pdf/Vietnam.pdf> (2562)

ข้อมูลจากรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ระบุว่า ทรัพยากรแร่เวียดนามนั้นมีมากมายหลายชนิด ในทะเลมีน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ส่วนแหล่งแร่หลักของเวียดนามนั้นส่วนใหญ่อยู่บริเวณทางตอนเหนือของประเทศ ได้แก่ พลวง บ็อกไซต์ หินปูน โครไมต์ ดินเหนียว ถ่านแอนทราไซต์ ทองแดง รัตนชาติ ทองคำ แกรไฟต์ เหล็ก ตะกั่ว มังกานีส ไมก้า นิเกิล ฟอสเฟต ไพโรฟิลไลต์ แร่หายาก ทราายแก้ว ดีบุก ติตาเนียม สังกะสี และเซอร์โคเนียม โดยจะขอยกตัวอย่างแร่บางส่วนที่พบในเวียดนาม ดังนี้

- (1) แร่เหล็ก พบมากในหลายพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะใน จังหวัด Thai Nguyen
- (2) มังกานีส แหล่งแร่ส่วนใหญ่อยู่บริเวณทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด Cao Bang และแหล่งแร่ ที่ Chiem Hoa (จังหวัด Tuyen Quang)
- (3) โครเมียม แหล่งแร่โครไมต์ที่สำคัญต่อเศรษฐกิจ คือ แหล่งลานแร่โครไมต์ที่จังหวัด Co Dinh และแหล่งที่ใกล้กับจังหวัด Thanh Hoa
- (4) นิเกิล และโครบอลต์ พบได้ที่จังหวัด Son La จังหวัด Cao Bang จังหวัด Thai Nguyen จังหวัด และแหล่ง Ban Phuc ของจังหวัด Son La และยังพบนิเกิลและโครบอลต์ในแหล่งแร่ทองแดง Sin Quyen ของจังหวัด Lao Cai
- (5) โมลิบดีนัม พบได้บริเวณพื้นที่ Son Pa (จังหวัด Lao Cai) และพื้นที่ Nui Sam (จังหวัด An Giang)
- (6) ทังสแตน แร่นี้มีการกระจายตัวไปทางทิศตะวันตกของจังหวัด Thai Nguyen จังหวัด Cao Bang จังหวัด Thanh Hoa จังหวัด Quang Nam
- (7) ดีบุก พบในพื้นที่ Tam Dao (จังหวัด Vinh Phuc) พื้นที่ Quy Hop (จังหวัด Nghe An) จังหวัด Quang Nam และจังหวัด Lam Dong
- (8) ทองแดง พบใน 3 พื้นที่หลัก ได้แก่ จังหวัด Lao Cai จังหวัด Son La และจังหวัด Bac Giang
- (9) ตะกั่วและสังกะสี พบกระจายไปทั่วภาคเหนือของประเทศ โดยแหล่งที่มีมากอยู่ในพื้นที่ Cho Don (จังหวัด Bac Kan) พื้นที่ Cho Dien (จังหวัด Tuyen Quang) และพื้นที่ Phia Khao (จังหวัด Cao Bang)

(10) พลวงและปรอท พบได้มากที่สุดที่ พลวงพบมากที่สุดที่แหล่ง Lang Vai (จังหวัด Tuyen Quang) แหล่ง Khe Chim (จังหวัด Quang Ninh) แหล่ง Mau Due (จังหวัด Ha Giang) แหล่ง Ban Cam (จังหวัด Lao Cai) และ Yen Ve (จังหวัด Ninh Binh) ส่วนแหล่งปรอท จะกระจายตัวอยู่ทางภาคเหนือของเวียดนาม

(11) บิสมัท พบได้ที่เหมือง Da Lien (จังหวัด Thai Nyugen)

(12) แร่ทองคำ พบได้ในหลายที่ เช่น พบในจังหวัด Thai Nguyen จังหวัด Thanh Hoa จังหวัด Phu Tho จังหวัด Tuyen Quang จังหวัด Quang Binh และในแหล่ง Sin Quyen (จังหวัด Lao Cai)

(13) ถ่านหิน (Coal) พบได้ในหลายพื้นที่ เช่น พบในแอ่ง Bao Dai แอ่ง Hon Gai (จังหวัด Quang Ninh ) พบในจังหวัด Thai Nguyen จังหวัด Nunh Binh จังหวัด Son La และจังหวัด Lai Chau

## 2.5.2 ข้อมูลภูมิศาสตร์มนุษย์

### 1) ข้อมูลประชากร

จำนวนประชากรเวียดนาม ในปี 2562 มีทั้งหมด 96,462,106 (www.worldometers.info; 2562) จัดเป็นประเทศที่มีจำนวนประชากรสูงที่สุดในลำดับที่ 15 ของลำดับโลก โดยมีการคาดการณ์ว่าภายในปี พ.ศ. 2567 ประเทศเวียดนามจะมีจำนวนประชากรถึง 100 ล้านคน

ตารางที่ 1 แสดงพื้นที่ของแต่ละจังหวัด จำนวนประชากรโดยเฉลี่ย และแสดงความหนาแน่นของประชากร

Region/Province	Area (Km2)	Average population (Thous. pers.)	Population density (Person/km2)
WHOLE COUNTRY	331235.7	94666	286
<u>Red River Delta</u>	21260	21566.4	1014
Ha Noi	3358.6	7520.7	2239
Vinh Phuc	1235.2	1092.4	884

Bac Ninh	822.7	1247.5	1516
Quang Ninh	6178.2	1266.5	205
Hai Duong	1668.2	1807.5	1083
Hai Phong	1561.8	2013.8	1289
Hung Yen	930.2	1188.9	1278
Thai Binh	1586.4	1793.2	1130
Ha Nam	861.9	808.2	938
Nam Dinh	1668.5	1854.4	1111
Ninh Binh	1386.8	973.3	702
<b><u>Northern midlands and mountain areas</u></b>	<b>95222.2</b>	<b>12292.7</b>	<b>129</b>
Ha Giang	7929.5	846.5	107
Cao Bang	6700.3	540.4	81
Bac Kan	4860	327.9	67
Tuyen Quang	5867.9	780.1	133
Lao Cai	6364	705.6	111
Yen Bai	6887.7	815.6	118
Thai Nguyen	3526.6	1268.3	360
Lang Son	8310.1	790.5	95
Bac Giang	3895.6	1691.8	434
Phu Tho	3534.6	1404.2	397
Dien Bien	9541.2	576.7	60
Lai Chau	9068.8	456.3	50
Son La	14123.5	1242.7	88
Hoa Binh	4590.6	846.1	184
<b><u>Northern Central area and Central coastal area</u></b>	<b>95876</b>	<b>20056.9</b>	<b>209</b>

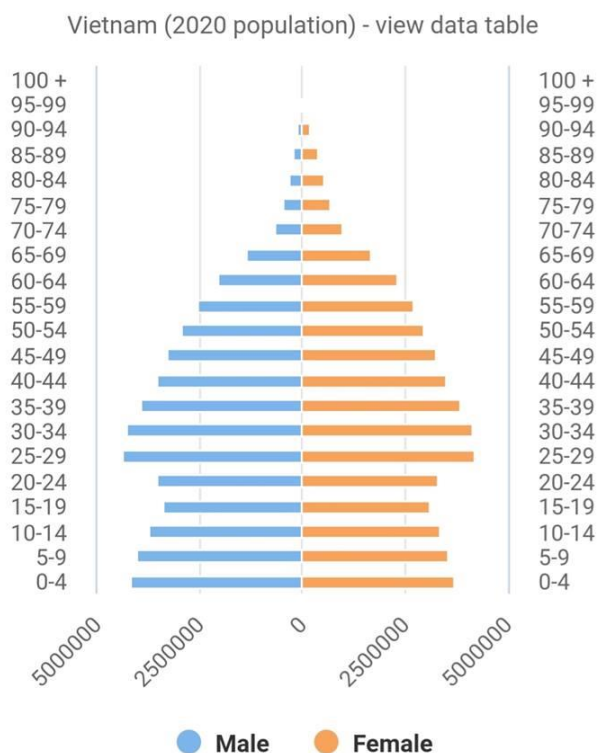
Thanh Hoa	11114.6	3558.2	320
Nghe An	16481.6	3157.1	192
Ha Tinh	5990.7	1277.5	213
Quang Binh	8000	887.6	111
Quang Tri	4621.7	630.6	136
Thua Thien-Hue	4902.4	1163.6	237
Da Nang	1284.9	1080.7	841
Quang Nam	10574.7	1501.1	142
Quang Ngai	5155.8	1272.8	247
Binh Dinh	6066.2	1534.8	253
Phu Yen	5023.4	909.5	181
Khanh Hoa	5137.8	1232.4	240
Ninh Thuan	3355.3	611.8	182
Binh Thuan	7943.9	1239.2	156
<b><u>Central Highlands</u></b>	<b>54508.3</b>	<b>5871</b>	<b>108</b>
Kon Tum	9674.2	535	55
Gia Lai	15511	1458.5	94
Dak Lak	13030.5	1919.2	147
Dak Nong	6509.3	645.4	99
Lam Dong	9783.3	1312.9	134
<b><u>South East</u></b>	<b>23552.8</b>	<b>17074.3</b>	<b>725</b>
Binh Phuoc	6876.8	979.6	142
Tay Ninh	4041.3	1133.4	280
Binh Duong	2694.6	2163.6	803
Dong Nai	5863.6	3086.1	526
Ba Ria - Vung Tau	1981	1112.9	562
Ho Chi Minh city	2061.4	8598.7	4171

<b><u>Mekong River Delta</u></b>	<b>40816.4</b>	<b>17804.7</b>	<b>436</b>
Long An	4494.9	1503.1	334
Tien Giang	2510.6	1762.3	702
Ben Tre	2394.8	1268.2	530
Tra Vinh	2358.3	1049.8	445
Vinh Long	1525.7	1051.8	689
Dong Thap	3383.8	1693.3	500
An Giang	3536.7	2164.2	612
Kien Giang	6348.8	1810.5	285
Can Tho	1439	1282.3	891
Hau Giang	1621.7	776.7	479
Soc Trang	3311.9	1315.9	397
Bac Lieu	2669	897	336
Ca Mau	5221.2	1229.6	236

ที่มา General Statistics office of Viet Nam

หมายเหตุ: ข้อมูล ปี พ.ศ. 2561

## 2) ข้อมูลประชากรแรงงาน



รูปภาพที่ 4 กราฟพีระมิดแสดงสัดส่วนทางเพศต่ออายุประชากรเวียดนาม (2562)

ที่มา: <https://www.worldometers.info/demographics/vietnam-demographics/#age-structure>

หมายเหตุ: ข้อมูลคาดการณ์ในปี 2563

เวียดนามเป็นประเทศที่มีจำนวนประชากรจำนวนมาก ในปี 2562 มีทั้งหมด 96,462,106 สัดส่วนระหว่างเพศหญิงและเพศชายมีสัดส่วนที่ค่อนข้างเท่ากัน โดยข้อมูลจากเว็บไซต์ [www.worldometers.info](http://www.worldometers.info) ระบุว่า สัดส่วนระหว่างเพศชายและเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 49.9 : 50.1 และนิยมแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อยตามค่านิยมของชาวเวียดนาม โดยอายุเฉลี่ยในการแต่งงาน คือ 25.5 ปี (General Statistics office of Viet Nam, 2561) ทำให้มีระยะเวลาที่สามารถมีลูกได้สูง



## 2.6 ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

**2.6.1 รายได้ประชาชาติต่อหัว (GPP)** รายได้ประชาชาติต่อหัวของเวียดนาม ในปี 2018 อยู่ที่ 2,563.8 US\$ (world bank: 2018)

**2.6.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ** ข้อมูลจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (2561) ได้ระบุว่า โครงสร้างเศรษฐกิจเวียดนาม ในปี 2557 พบว่า ภาคบริการคิดเป็นร้อยละ 43.38 ภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 39.5 และภาคการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 18.12 ตามลำดับ

ภาคบริการ เช่น การโรงแรม การท่องเที่ยว และศูนย์กลางการค้า

ภาคอุตสาหกรรม เช่น นิคมอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเคมีและการต่อเรือ

ภาคเกษตร เช่น การเพาะปลูกพืชเขตร้อนทั้งข้าว ผลไม้ และการประมง

## 2.7 กรณีศึกษา

### การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ: กรณีศึกษาของไทย

ประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งในประเทศที่มีเงินสะสมสำหรับการลงทุนน้อยจึงต้องอาศัยการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ประกอบกับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้กับเวียดนามและเป็นประเทศในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียนร่วมกัน ดังนั้นจึงสามารถเป็นคู่แข่งการศึกษาสำหรับเวียดนามได้ โดยจากการศึกษาบทความวิจัย การศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม: ศึกษากรณีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (อมรรัตน์ เจียรระโนรุ่งโรจน; 2561) และเอกสารอื่น ๆ สามารถสรุปจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบในการลงทุนในไทย ได้ดังนี้

#### 1) จุดแข็งของประเทศไทย

(1) กำลังซื้อสินค้ามากกว่า

(2) มีโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคมีความพร้อมมากกว่า

(3) มีความได้เปรียบทางด้านที่ตั้ง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

สามารถเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ในอาเซียนได้ จากการดำเนินโครงการระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS)

(4) มีแรงงานที่มีทักษะสูง มีความรู้และศักยภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมที่

ใช้เทคนิคขั้นสูงได้

(5) สภาพภูมิอากาศของประเทศไทยมีความมั่นคงและปลอดภัยจากภัยธรรมชาติมากกว่า

## 2) นโยบายส่งเสริมการลงทุน 7 ปีของประเทศไทย (ตั้งแต่ พ.ศ. 2558-2564)

โดยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้ระบุไว้ดังนี้

(1) วิสัยทัศน์ของการส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมการลงทุนที่มีคุณค่า ทั้งในประเทศและการลงทุนของไทยในต่างประเทศ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ก้าวพ้นการเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง (Middle Income Trap) และเติบโตอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

### (2) นโยบายส่งเสริมการลงทุน

(2.1.) ส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสร้างสรรค์นวัตกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม และการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(2.2) ส่งเสริมกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการประหยัดพลังงานหรือใช้พลังงานทดแทน เพื่อการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

(2.3) ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของการลงทุน (Cluster) ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่า

(2.4) ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เกื้อกูลต่อการสร้างความมั่นคงในพื้นที่

(2.5) ส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยเฉพาะพื้นที่ชายแดนทั้งในและนอกนิคมอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน และรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(2.6) ส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทย และเพิ่มบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก

### 3) สิทธิประโยชน์เพื่อการส่งเสริมการลงทุนในประเทศ

#### (1) สิทธิประโยชน์ด้านภาษี

- (1.1) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 13 ปี (ขึ้นกับประเภทกิจการและเงื่อนไข)
- (1.2) ลดหย่อนภาษีเงินได้ 50% อีก 5 ปี (เฉพาะเขตส่งเสริมการลงทุน)
- (1.3) ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร
- (1.4) ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบผลิตเพื่อการส่งออก
- (1.5) ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการวิจัยและพัฒนา

#### (2) สิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษี

- (2.1) อนุญาตต่างชาติดำเนิน 100% (ยกเว้นกิจการตามบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติ ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือที่มีกฎหมายอื่นกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ)
- (2.2) อนุญาตให้ถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน
- (2.3) อนุญาตให้ช่างฝีมือ หรือผู้ชำนาญการเข้ามาทำงาน

### 4) สิทธิประโยชน์ตามประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริม (Activity-based Incentives)

A1: อุตสาหกรรมฐานความรู้ เน้นการออกแบบทำ R&D เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ไม่จำกัดวงเงิน ยกเว้นอากร เครื่องจักร วัตถุดิบ Non-tax)

A2: กิจการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาประเทศ กิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีการลงทุนในประเทศน้อยหรือยังไม่มีการลงทุน (ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ยกเว้นอากรเครื่องจักร วัตถุดิบ Non-tax)

A3: กิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยมีพื้นฐานการผลิตในประเทศบ้างแล้ว (ยกเว้นภาษีเงินได้ 5 ปี ยกเว้นอากรเครื่องจักร วัตถุดิบ Non-tax)

A4: กิจการที่มีระดับเทคโนโลยีไม่เท่ากับกลุ่ม A1-A3 แต่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มแก่วัตถุดิบในประเทศ และเสริมสร้าง Value Chain (ยกเว้นภาษีเงินได้ 3 ปี ยกเว้นอากรเครื่องจักร วัตถุดิบ Non-tax)

B1: หรือ B2: อุตสาหกรรมสนับสนุนที่ใช้เทคโนโลยีไม่สูง แต่ยังสำคัญต่อ Value Chain สำหรับกลุ่ม B1: (ได้รับการยกเว้นอากรเครื่องจักร วัตถุดิบ Non-tax) และสำหรับกลุ่ม B2: (ได้รับการยกเว้นอากรวัตถุดิบ Non-tax)

### 5) สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ (Merit-based Incentives)

(1) สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมสูงสุด 3 ปี และมีวงเงินยกเว้นภาษีเพิ่มเติม สูงสุด 300%

(2) สิทธิประโยชน์เพื่อเพิ่มเติมการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ได้แก่ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม 3 ปี สำหรับกลุ่ม A1และA2 สามารถลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม 50% 5 ปี มีการหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่า 10 ปี และหักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก 25% ของเงินลงทุน

(3) สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม ได้แก่ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม 1 ปี

## 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต

2.8.1 ชญานี ชวะโนทย์ (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ นโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อ ศึกษาการปฏิรูปเศรษฐกิจของเวียดนามที่ผ่านมา โดยใช้แนวคิดของการพัฒนาเศรษฐกิจ แนวคิดใหม่ของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง (New Structural Economics) และแนวคิดเรื่องการถ่ายทอดเทคโนโลยี ระเบียบวิธีวิจัย ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มาจากรายงานสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนาม (General Statistics Office of Vietnam) รายงานสำรวจผู้ประกอบการของ Central Institute

of Economic Management (CIEM), the Ministry of Planning and Investment รายงานความสามารถในการแข่งขันของ UNIDO และฐานข้อมูลของ UNIDO ฐานข้อมูลของธนาคารโลก และผลการศึกษาจากวิจัยที่ผ่านมา ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการแข่งขันของเวียดนามสูงขึ้น และมีการส่งออกสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นกลางและสูงมากขึ้น แต่ยังคงขาดการถ่ายทอดเทคโนโลยี ปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ มีนโยบายที่ประโยชน์ให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชนภายในประเทศและบริษัทต่างชาติที่ไม่เท่าเทียมกัน และไม่สอดคล้องกับประสิทธิภาพในโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางกายภาพและเชิงสถาบันที่จะสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมให้หลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง

2.8.2 อมรัตน์ เจียรระโนรุงโรจน์ (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม: ศึกษากรณีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการของนโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – ปัจจุบัน (2559) วิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของนโยบายส่งเสริมการลงทุนของไทยเพื่อนำมาเสนอเป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศของไทย ระเบียบวิธีวิจัย ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนในต่างประเทศที่นักลงทุนให้ความสำคัญนั้นมีมากกว่าสิทธิประโยชน์ที่ได้รับการส่งเสริม ดังนั้นนักลงทุนจึงตัดสินใจโดยอาศัยความได้เปรียบต่าง ๆ ที่จะได้รับจากการเข้ามาลงทุน ทั้งด้านความได้เปรียบจากการขยายการผลิต การขยายตลาดสู่ประเทศผู้รับการลงทุน ค่าจ้างแรงงาน สภาพแวดล้อมภูมิประเทศ ทรัพยากร และโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้ไทยมีความได้เปรียบกว่าเวียดนามคือตลาดในไทยมีกำลังซื้อมากกว่า โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคมีความพร้อมมากกว่าแต่เวียดนามนั้นมีอัตราค่าจ้างที่ถูกกว่าและมีประชากรวัยทำงานที่มีมากกว่า สำหรับผู้ลงทุนหลักของไทยคือ ญี่ปุ่น ส่วนผู้ลงทุนหลักของเวียดนาม คือเกาหลี โดยระยะการเติบโตของเศรษฐกิจของไทยและเกาหลีมีความต่างกัน เวียดนามอยู่ในระยะพัฒนาสามารถประกอบกิจการที่ใช้แรงงานเข้มข้นได้ และมีความได้เปรียบเรื่องวัยแรงงานกับค่าจ้าง ไทยจึงหันมาให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น และพร้อมพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วให้มีความ Hi-Technology มากขึ้น ส่งผลให้นโยบายล่าสุดที่ไทยมุ่งเน้นนั้นมีแนวโน้มไปทางด้านส่งเสริมอุตสาหกรรมขั้นสูงต่าง ๆ ในรูปของ

นโยบายให้สิทธิประโยชน์ตามประเภทกิจการ (Activity-Base Incentives) และสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ (Merit-Base Incentives)

2.8.3 Nguyen Thi Ai Lien (2011) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมกับกิจกรรมที่ดึงดูดการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินกระบวนการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการลงทุน และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบในการดึงดูดการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในประเทศเวียดนาม จากนั้นนำเสนอปัญหาพื้นฐานของสภาพแวดล้อมในการลงทุนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีผสมผสาน (Lý thuyết chiết trung) ทฤษฎีความแตกต่างของอัตรากำไรขั้นต้น (Lý thuyết chênh lệch lợi nhuận cận biên) ทฤษฎีขนาดตลาด (Lý thuyết quy mô thị trường) ทฤษฎีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Lý thuyết lợi thế so sánh) ทฤษฎี Push-pull (Lý thuyết kéo dãn) ทฤษฎีการกระจายการลงทุน (Lý thuyết đa dạng hóa Cấu tư ) ทฤษฎีจัดตั้งอุตสาหกรรม (Lý thuyết tổ chức công nghiệp) ทฤษฎีอัตราแลกเปลี่ยน (Lý thuyết tỷ giá hối đoái ) ระเบียบวิธีวิจัย phương pháp thống kê (วิธีการทางสถิติ), phương pháp Pareto (วิธีการสร้างแผนภูมิพาเรโต) เพื่อแสดงข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ นอกจากนี้ยังใช้วิธีการสอบถามเพื่อจัดทำข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมในการลงทุนของเวียดนามได้รับการประเมินโดยองค์กรการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศอย่างดีขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากมีปัจจัยที่ส่งเสริมการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ได้แก่ ด้านสภาพทางภูมิศาสตร์ที่อำนวยความสะดวกขนส่งได้ดี ทั้งการมีท่าเรือในการขนส่งสินค้าและมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ด้านนโยบายและกฎหมาย มีนโยบายที่ส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ นักลงทุนต่างชาติจะได้รับการปฏิบัติในการลงทุนอย่างเท่าเทียม และด้านทรัพยากรมนุษย์ที่มีจำนวนประชากรมาก ค่าแรงราคาถูก สำหรับปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดของเวียดนาม ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ท่าเรือ สนามบิน ระบบไฟฟ้า และประปา ยังพัฒนาไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับการเติบโตของเศรษฐกิจ ด้านปัญหาแรงงานไร้ฝีมือเฉพาะด้าน ทำให้ดึงดูดการลงทุนอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นได้เท่านั้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านนโยบายและกฎหมายที่ยังไม่สมบูรณ์ ขั้นตอนการบริหารของศูนย์บริหารนั้นมีส่วนที่ทับซ้อนกัน ความขัดแย้งและความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ทำให้ศูนย์บริหารทำงานไม่ประสานกัน ขาดความเชื่อมต่อของข้อมูล และทัศนคติในการให้บริการสาธารณะยังไม่ดีพอ ส่งผลให้ปริมาณ FDI ที่แท้จริงสำหรับการปล่อยเงินทุนลงนั้นยังต่ำ

2.8.4 Ji Hyun Oh and Jai S. Mah (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ รูปแบบการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศของเกาหลีในเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อ เผยรูปแบบของการออกไปทำการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ (OFDI) ของเกาหลีในประเทศเวียดนาม ผลการศึกษาพบว่า ความโดดเด่นของการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของเกาหลีในเวียดนามมาจากการ 1) ที่รัฐบาลเกาหลีและรัฐบาลเวียดนาม ได้ส่งเสริมการลงทุนทางตรง (FDI) ในเวียดนาม 2) เวียดนาม สามารถเป็นแรงงานทางเลือกสำหรับเกาหลีเพื่อทดแทนแรงงานจากจีนได้ในบางส่วน ด้วยค่าแรง ราคาต่ำและการศึกษาระดับสูง 3) แรงจูงใจที่ดึงดูดนักลงทุนเกาหลีเปลี่ยนไปจากในตอนแรกที่เข้ามา ลงทุนเพื่อจุดมุ่งเน้นการส่งออกของเวียดนาม แต่ภายหลังมีการเปลี่ยนเป้าหมายไปยังตลาดท้องถิ่น เวียดนาม 4) เวียดนามได้จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและเอื้อสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ถูกพัฒนาขึ้นในเขต เศรษฐกิจพิเศษที่ส่วนใหญ่เป็น OFDI ของเกาหลีได้ตั้งอยู่ 5) OFDI ของเกาหลีมีส่วนช่วยในการพัฒนา อุตสาหกรรมของเวียดนามตั้งแต่อุตสาหกรรมมูลค่าขนาดต่ำไปยังอุตสาหกรรมมูลค่าขนาดสูง

2.8.5 Ma Do Thi Thuy Linh and Ma Nguyen Quang Huy (2017) ได้ทำการศึกษา เกี่ยวกับ การลงทุนของข้ามชุงในเวียดนาม: เหตุผลและผลกระทบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุ ที่ทำให้ข้ามชุงตัดสินใจลงทุนในเวียดนาม และเพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการที่ข้ามชุงลงทุนใน เวียดนาม โดยทฤษฎีที่ใช้วิจัย ได้แก่ ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศและทฤษฎีของบริษัท ผลการศึกษา พบว่า สาเหตุที่ข้ามชุงเลือกลงทุนในเวียดนามนั้น มาจากปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ ปัจจัยการผลิต เนื่องจากราคาของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตในเวียดนามมีราคาถูก ทำให้สามารถลดต้นทุนในการ ผลิตได้มาก ปัจจัยการตลาด การที่เวียดนามมีจำนวนประชากรมีจำนวนมาก และมีความนิยมในการ เข้าถึงเครือข่ายและสื่อออนไลน์ จึงเป็นตลาดที่อย่างมากสำหรับจำหน่ายสินค้าที่เป็นสมาร์ทโฟนและ สินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และปัจจัยที่มาจาก การสนับสนุนของรัฐบาลเวียดนาม ที่ออกนโยบาย ต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้เกิดการลงทุนทางตรงจากต่างชาติ โดยเฉพาะนโยบายที่เกี่ยวข้องกับภาษี ประกอบกับการมีเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลเวียดนาม ซึ่งสร้างความเชื่อมั่นให้ต่างชาติเข้า มาลงทุน ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการที่ข้ามชุงได้เข้ามาลงทุนในเวียดนามนั้น คือ การถ่ายทอด เทคโนโลยีไปยังบริษัทท้องถิ่น และการที่เวียดนามได้ปรับปรุงให้มีสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ดีขึ้น แรงงานได้รับการฝึกอบรมให้มีทักษะ เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ อย่างไรก็ตามเนื่องจากอุตสาหกรรม ท้องถิ่นของเวียดนามยังมีศักยภาพไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของนักลงทุน

ชาวต่างชาติต้องการได้อย่างเหมือนบริษัทข้ามชุง ดังนั้นการที่บริษัทท้องถิ่นเวียดนามจะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานในการผลิตสินค้าของบริษัทข้ามชาติเป็นไปได้ยาก ผลกระทบที่เกี่ยวกับมลภาวะและสิ่งแวดล้อม การละเมิดสิทธิของแรงงาน ซึ่งรวมถึงบริษัทข้ามชาติทั้งหมด เช่น การให้ทำงานเกินชั่วโมงที่กำหนด การใช้แรงงานเด็ก การเลือกปฏิบัติทางเพศ และผลกระทบด้านสุขภาพต่อแรงงานและผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นที่ใกล้กับแหล่งอุตสาหกรรม และผลกระทบทางสังคม เนื่องจากเขตอุตสาหกรรมของข้ามชุงได้ดึงดูดแรงงานจำนวนมาก ทำให้เกิดการอพยพแรงงานเข้ามาอาศัยบริเวณแหล่งที่ใกล้อุตสาหกรรม ซึ่งในระยะต่อมาชุมชนในพื้นที่นั้น ทำให้เกิดปัญหาตามมา เช่น แรงงานหญิงตั้งครรภ์ในอัตราสูง การพนัน การค้ายาเสพติด และการค้าประเวณี

2.8.6. Michael Blomenhofer (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การเพิ่มการลงทุนของเกาหลีในเวียดนาม โดยศึกษาเกี่ยวกับสถานะการลงทุนของเกาหลี ผลของข้อตกลงการค้าเสรี ความดึงดูดของตลาดเวียดนาม และความเสี่ยงในการจัดการกับตลาดเวียดนาม ผลการศึกษาพบว่า สถานะการลงทุนของเกาหลีในเวียดนามในปัจจุบันนั้นเป็นกระแสการลงทุนของคลื่นลูกที่ 3 โดยบริษัทที่มีความน่าสนใจที่ลงทุนในเกาหลี ได้แก่ บริษัท Samsung ที่มีโรงงานผลิตสมาร์ตโฟนในจังหวัดทางภาคเหนือ คือ จังหวัดบักนินญ (Bac Ninh) และจังหวัดท้ายเงวียน (Thai Nguyen) และมีแผนที่จะสร้างศูนย์คอมพิวเตอร์แห่งที่ 3 ในเมืองทางภาคใต้ คือ เมืองโฮจิมินห์ เพื่อผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนบริษัท LG Electronics ได้ลงทุนเปิดฐานการผลิตใหม่ในจังหวัดไฮฟอง (Hai Phong) ทางภาคเหนือ เพื่อผลิตสมาร์ตโฟนและโทรทัศน์ และนอกจากบริษัทข้ามชุงจะลงทุนในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์แล้ว ยังมีบริษัทในเครือย่อยที่ทำธุรกิจอื่น ๆ ในเวียดนาม เช่น บริษัทประกันภัย ธุรกิจทางการเงิน แลบริษัทหลักทรัพย์ ส่วนผลของข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ทำให้เวียดนามและเกาหลีมีความสัมพันธ์ทางการค้าที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะประเด็นเรื่องภาษีศุลกากร นอกจากนี้ตลาดเวียดนามยังความดึงดูดในการลงทุนจากเกาหลีเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีจำนวนประชากรถึง 90 ล้านคน ซึ่งจัดเป็นตลาดแรงงานขนาดใหญ่ โดยเฉพาะประชากรในวัยแรงงานที่มีอายุน้อยจำนวนมาก เป็นแรงงานที่ได้รับการศึกษา และแรงงานมีค่าแรงราคาถูก จึงสามารถแข่งขันในเรื่องค่าแรงเพื่อลดต้นทุนการผลิตได้ ประกอบกับประชากรชนชั้นกลางในเวียดนามขยายตัวทำให้เกิดความต้องการซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เวียดนามจึงเป็นตลาดที่น่าสนใจที่เกาหลีจะเข้ามาลงทุนเพื่อรองรับตลาดนี้ โดยเฉพาะสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมถึงการค้าปลีกและบริการ ทั้งนี้ความเสี่ยงในการลงทุนในเวียดนามนั้น มีประเด็นในเรื่องปัญหาการเข้าถึงข้อมูล



ของนักลงทุนต่างชาติ กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจหรือการลงทุนมีความขัดแย้งและคลุมเครือ  
มีการติดสินบนและการทุจริต รวมถึงไปถึงปัญหาความขัดแย้งระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับผู้ร่วมทุน  
ท้องถิ่น

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

#### 3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัย สารนิพนธ์ ข่าว บทความ และเอกสารที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนระหว่างประเทศระหว่างประเทศเกาหลีและเวียดนาม การศึกษานโยบายเศรษฐกิจที่ส่งเสริมการลงทุน โดยอาศัยแหล่งข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์ หน่วยงาน General Statistics Office of Viet Nam หน่วยงาน Asean-Korea Center หน่วยงาน Korea Eximbank และบทความวิเคราะห์แนวโน้มการลงทุนจากธนาคารต่าง ๆ ของไทย

#### 3.2 วิธีจัดกระทำข้อมูล

ในการศึกษาการทำวิจัยในครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาจากหลายแหล่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลที่ค้นคว้ามารวบรวม แบ่งชนิด เรียบเรียงและปรับให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่ศึกษาและสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนระหว่างเวียดนามและเกาหลี ทั้งนโยบายและสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ จากนั้นจัดระเบียบโดยใช้ขอบเขตเวลา ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2562 เพื่อกำหนดเนื้อหาและการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

#### 3.3 วิธีการดำเนินงาน

3.3.1 ในการศึกษาประเภทและมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม ใช้ข้อมูลประเภทของการลงทุน และมูลค่าการลงทุน โดยใช้แหล่งข้อมูลจากหน่วยงาน หน่วยงาน Asean-Korea Center หน่วยงาน Korea Eximbank เพื่อให้ทราบว่านักลงทุนชาวเกาหลีได้เข้าไปลงทุนในภาคใดของโครงสร้างเศรษฐกิจเวียดนาม มีสัดส่วนการลงทุนอย่างไร และมีอัตราการเปลี่ยนแปลง การเจริญเติบโตอย่างไร โดยใช้เทคนิคสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์เชิงบรรยาย นำเสนอในรูปแบบการเขียนและแผนภูมิรูปภาพ

3.3.2 ในการศึกษากรอบนโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ ใช้ข้อมูลจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและข้อมูลจากธนาคารเพื่อการส่งออก

และนำเข้าแห่งประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์ Policy Achievement และนำเสนอในรูปแบบการเขียนประกอบตาราง

3.3.3 ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ทำให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศไทยเวียดนาม จะใช้ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนทางตรงในต่างประเทศ และทฤษฎีทำเลที่ตั้งของอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอในรูปแบบการเขียนประกอบตาราง

### 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

Microsoft Excel

### 3.5 เทคนิคการวิเคราะห์

3.5.1 เทคนิคสถิติเชิงพรรณนา

3.5.2 การวิเคราะห์เชิงบรรยาย

3.5.3 การวิเคราะห์ Policy Achievement

3.5.4 การวิเคราะห์เนื้อหา

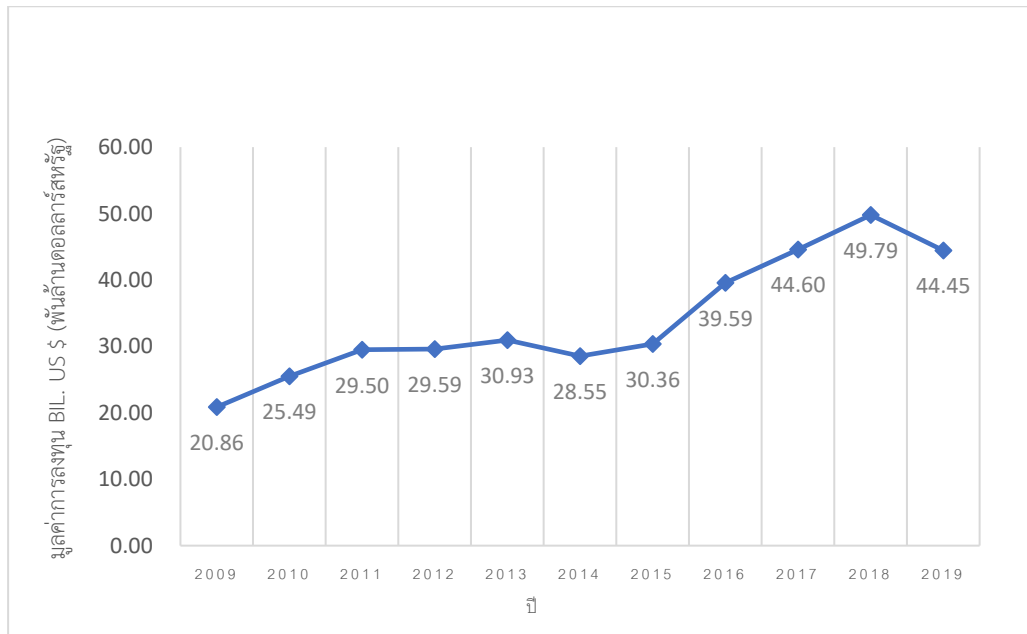
## บทที่ 4

### ผลการศึกษา

จากการศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม ผู้วิจัยได้ศึกษาประเภทและมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม นโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับและดึงดูดนักลงทุนชาวเกาหลี และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศเวียดนาม ดังนี้

#### 4.1 ประเภทและมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม

ในการศึกษาสถิติมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศ ตั้งแต่ปี 2009-2019 มีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 1 ดังนี้



แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศ ตั้งแต่ปี 2009-2019

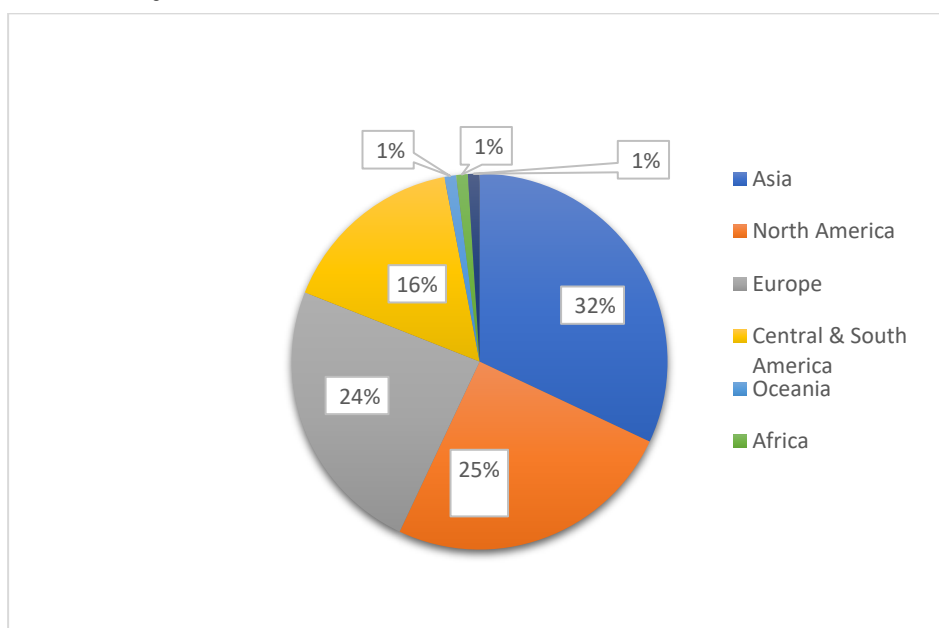
หมายเหตุ \*เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 18 มกราคม 63 \*\*ข้อมูลที่ใช้ Investment Amount \*\*\*

แหล่งข้อมูลอ้างอิง stats.koreaexim.go.kr

การลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในเวียดนาม ในปี 2009 มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 20.86 bil. US \$ ในปี 2014 มีมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 28.55 bil. US \$ และในปี 2019 มูลค่าการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศสูงถึง 44.45 bil. US \$

เมื่อเปรียบเทียบการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศ ในปี 2009 และปี 2014 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.37 ต่อปี และเมื่อเปรียบเทียบในปี 2014 และปี 2019 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.13 ต่อปี

สำหรับการศึกษาสัดส่วนมูลค่าการลงทุนของเกาหลีจำแนกตามภูมิภาค ในปี 2019 มีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 2 ดังนี้

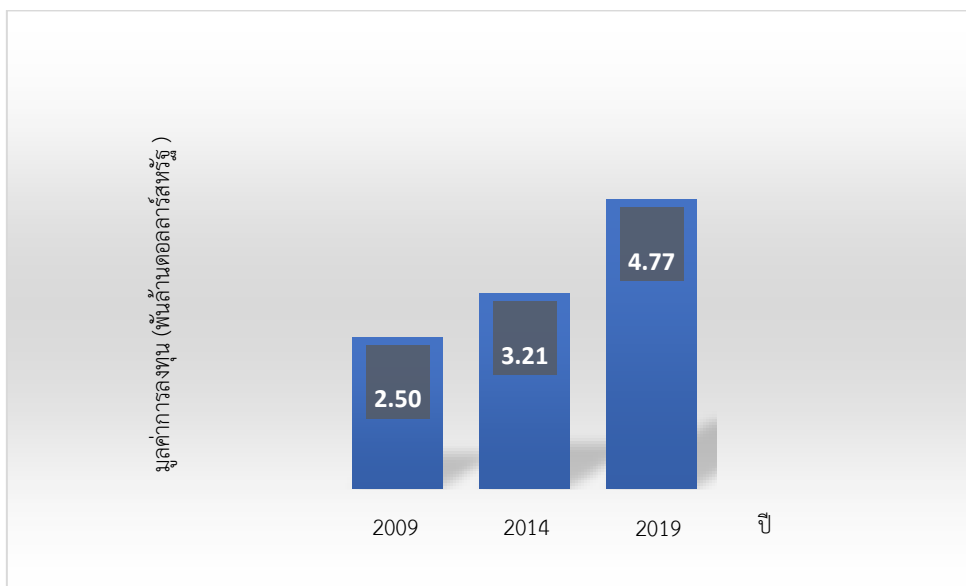


แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิสัดส่วนการลงทุนของเกาหลีจำแนกตามภูมิภาค ในปี 2019

หมายเหตุ \*เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 7 มกราคม 63 \*\* ข้อมูลที่ใช้ Investment Amount \*\*\* แหล่งข้อมูลอ้างอิง stats.koreaexim.go.kr

จากแผนภูมิแสดงสัดส่วนการลงทุนของเกาหลีเมื่อจำแนกตามภูมิภาคในปี 2019 พบว่า เกาหลีได้ลงทุนในภูมิภาคเอเชียมากที่สุด มีมูลค่าการลงทุน 14.38 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาเป็น ภูมิภาคอเมริกาเหนือ มีมูลค่าการลงทุน 11.16 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 25 ภูมิภาคยุโรป มีมูลค่าการลงทุน 10.52 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 24 ภูมิภาคอเมริกากลางและอเมริกาใต้ มีมูลค่าการลงทุน 6.98 bil. US \$ คิดเป็น ร้อยละ 16 ภูมิภาคโอเชียเนีย มีมูลค่าการลงทุน 0.54 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 1 ภูมิภาคแอฟริกา มูลค่าการลงทุน 0.50 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 1 และใน ภูมิภาคตะวันออกกลาง มีมูลค่าการลงทุน 0.36 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 1

ในการศึกษาสัดส่วนการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ในปี 2009 2014 และ 2019 พบว่าแนวโน้มการลงทุนของเกาหลีเพิ่มขึ้นในทุกปี โดยมีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 3 ดังนี้



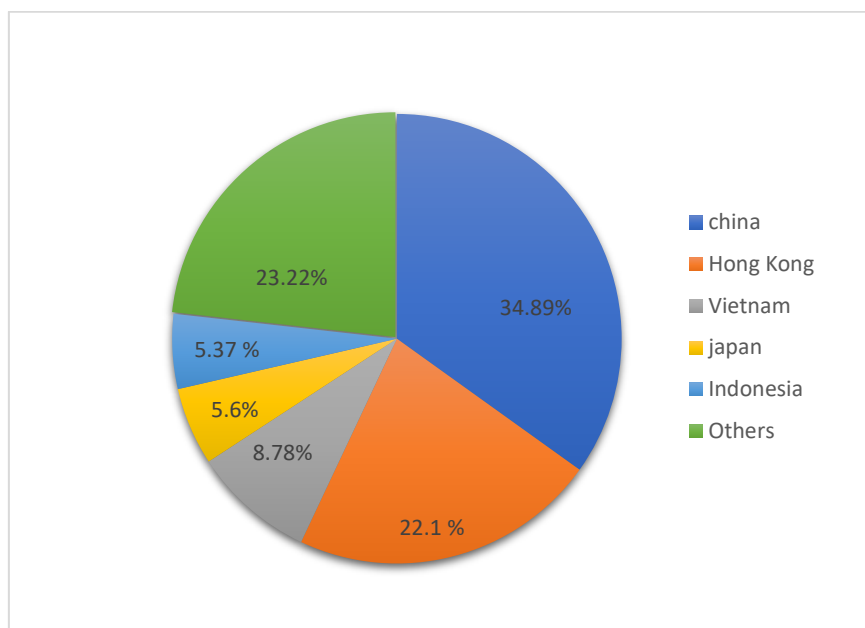
**แผนภูมิที่ 3** แผนภูมิสัดส่วนการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ในปี 2009 2014 และ 2019

หมายเหตุ \*เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 19 มกราคม 63 \*\*ข้อมูลที่อ้างอิง Investment Amount \*\*\* แหล่งข้อมูลอ้างอิง stats.koreaexim.go.kr

จากแผนภูมิสัดส่วนมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย พบว่ามูลค่าการลงทุนในปี 2009 มีมูลค่าการลงทุน 2.50 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 24 ในปี 2014 มูลค่าการลงทุน 3.21 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 31 มี และในปี 2019 มีมูลค่าการลงทุน 4.77 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 45

เมื่อเปรียบเทียบการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศ ในปี 2009 และปี 2014 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5.71 และเมื่อเปรียบเทียบในปี 2014 และปี 2019 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 9.70

ในการศึกษาการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชียช่วงปี 2009 พบว่า มีการลงทุนในหลายประเทศ โดยประเทศที่เกาหลีเข้าไปลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน รองลงมาเป็น ฮองกง เวียดนาม ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 3.1 ดังนี้



แผนภูมิที่ 3.1 แผนภูมิสัดส่วนมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในประเทศภูมิภาคเอเชีย ในปี 2009

หมายเหตุ \*เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 18 ม.ค.63 \*\*ข้อมูลที่ใช้ Number of New Overseas และ Investment Amount \*\*\*แหล่งข้อมูลอ้างอิง stats.koreaexim.go.kr

สำหรับมูลค่าการลงทุนที่เกาหลีลงทุนในจีน มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 2.50 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 34.89 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน 767 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) 1,738.88 mil. US \$ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 368.50 mil. US \$ และการค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 163.19 mil. US \$ ตามลำดับ

ในขณะที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในฮองกง มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 1.58 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 22.1 จำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุนทั้งหมด 82 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 707.30 mil. US \$ การ

ผลิต (Manufacturing) 415.95 mil. US \$ และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 228.29 mil. US \$ ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการลงทุนที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในเวียดนาม มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.63 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 8.78 มีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุนทั้งหมด 172 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) 317.57 mil. US \$ การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying) 148.63 mil. US \$ และการก่อสร้าง (Construction) 60.21 mil. US \$ ตามลำดับ

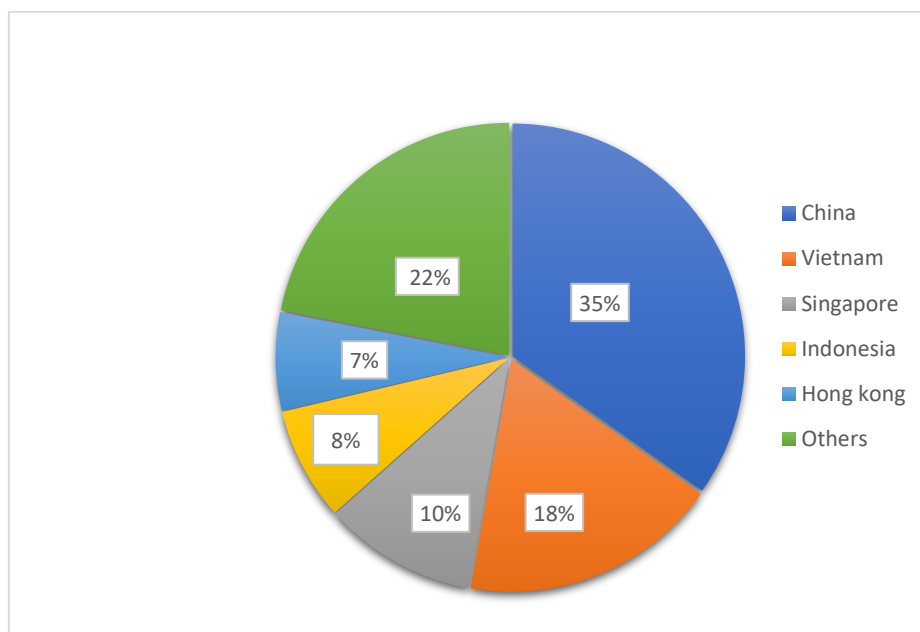
ในขณะที่เกาหลีเข้าไปลงทุนในญี่ปุ่น มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.40 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 5.61 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุนทั้งหมด 162 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 215.90 mil. US \$ การผลิต (Manufacturing) 40.34 mil. US \$ และข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (Information and communications) 35.43 mil. US \$ ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการลงทุนที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในอินโดนีเซีย มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.39 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 5.37 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุนทั้งหมด 85 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying) 166.72 mil. US \$ การผลิต (Manufacturing) 74.88 mil. US \$ และการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (Transportation and storage) 33.91 mil. US \$ ตามลำดับ

นอกจากนี้ เกาหลียังเข้าไปลงทุนในประเทศอื่น ๆ มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.17 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 23.2 จำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุนทั้งหมด 406 โครงการ ส่วนไทยนั้นเกาหลีได้เข้าไปลงทุน โดยมีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.03 bil. US \$ (30,569,001\$) คิดเป็นร้อยละ 0.42 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน 39 โครงการ โดยภาคที่เข้ามาลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) 18.33 mil. US \$ กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Professional, scientific and technical activities) 3.29 mil. US \$ และการค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 2.28 mil. US \$ ตามลำดับ



ในการศึกษาการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชียช่วงปี 2014 พบว่า มีการลงทุนในหลายประเทศ โดยประเทศที่เกาหลีเข้าไปลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน รองลงมาเป็น เวียดนาม สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฮ่องกง ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 3.2 ดังนี้



แผนภูมิที่ 3.2 แผนภูมิสัดส่วนมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ในปี 2014

หมายเหตุ \*เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 18 ม.ค. 63 \*\*ข้อมูลที่ใช้ Number of New Overseas และ Investment Amount \*\*\*\*แหล่งข้อมูลอ้างอิง stats.koreaexim.go.kr

สำหรับมูลค่าการลงทุนที่เกาหลีลงทุนในจีน มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 3.21 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 35 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน 722 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการผลิต (Manufacturing) 2,589,020 mil. US \$ รองลงมาเป็นการค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 238,589 mil. US \$ และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 195,457 mil. US \$ ตามลำดับ

ในขณะที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในเวียดนาม มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 1.66 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 18 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน 459 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการผลิต (Manufacturing) 1,057.15 mil. US \$ การทำเหมืองแร่

และเหมืองหิน (Mining and quarrying) 233.96 mil. US \$ และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 90.75 mil. US \$ ตามลำดับ

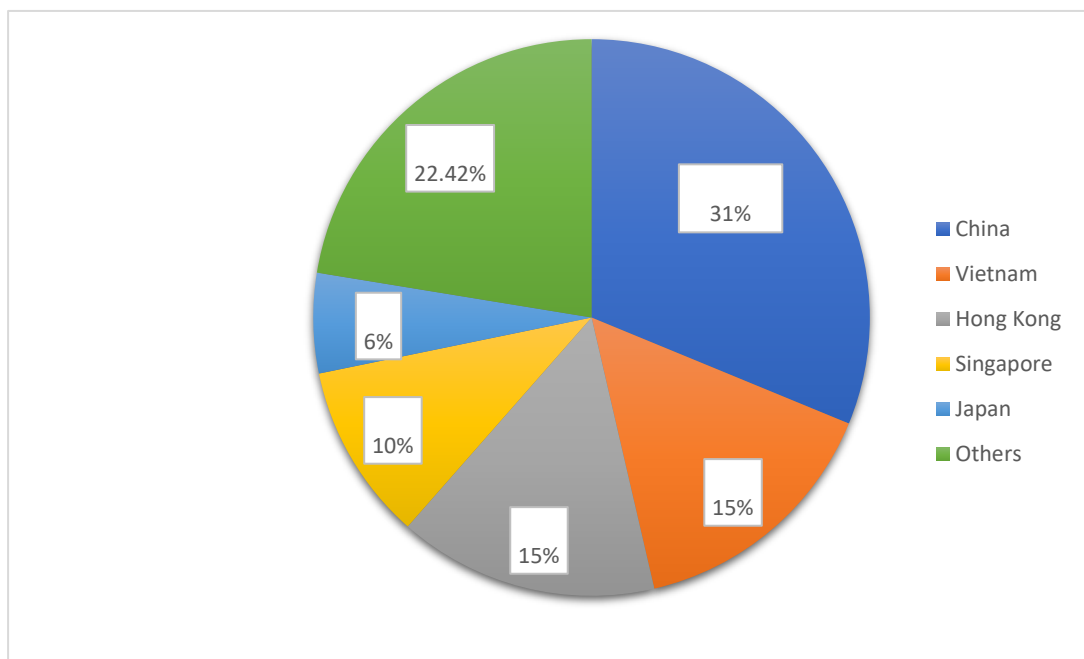
สำหรับมูลค่าการลงทุนที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในสิงคโปร์ มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.98 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 10 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน 58 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 435.85 mil. US \$ ด้านการผลิต (Manufacturing) 175.85 mil. US \$ และการค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 172.39 mil. US \$ ตามลำดับ

ในขณะที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในอินโดนีเซีย มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.73 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 8 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน 86 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) 420.20 mil. US \$ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 88.76 mil. US \$ การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 56.50 mil. US \$ ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการลงทุนที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในฮ่องกง มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.63 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 7 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน 124 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) 205.08 mil. US \$ ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ (Electricity, gas, steam and air conditioning supply) 100.58 mil. US \$ และการค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 97.01 mil. US \$

นอกจากนี้ เกาหลียังเข้าไปลงทุนในประเทศอื่น ๆ มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 2.23 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 21 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุนทั้งหมด 588 โครงการ ส่วนไทยนั้นเกาหลีได้เข้าไปลงทุน มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.18 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 2 มีโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนทั้งหมด 52 โครงการ โดยภาคที่เข้ามาลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) 10.84 mil. US \$ การก่อสร้าง (Construction) 25.62 mil. US \$ และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 18.68 mil. US \$ ตามลำดับ

ในขณะที่การศึกษาการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชียช่วงปี 2019 พบว่า มีการลงทุนในหลายประเทศ โดยประเทศที่เกาหลีเข้าไปลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน รองลงมาเป็น เวียดนาม ฮองกง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 3.3 ดังนี้



แผนภูมิที่ 3.3 แผนภูมิสัดส่วนมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ปี 2019

หมายเหตุ \*เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 18 มกราคม 63 \*\* Number of New Overseas และ Investment Amount \*\*\*แหล่งข้อมูลอ้างอิง stats.koreaexim.go.kr

การลงทุนของเกาหลีในจีนมีมากที่สุด มีมูลค่าการลงทุน 4.77 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 31.22 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน 46 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) 4,516.99 mil. US \$ การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 123.30 mil. US \$ และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 47.65 mil. US \$ ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการลงทุนที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในเวียดนาม มีมูลค่าการลงทุน 2.32 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 15.16 และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน 651 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) 1,594.36 mil. US \$ กิจกรรมทาง

การเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 294.04 mil. US \$ และการค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 99.45 mil. US \$ ตามลำดับ

ในขณะที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในฮ่องกง มีมูลค่าการลงทุน 2.31 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 15.1 และมีจำนวนโครงการใหม่ que เข้าไปลงทุน 89 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 1,496.96 mil. US \$ การผลิต (Manufacturing) 456.51 mil. US \$ และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (Accommodation and food service activities) 108.74 mil. US \$ ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการลงทุนที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในสิงคโปร์ มีมูลค่าการลงทุน 1.57 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 10.29 และมีจำนวนโครงการใหม่ que เข้าไปลงทุน 106 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 1,191.00 mil. US \$ กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities) 360.09 mil. US \$ และการผลิต (Manufacturing) 353.83 mil. US \$ ตามลำดับ

ในขณะที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในญี่ปุ่น มีมูลค่าการลงทุน 0.89 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 5.81 และมีจำนวนโครงการใหม่ que เข้าไปลงทุน 198 โครงการ โดยภาคที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) 583.24 mil. US \$ กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities) 105.70 Mil. US \$ และการผลิต (Manufacturing) 52.35 mil. US \$ ตามลำดับ

นอกจากนี้ เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในประเทศอื่น ๆ มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 1.68 bil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 22.42 และมีจำนวนโครงการใหม่ que เข้าไปลงทุนทั้งหมด 463 โครงการ ส่วนประเทศไทยนั้นเกาหลีได้เข้าไปลงทุน โดยมีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.07 bil. US \$ (69,852,000.00 \$) คิดเป็นร้อยละ 0.46 มีโครงการใหม่ que เข้ามาลงทุนทั้งหมด 45 โครงการ โดยภาคที่เข้ามาลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) 34.32 mil. US \$ การผลิต (Manufacturing) 17.45 mil. US \$ และข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (Information and communications) 11.88 mil. US \$ ตามลำดับ

สรุปภาพรวมการลงทุนของเกาหลีในจีน เวียดนาม ฮองกง และไทย ในปี 2009 ปี 2014 และ ปี 2019

ภาพรวมของการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศ โดยประเทศ 5 ลำดับแรก ที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนในปี 2009 ได้แก่ จีน รองลงมาเป็น ฮองกง เวียดนาม ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ตามลำดับ ในขณะที่ปี 2014 ได้แก่ จีน รองลงมาเป็น เวียดนาม สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฮองกง ตามลำดับ และในปี 2019 ได้แก่ จีน รองลงมาเป็น เวียดนาม ฮองกง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ตามลำดับ

สำหรับประเทศที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนเป็นอันดับที่ 1 ได้แก่ จีน มีจำนวนโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้ามาลงทุนทั้งในปี 2009 ปี 2014 และปี 2019 รวมทั้งสิ้น 1,535 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนเมื่อคิดเป็นสัดส่วนรวมของทั้ง 3 ปี มีมูลค่าการลงทุนสูงถึง 10.48 bil. US \$ และเมื่อคิดอัตราการเจริญเติบโต เทียบระหว่างปี 2009 กับปี 2014 พบว่ามีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.71 และเทียบระหว่างปี 2014 กับปี 2019 พบว่ามีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.70 โดยโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน ส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคการผลิต การค้าส่งและค้าปลีก และกิจกรรมการเงิน และการประกันภัย

ในขณะที่เวียดนามเป็นหนึ่งในประเทศที่เกาหลีให้ความสนใจในการเข้าไปลงทุนเป็นอย่างมาก เมื่อจัดลำดับการลงทุนในปี 2009 เป็นลำดับที่ 3 ปี 2014 และในปี 2019 เป็นลำดับที่ 2 มีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนของทั้ง 3 ปี รวมทั้งสิ้น 1,282 โครงการ และเมื่อรวมมูลค่าการลงทุนของทั้ง 3 ปี มีมูลค่าสูงถึง 4.61 bil. US \$ ส่วนการคิดอัตราการเจริญเติบโต เทียบระหว่างปี 2009 กับปี 2014 พบว่ามีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 32.78 และเทียบระหว่างปี 2014 กับปี 2019 พบว่ามีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.92 โดยโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิต การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน การก่อสร้าง การค้าส่งและค้าปลีก และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย

สำหรับฮองกงนั้นเป็นอีกประเทศที่เกาหลีให้ความสนใจเช่นเดียวกัน เมื่อจัดลำดับการลงทุนในปี 2009 เป็นลำดับที่ 2 ปี 2014 เป็นลำดับที่ 5 และในปี 2019 เป็นลำดับที่ 3 มีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนของ ทั้ง 3 ปี รวมทั้งสิ้น 295 โครงการ และเมื่อรวมมูลค่าการลงทุนของทั้ง 3 ปี มีมูลค่าการลงทุนสูงถึง 4.25 bil. US \$ ส่วนการคิดอัตราการเจริญเติบโต เทียบระหว่างปี 2009 กับปี 2014 พบว่ามีอัตราการเจริญเติบโตลดลง ร้อยละ 12.05 และเทียบระหว่างปี 2014 กับปี 2019

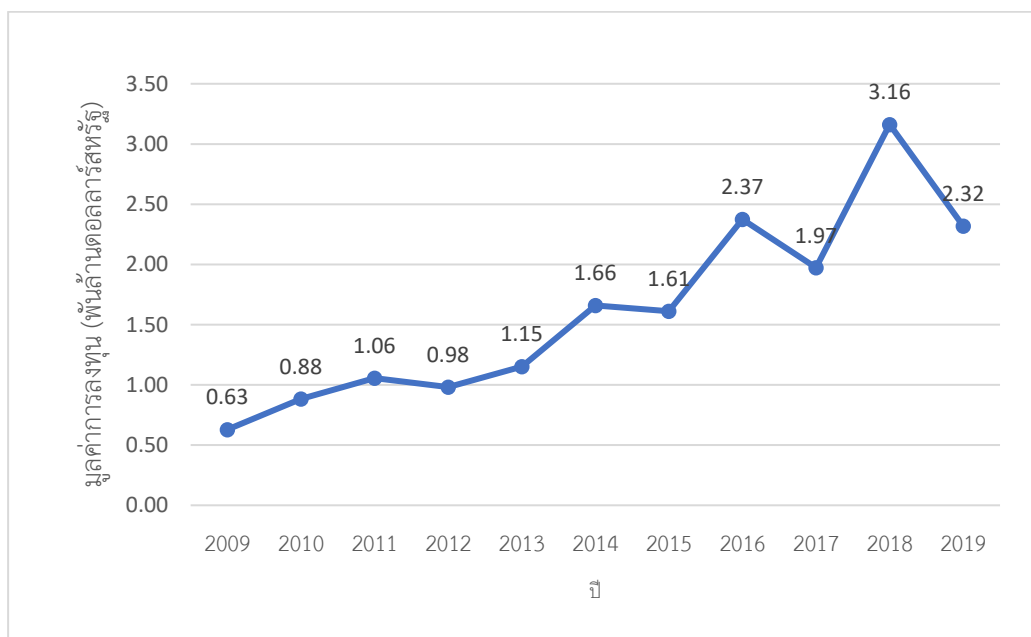
พบว่ามียัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 53.30 โดยโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในภาค การผลิต การค้าส่งและค้าปลีก กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร

นอกจากนี้เกาหลียังให้ความสนใจในการลงทุนในไทย มีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนของทั้ง 3 ปีรวมทั้งสิ้น 136 โครงการ และเมื่อรวมมูลค่าการลงทุนทั้ง 3 ปี มีมูลค่า 0.28 bil. US \$ ส่วนการคิดอัตราดอกเบี้ยโต เทียบระหว่างปี 2009 กับปี2014 พบว่ามียัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 99.18 และเทียบระหว่างปี 2014 กับปี2019 พบว่ามียัตราการเจริญเติบโตลดลง ร้อยละ12.33 โดยโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิต การค้าส่งและค้าปลีก กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคนิค กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย และและข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร

จุดสังเกตสำหรับปี 2009 และ ปี 2014 จีนเป็นประเทศหลักที่เกาหลีเข้าไปลงทุนเป็นอันดับที่ 1 มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปี 2009 ถึง 0.71 bil. US \$ ส่วนเวียดนามขยับขึ้นลำดับ 2 แทนที่ฮ่องกง มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปี 2009 ถึง 1.03 bil. US \$ มีประเทศสิงคโปร์เข้ามาติด 5 อันดับแรก โดยเป็นลำดับที่ 3 มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปี 2009 ถึง 0.7 bil. US \$ อินโดนีเซียขยับขึ้นมาเป็นลำดับที่ 4 แทนที่ญี่ปุ่น มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปี 2009 ถึง 0.24 bil. US. \$ และฮ่องกงจากลำดับที่ 2 ขยับลงไปเป็นลำดับที่ 5 มีมูลค่าการลงทุนลดลงจากปี 2009 เป็น 0.63 bil. US \$ ส่วนญี่ปุ่นนั้น ในปี 2014 ไม่ได้ติด 5 ลำดับแรก โดยขยับลงมาเป็นลำดับที่ 6 แม้ว่าจะมีมูลค่าการลงทุนที่เพิ่มขึ้นจากปี 2009 ถึง 0.10 bil. US \$

ในขณะที่ปี 2014 และปี 2019 จีนคงเป็นประเทศที่เกาหลีเข้าไปลงทุนเป็นอันดับที่ 1 เช่นเดิม มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปี 2014 ถึง 1.56 bil. US \$ เวียดนามยังคงรักษาการลงทุนเป็นลำดับที่ 2 เอาไว้ได้ โดยมีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปี 2014 ถึง 0.66 bill. US \$ ฮ่องกงขยับขึ้นมาเป็นลำดับที่ 3 แทนสิงคโปร์ มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปี 2014 ถึง 1.68 bil. US \$ แม้ว่าสิงคโปร์ขยับลงไปเป็นลำดับที่ 4 แต่ยังมีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปี 2014 ถึง 0.59 bil. US \$ ญี่ปุ่นขยับขึ้นมาติด 5 อันดับแรกอีกครั้ง โดยมีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปี 2014 ถึง 0.39 bil. US \$

สำหรับการศึกษามูลค่าการลงทุนของเกาหลีในเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2009-2019 พบว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบมูลค่าการลงทุนระหว่างปี 2009 กับปี 2014 และเปรียบเทียบมูลค่าการลงทุนระหว่างปี 2014 กับปี 2019 มีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 4.1 ดังนี้



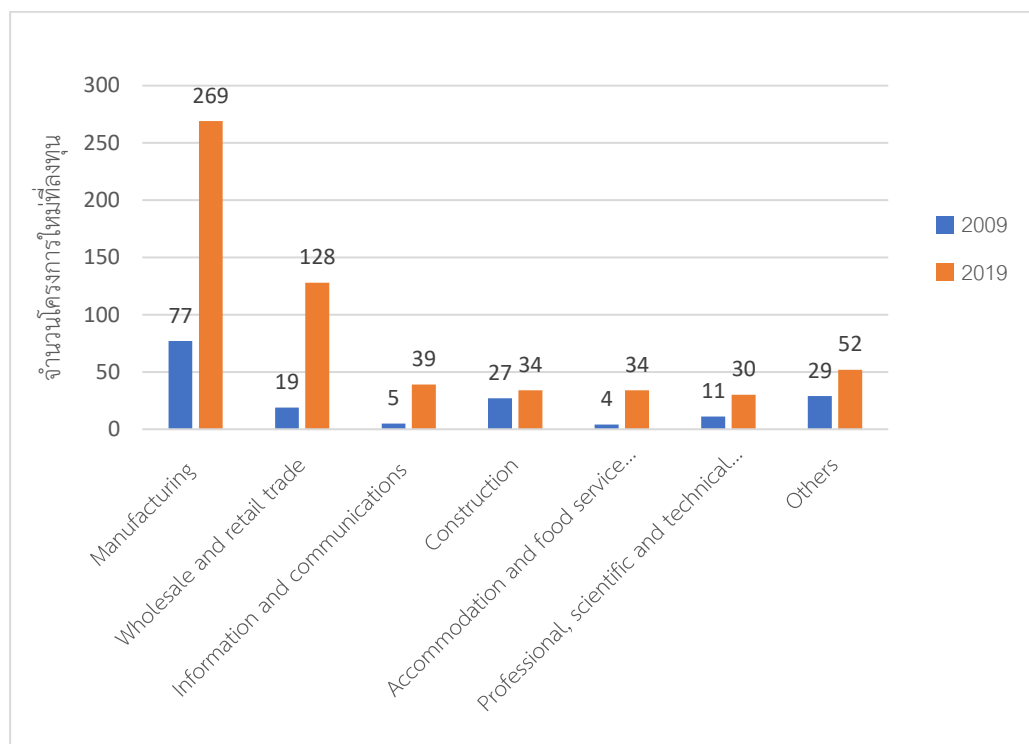
**แผนภูมิที่ 4.1** แผนภูมิมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2009-2019

หมายเหตุ \*เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 7 มกราคม 63 \*\*ข้อมูลที่ใช้ Investment Amount \*\*\* แหล่งข้อมูลอ้างอิง stats.koreaexim.go.kr

การลงทุนของเกาหลีในเวียดนาม ในปี 2009 มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 0.63 bil. US \$ ในปี 2014 มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 1.66 bil. US \$ และในปี 2019 มูลค่าการลงทุนทั้งหมด 2.32 bil. US \$

เมื่อเปรียบเทียบการลงทุนของเกาหลีในเวียดนาม ในปี 2009 และในปี 2014 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.78 และเมื่อเปรียบเทียบในปี 2014 และปี 2019 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้น 7.92

สำหรับการศึกษาจำนวนโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019 พบว่ามีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุนเพิ่มมากขึ้น โดยมีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 4.2 ดังนี้



แผนภูมิที่ 4.2 แผนภูมิจำนวนโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019

หมายเหตุ \*เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 15 มกราคม 63 \*\*ข้อมูลที่ใช้ Number of New Overseas \*\*\*ข้อมูลจาก stats.koreaexim.go.kr

จากแผนภูมิแสดงจำนวนโครงการที่เกาหลีใต้ได้เข้าไปลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 พบว่ามีจำนวนโครงการใหม่ที่ลงทุนในเวียดนามทั้งหมด 172 โครงการ

โดยโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้าไปลงทุนในเวียดนามในปี 2009 ที่จะนำมาเปรียบเทียบกับโครงการลงทุนใหม่ในปี 2019 ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) การก่อสร้าง (Construction) การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคนิค (Professional, scientific and technical activities) และในลำดับที่เท่ากัน ได้แก่ กิจกรรม



อสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities) กิจกรรมให้เช่า และให้เช่าแบบลีสซิ่ง (rental and leasing activities)

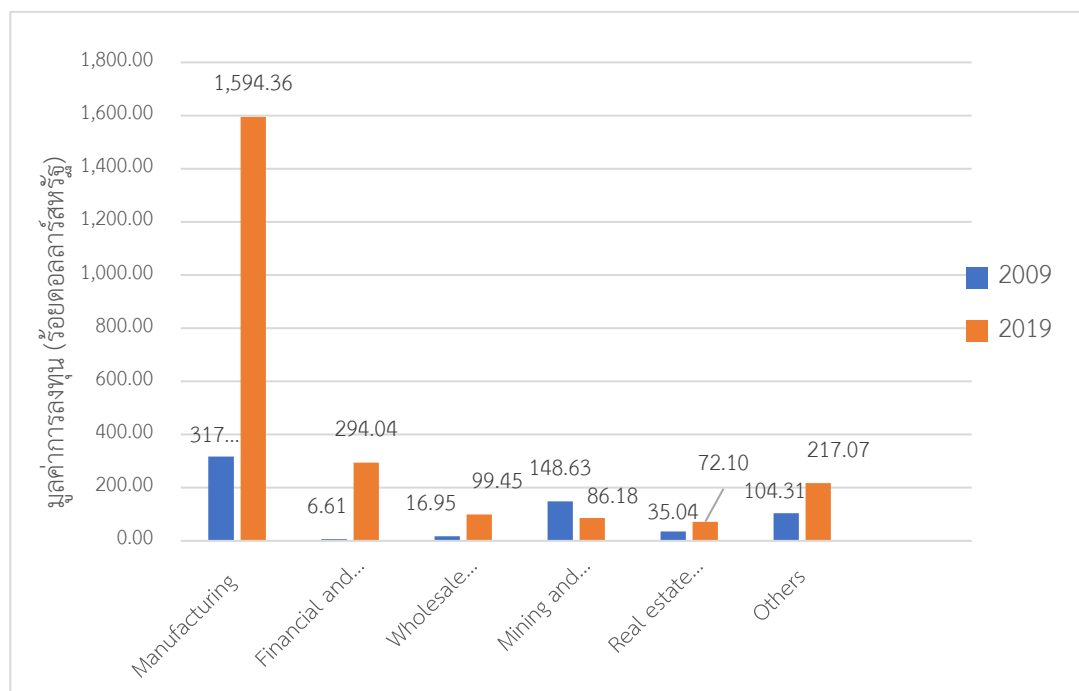
- การผลิต (Manufacturing) มีจำนวนโครงการใหม่ทั้งหมด 77 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 44.77 ของโครงการทั้งหมด
- การก่อสร้าง (Construction) มีจำนวนโครงการใหม่ทั้งหมด 27 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 15.70 ของโครงการทั้งหมด
- การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) มีจำนวนโครงการใหม่ทั้งหมด 19 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 11.05 ของโครงการทั้งหมด
- กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (Professional, scientific and technical activities) มีจำนวนโครงการใหม่ทั้งหมด 11 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 6.04 ของโครงการทั้งหมด
- ในลำดับที่เท่ากัน ได้แก่ กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities) กิจกรรมให้เช่า และให้เช่าแบบลีสซิ่ง (rental and leasing activities) มีจำนวนโครงการใหม่ทั้งหมด 7 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.07 ของโครงการทั้งหมด
- สำหรับจำนวนการลงทุนในโครงการอื่น ๆ มีจำนวนทั้งหมด 24 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 13.95

ในขณะที่ปี 2019 พบว่ามีจำนวนโครงการใหม่ที่ลงทุนในเวียดนามทั้งหมด 651 โครงการ โดยภาคที่มีจำนวนโครงการใหม่มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) รองลงมา เป็น การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (Information and communications) การก่อสร้าง (Construction) ในลำดับที่เท่ากัน ได้แก่ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (Accommodation and food service activities) และกิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคนิค (Professional, scientific and technical activities) ตามลำดับการผลิต(Manufacturing)

- การผลิต(Manufacturing) มีจำนวนโครงการทั้งหมด 269 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 45.46 ของโครงการทั้งหมด
- การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) มีจำนวนโครงการทั้งหมด 128 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 19.66 ของโครงการทั้งหมด
- ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (Information and communications) มีจำนวนโครงการทั้งหมด 34 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 5.99 ของโครงการทั้งหมด
- การก่อสร้าง (Construction) มีจำนวนโครงการทั้งหมด 34 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 5.99 ของโครงการทั้งหมด
- ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (Accommodation and food service activities) มีจำนวนโครงการทั้งหมด 30 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.60 ของโครงการทั้งหมด
- กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (Professional, scientific and technical activities) มีจำนวนโครงการทั้งหมด 30 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.60
- สำหรับจำนวนการลงทุนในโครงการอื่น ๆ มีจำนวนทั้งหมด 52 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 13.50

เมื่อทำการเปรียบเทียบจำนวนโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และใน ปี 2019 พบว่า มีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้าไปลงทุนเพิ่มมากขึ้นถึง 479 โครงการ โดยภาคการผลิต มีจำนวนเพิ่มขึ้น 192 โครงการ การค้าส่งและค้าปลีก มีจำนวนเพิ่มขึ้น 110 โครงการ ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร มีจำนวนเพิ่มขึ้น 34 โครงการ การก่อสร้าง มีจำนวนเพิ่มขึ้น 7 โครงการ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร มีจำนวนเพิ่มขึ้น 30 โครงการ และกิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคนิค มีจำนวนเพิ่มขึ้น 23 โครงการ

สำหรับการศึกษามูลค่าการลงทุนในโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019 พบว่ามีทั้งมูลค่าโครงการใหม่ที่ลงทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมูลค่าโครงการใหม่ที่ลงทุนมีแนวโน้มลดลง โดยมีรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 4.3 ดังนี้



**แผนภูมิที่ 4.3** แผนภูมิมูลค่าการลงทุนในโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019

หมายเหตุ \*เข้าถึงข้อมูลเมื่อ 20 มกราคม 63 \*\*ข้อมูลที่ใช้ Investment Amount และ Number of New Overseas \*\*\*แหล่งข้อมูลอ้างอิง stats.koreaexim.go.kr

แผนภูมิมูลค่าการลงทุนในโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนาม ปี 2009 พบว่ามีมูลค่าการลงทุนในโครงการใหม่ทั้งหมด 629.11 mil. US \$ โดยโครงการที่จะนำมาเปรียบเทียบกับมูลค่าการลงทุนใหม่ที่เกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนาม ปี 2019 ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying) และกิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities)

- การผลิต (Manufacturing) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 317.57 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 50.48
- กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 6.61 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 1.05
- การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 16.95 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 2.69
- การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 148.63 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 23.63
- กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 35.04 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 5.57
- สำหรับมูลค่าการลงทุนในโครงการอื่น ๆ มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 104.31 mil. US \$ (104,312,002.76 \$) คิดเป็นร้อยละ 16.58

จากแผนภูมิมูลค่าการลงทุนในโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนาม ปี 2019 พบว่าโครงการที่มีมูลค่าสูงสุดในการลงทุน 5 อันดับแรก ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) รองลงมาเป็นกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying) และกิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities)

- การผลิต (Manufacturing) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 1,594.36 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 68.78
- กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (Financial and insurance activities) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 294.04 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 12.68
- การค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and retail trade) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 99.45 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 4.29
- การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 86.18 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 3.72

- กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (Real estate activities) มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 72.10 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 3.11
- สำหรับมูลค่าการลงทุนในโครงการอื่น ๆ มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 217.07 mil. US \$ คิดเป็นร้อยละ 7.24

เมื่อทำการเปรียบเทียบมูลค่าการลงทุนในโครงการใหม่ที่เกาหลีส่งไปลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และในปี 2019 พบว่า มีทั้งมูลค่าโครงการที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมูลค่าโครงการที่มีแนวโน้มลดลง

มูลค่าการลงทุนของโครงการใหม่ที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิต มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น 1,276.79 mil. US \$ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น 287.43 mil. US \$ การค้าส่งและค้าปลีก มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น 82.50 mil. US \$ กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ มีมูลค่าการลงทุนทั้งหมด 37.07 mil. US \$

ส่วนมูลค่าการลงทุนของโครงการใหม่ที่ลดลง คือ การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีมูลค่าการลงทุนลดลง 62.45 mil. US \$



ภาพที่ 5 Samsung Electronic CE complex

ที่มา : <http://www.thaiembassy.org/> (2563)

จากภาพที่ 1 เกาหลีได้สร้างศูนย์คอมพิวเตอร์ในเขตนิคมอุตสาหกรรมSaigon Hi-Tech Park (SHTP) เพื่อที่จะผลิตโทรทัศน์และผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยโครงการขยายการลงทุนนี้ได้เริ่มวางแผนตั้งแต่ปี 2014 และแล้วเสร็จในปี 2016 ซึ่งการขยายโครงการนี้เป็นผลดีกับเวียดนามที่จะทำให้ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นที่สูงขึ้น สอดคล้องกับการดำเนินนโยบายแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจเวียดนามระยะ 10 ปี (2011-2020) ที่เวียดนามหวังว่าจะกลายเป็นประเทศที่พัฒนาอุตสาหกรรมอย่างก้าวหน้าภายในปี 2020 นั้นเอง



ภาพที่ 6 Samsung Display Vietnam

ที่มา: <https://vietnamnet.vn/en/business/more-foreign-companies-expand-investment-in-vietnam-585177.html> (2020)

Samsung Display ที่เป็นบริษัทย่อยของ Samsung Electronic ได้ขยายการลงทุนไปในเวียดนามเช่นเดียวกัน ในเขตอุตสาหกรรม เยน ฟอง (Yen Pong) เน้นการวิจัยและพัฒนา การผลิต และการประกอบจอภาพความละเอียดสูง การทำการตลาดและการจัดจำหน่าย (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย; 2559) โดยมีแผนที่จะเพิ่มการลงทุนอีก 2.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

และนอกจากที่ Samsung จะลงทุนในอุตสาหกรรมภาคการผลิตแล้ว ยังให้ความสนใจที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตภาคอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย เช่น Samsung life insurance, Shinhan Investment และ Shinhan Bank เป็นต้น



ภาพที่ 7 การเปิดธนาคาร Shinhan ที่ดานัง (Da Nang)

ที่มา: <http://www.businesskorea.co.kr> (2020)



ภาพที่ 8 ธนาคาร Shinhan

ที่มา: <http://bizhub.vn> (2020)

จากภาพที่ 7 และภาพที่ 8 ความน่าสนใจของธนาคาร shinhan อยู่ที่การเป็นธนาคารที่ใหญ่ที่สุดในเวียดนาม มีทั้งสิ้น 36 สาขา สาขาแรกได้เปิดทำการที่ ดานัง (Da Nang) ในเวียดนามกลาง ในภาคเหนือมีจำนวน 20 สาขา และภาคใต้มีจำนวน 15 สาขา (Yoon Young-sil; 2019) นอกจากนี้ธนาคาร Shinhan ยังเป็นธนาคารที่ได้รับยังได้รับการขึ้นทะเบียนโดย Asian Banker ว่าเป็น ที่สุดของธนาคารที่ให้บริการผู้ค้ารายย่อย (Best Retailer Banker) ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเป็นเวลาติดต่อกัน 2 ปี คือในปี 2017 และ 2018

#### 4.2 นโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ

นโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับและดึงดูดนักลงทุนชาวเกาหลี คือ แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติของเวียดนาม โดยช่วงเวลาที่ศึกษาจะเริ่มตั้งแต่ปี 2001-2020 แบ่งเป็น แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ 10 ปี (2001-2010) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อตอบสนองการลงทุน และปรับปรุงให้เวียดนามนั้นมีสภาพแวดล้อมที่ดึงดูดการลงทุน มีการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูงในภาคอุตสาหกรรม เพิ่มเขตนิคมอุตสาหกรรม Saigon Hi-Tech ซึ่งเป็นนิคมอุตสาหกรรมไฮเทคแหล่งที่ 2 (2002) โดยตั้งเป้าหมายว่าจะลดโครงสร้างเศรษฐกิจด้านเกษตร และเพิ่มโครงสร้างเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมและบริการให้มากขึ้น มีกฎหมายการลงทุนเพื่อสร้างความเท่าเทียมในการทำธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ แต่การดำเนินงานที่เห็นได้อย่างชัดเจนและทำให้เวียดนามเป็นที่สนใจของนักลงทุน เมื่อเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ในปี 2007 ทำให้เวียดนามต้องเตรียมความพร้อมภายในประเทศเพื่อที่ปฏิบัติตามข้อผูกมัดของการเป็นสมาชิก WTO เช่น มีการจัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรม Da Nang Hi-Tech Park (DHTP) ซึ่งเป็นเขตนิคมอุตสาหกรรมไฮเทคแหล่งที่ 3 (2010) และการใช้นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนที่ยืดหยุ่น เพิ่มการชำระเงินที่ไม่ใช่เงินสด

ถัดมาเป็นแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ระยะ 5 ปี ตั้งแต่ปี 2011-2015 เน้นการเปิดประเทศมากขึ้นหลังจากได้เป็นสมาชิก WTO ทำให้การดำเนินนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลหลายครั้งนั้นเป็นการเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนต่างชาติ และสนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงระหว่างบริษัทข้ามชาติและบริษัทท้องถิ่น มีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานในประเทศถึง 51 โครงการ ได้แก่การสร้างถนน ทางรถไฟ รถไฟฟ้า สนามบิน และท่าเรือ มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษใหม่ 3 แห่ง โดยให้สิทธิพิเศษทั้งทางด้านภาษีและค่าเช่าที่ดินที่จูงใจกว่าเดิม นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาแรงงานให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ในขณะที่แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ระยะ 5 ปีหลัง ตั้งแต่ปี 2016-2020 ยังคงให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งปรับปรุงและเพิ่มความเชื่อมโยงของโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศ โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการขนส่ง ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะโครงการที่ใช้เทคโนโลยีสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้



ยังคงให้ความสำคัญกับการพัฒนาแรงงานภายในประเทศทั้งในระดับอุดมศึกษาและสายอาชีพให้เป็นแรงงานที่สามารถเข้าทำงานในตลาดระหว่างประเทศได้ พร้อมกับส่งเสริมการวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทั้งนี้เป้าหมายสูงสุด คือ การพัฒนาให้เวียดนามเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ทันสมัย ภายในปี 2020

จึงจะเห็นได้ว่า นโยบายทางเศรษฐกิจที่เวียดนามใช้ดึงดูดนักลงทุนจากเกาหลี เริ่มเห็นชัดตั้งแต่ ทศวรรษที่ 2010 หลังจากที่เวียดนามได้เข้าเป็นสมาชิกของ WTO ทำให้ต้องดำเนินปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ตามเงื่อนไขการเป็นสมาชิก WTO ทั้งการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายหลายครั้งที่เกี่ยวข้องทั้งการค้าและการลงทุน โดยเฉพาะการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ลดขั้นตอนที่ยุ่งยาก อำนวยความสะดวกและเอื้อประโยชน์ให้กับนักลงทุนชาวต่างชาติ การให้สิทธิประโยชน์จำนวนมากทั้งด้านภาษีและที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษี เร่งปรับปรุงและเพิ่มการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ส่งเสริมการพัฒนาแรงงานภายในประเทศให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ มีทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถทำงานในตลาดระหว่างประเทศ ส่งผลให้นักลงทุนชาวต่างชาติมีความเชื่อมั่นที่จะเข้าไปลงทุนในเวียดนามมาก ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 นโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ

ปี	นโยบาย	กลยุทธ์	การดำเนินงาน	เป้าหมาย
2001-2010	-แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ 10 ปี (2001-2010)	-กฎหมายการลงทุน (2005) -เพิ่มจำนวนนิคมอุตสาหกรรมให้มากขึ้น	-ยกเลิกสิทธิพิเศษที่รัฐวิสาหกิจได้รับทางกฎหมาย -ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่ได้มาตรฐาน และนำมาใช้ในอุตสาหกรรม -พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อตอบสนองความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อปรับปรุงให้มีสภาพแวดล้อมที่ดึงดูดการลงทุน -พัฒนาอุตสาหกรรมไฮเทค โดยเฉพาะการโทรคมนาคม อิเล็กทรอนิกส์, จัดตั้งเขตอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยจัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรมไฮเทค (Saigon Hi-Tech Park, SHTP) ซึ่งเป็นนิคมอุตสาหกรรมไฮเทคแห่งที่ 2 (2002) จัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมหลัก และเปิดเขตเศรษฐกิจพิเศษ -พัฒนาระบบบริการการขนส่งสินค้าและระบบขนส่งสาธารณะให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น พัฒนาการท่องเที่ยวให้ทันสมัยโดยใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมใน	-เกิดความเท่าเทียมในการทำธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ -GDP ขยายตัวเป็น 2 เท่าจากปี 2002 -สร้างเสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาค -ขยายสัดส่วนการลงทุนให้เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 30 ของ GDP -ลดสัดส่วนภาคเกษตร ให้เหลือ ร้อยละ 16-17 ของ GDP เพิ่มสัดส่วนภาคอุตสาหกรรม เป็นร้อยละ 40-41 ของ GDP และเพิ่มสัดส่วนภาคบริการเป็นร้อยละ 42-43 ของ GDP -เพิ่มการส่งออกให้เป็น 2 เท่า ของอัตราการเพิ่มขึ้นของ GDP

			เวียดนาม ด้านการเงินให้มีศูนย์บริการทางการเงินที่สำคัญระดับภูมิภาค -ทุกภูมิภาคต้องพัฒนาและสร้างจุดแข็ง เพื่อเปิดโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีความเชื่อมโยงทั้งในและนอกประเทศ	
นโยบาย	กลยุทธ์		การดำเนินงาน	เป้าหมาย
-แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ 5 ปี (2006-2010)			-สร้างความก้าวหน้าของการสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้ครอบคลุมและแข่งขันได้ -ปรับโครงสร้างการเกษตรและเศรษฐกิจในชนบทให้เป็นตามแนวทางโครงสร้างอุตสาหกรรมที่ทันสมัย -มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน อุตสาหกรรมผลิตสินค้าทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก -เตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามข้อผูกพันของเวียดนามต่อการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) -การใช้นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนที่ยืดหยุ่น เพิ่มการชำระเงินที่ไม่ใช่เงินสด -จัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรมดานัง (Da Nang Hi-Tech Park, DHTP) เป็นนิคมอุตสาหกรรมแห่งที่ 3 ในปี 2010	-เพิ่ม GDP ให้เป็น ร้อยละ 7.5-8.0 อย่างต่อเนื่อง -เพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร 1,050-1,100 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี -ควบคุม GDP ของภาคการเกษตรให้มีร้อยละ 15-16 ภาคอุตสาหกรรมให้มีร้อยละ 43-44 และภาคบริการให้มีร้อยละ 40-41 -เพิ่มมูลค่าการส่งออกเป็นร้อยละ 16 ต่อปี -เพิ่มสัดส่วนของการลงทุนจาก GDP อีกร้อยละ 21-22

<p>2 0 1 1 - 2020</p>	<p>-แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ 5 ปี (2011-2015)</p>	<p>-การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนชาวต่างชาติ</p> <p>-พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>-จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษใหม่ 3 แห่ง โดยให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีและค่าเช่าที่ดินที่น่าสนใจและความดึงดูดในการลงทุนมากกว่าเขตพัฒนาเศรษฐกิจเดิม</p>	<p>-จัดตั้งหน่วยงานที่จัดการสินทรัพย์ของรัฐและรัฐวิสาหกิจ</p> <p>-แก้ไขกฎหมายการลงทุนทางตรงจากต่างชาติ (2013) เพื่อให้ขั้นตอนการลงทุนทางตรงในเวียดนามสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>-การปรับปรุงกฎหมายการลงทุน (2014) เพื่อเปิดโอกาสให้นักลงทุนจากต่างชาติมีอิสระในการดำเนินธุรกิจมากกว่าเดิม</p> <p>-การแก้ไขกฎหมายการลงทุน (2015) ขยายระยะเวลาการลงทุนให้นักลงทุนชาวต่างชาติ ตามเงื่อนไขที่กำหนดและกำหนดประเภทของโครงการลงทุนเพิ่มเติมที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน</p> <p>-การปรับปรุงกฎหมายและนโยบาย เพื่อให้เอกชนเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างเท่าเทียม โดยเฉพาะที่ดินและทรัพยากรทางธรรมชาติ</p> <p>-มุ่งพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงระหว่างบริษัทข้ามชาติและบริษัทท้องถิ่น และสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าของห่วงโซ่การผลิตในอุตสาหกรรมเวียดนาม</p> <p>-จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่ม 3 แห่ง ได้แก่</p>	<p>-การพัฒนาให้เวียดนามเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ทันสมัย ภายในปี 2020</p> <p>-ปฏิรูปกิจการของรัฐ วิสาหกิจ และระบบการเงินธนาคาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ</p> <p>-GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5-7 โดยเฉลี่ย ภายใน 5 ปี</p> <p>-ในปี 2012 การขาดดุลทางการค้าลดลง และต้องลดลงต่ำกว่าร้อยละ 10 ของการส่งออกในปี 2015</p> <p>-ในปี 2012 การขาดดุลของงบประมาณรัฐต่ำกว่า ร้อยละ 4.5 (รวมถึงพันธบัตรของรัฐ)</p> <p>-การใช้พลังงานตาม GDP ลดลง ร้อยละ 2.5-3 ต่อปี</p> <p>-ผลิตภัณฑ์ไฮเทค คิดเป็นร้อยละ 30 ของการผลิตภาคอุตสาหกรรม</p> <p>-มีอัตราการพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีประจำปีถึงร้อยละ 13</p> <p>-หนี้สาธารณะจะคิดเป็นสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ 65 ของ GDP หนี้คงค้างของรัฐบาลไม่เกินร้อยละ 50 ของ GDP และหนี้ในประเทศไม่เกินร้อยละ 50 ของ GDP ภายในปี 2015</p>
-----------------------	---	---	---	--

			<p>ภาคเหนือ เขตเศรษฐกิจพิเศษ เวินด่ง (Van Don)          ในจังหวัด Quang Ninh</p> <p>ภาคกลาง เขตเศรษฐกิจพิเศษ วันฟอง (Van Phong)          ในจังหวัด Khanh Hoa</p> <p>ภาคใต้ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ฟูโกว๊ก (Phu Quoc)          ในจังหวัด Kien Giang</p> <p>-การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งในพื้นที่          ด้อยพัฒนา</p> <p>-ปรับปรุงคุณภาพการฝึกอบรมสายอาชีพ ให้มีคุณภาพ          และทักษะในการทำงาน เพื่อให้มีจำนวนแรงงานเพียงพอ          กับความต้องการ รวมถึงการสร้างความสามารถทางด้าน          วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้แก่บุคคลและองค์กร          รวมถึงปรับปรุงประสิทธิภาพของกองทุนวิจัยทางด้าน          วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>-อนุมัติโครงการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานใน          ระดับประเทศ 51 โครงการ “Decision 631/QD-TTg”          (2014) ได้แก่ โครงการการสร้างถนน โครงการทางรถไฟ</p>
--	--	--	---

			และระบบโครงข่ายรถไฟฟ้า โครงการสร้างสนามบิน และโครงการสร้างท่าเรือ	
-แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ 5 ปี (2016-2020)	-ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะโครงการที่ใช้เทคโนโลยีสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม -ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง -ปรับปรุงและเพิ่มความเชื่อมโยงของโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศ	-ด้านการเงิน ใช้นโยบายการเงินที่ยืดหยุ่น ควบคุมอัตราเงินเฟ้อ และปรับดอกเบี้ยให้สอดคล้องกับเงินที่เพื่อควบคุมอัตราแลกเปลี่ยนตามสัญญาณตลาด (market signals) เพิ่มอัตราการลงทุนเพื่อการพัฒนา ควบคุมและปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและไม่ให้หนี้สาธารณะเกินที่กำหนด -การพัฒนาระบบถนนทางเหนือถึงใต้ ทางหลวง ทางรถไฟ และปรับปรุงทางรถไฟที่มีอยู่ในประเทศ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งในพื้นที่ด้อยโอกาสการตรวจสอบการดำเนินงานของโครงการสนามบินนานาชาติ ล็องถัญ (Long Thanh) ปี 2015 ในระยะแรก และการสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ปกป้องแหล่งน้ำให้ใช้ทรัพยากรน้ำอย่างประหยัด -มุ่งฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้น สร้างขีดความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฝึกให้เกิด การเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับอุดมศึกษา ปรับปรุง	-GDP คิดเป็นร้อยละ 6.5-7 โดยเฉลี่ยใน 5 ปี -GDP Per Capita อยู่ที่คนละ 3,200-3,500 ดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี 2020 -ภาคอุตสาหกรรมและบริการจะมีสัดส่วน 85% ของ GDP ภายในปี 2563 -ลดการขาดดุลของงบประมาณรัฐให้ต่ำกว่า ร้อยละ 4 ของGDP ในปี 2020 -ผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) จะสนับสนุนให้มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 30-35 -ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี -การใช้พลังงานในGDP จะลดลงร้อยละ 1-1.5 ต่อปี -อัตราการขยายตัวของเมืองจะสูงถึง ร้อยละ38-40 ภายในปี 2020 -ควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้ต่ำกว่าร้อยละ 4 ในช่วงปีแรก และให้ต่ำกว่า ร้อยละ 3 ภายในปี 2020	

			<p>คุณภาพการอบรมของสายอาชีพ เพื่อให้มีแรงงานที่มีคุณภาพ มีทักษะเพียงพอ สามารถเข้าทำงานในตลาดระหว่างประเทศได้</p> <p>-ส่งเสริมการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์</p>	
--	--	--	---	--

หมายเหตุ

1. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (2559)
2. สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2559)
3. ชญานี ชวะโนทัย (2561)
4. Strategy for socio-economic development (2020)

#### 4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ทำให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศเวียดนาม

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ทำให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศเวียดนาม พบว่าปัจจัยหลักที่นักลงทุนเกาหลีให้ความสำคัญสำหรับลงทุนในประเทศเวียดนามมากที่สุดนั้น คือ แรงงาน โดยค่านึงถึง 3 ประเด็น คือ ค่าแรงราคาถูก มีปริมาณประชากรที่อยู่ในช่วงวัยแรงงานจำนวนมากเพียงพอ และแรงงานมีคุณภาพ มีทักษะในการพัฒนาได้สูง ถัดมาเป็นปัจจัยหลักในเรื่องของทุนและโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากนี้ ปัจจัยรองที่สนับสนุนให้นักลงทุนชาวเกาหลีลงทุนในเวียดนามที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของรัฐบาลในแง่ของการปฏิรูปเพื่อการลงทุน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3



ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศไทยเวียดนาม

ปัจจัย กรณี	กรณีที่ 1 The rise of Korean investment in Vietnam	กรณีที่ 2 Samsung's Investments in Vietnam: Reasons and Consequences	กรณีที่ 3 Why Samsung of South Korea is the biggest firm in Vietnam	ข้อสรุป
ปัจจัยหลัก 1.แรงงาน	<p>-เวียดนามมีตลาดแรงงานขนาดใหญ่ ในปี 2015 จำนวนประชากรเวียดนามที่อายุน้อยกว่า 15 ปี และมากกว่าขึ้นไป มีจำนวนถึง 69.9 ล้านคน</p> <p>-มีแรงงานที่ได้รับการศึกษา ซึ่งจะเป็นโอกาสให้บริษัทผู้ผลิตจากเกาหลีได้ใช้ประโยชน์จากเหล่าแรงงานอายุน้อยในอนาคต</p> <p>-ค่าแรงราคาถูก โดยมีค่าแรงขั้นต่ำ อยู่ระหว่าง 106-154 US \$ ทำให้สามารถแข่งขันค่าแรงได้</p>	<p>-มีค่าแรงราคาถูก</p> <p>-เป็นแรงงานที่มีคุณภาพใกล้เคียงกับแรงงานจีน มีทักษะ มีความขยัน และมีความคิดสร้างสรรค์</p>	<p>-มีแรงงานที่มีอายุน้อยจำนวนมาก</p> <p>-มีค่าแรงมีราคาถูก</p>	<p>-ค่าแรงราคาถูก</p> <p>-มีจำนวนประชากรในวัยแรงงานมาก</p> <p>-คุณภาพแรงงานและทักษะในการผลิตในอนาคต</p>

2.เงินทุน	-เวียดนามให้ความสำคัญกับการลงทุนใน เงินทุนคงที่ เพื่อรองรับข้อตกลงหุ้นส่วน ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP)	N.A	N.A	-เงินทุน
3.ที่ดิน	N.A	-ที่ดินและอาคารมีราคาถูก เมื่อ เทียบกับการไปลงทุนที่ประเทศ อื่น ส่งผลให้ลดค่าใช้จ่ายจาก ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตได้ -ที่ดินใกล้แหล่งวัตถุดิบ -สามารถเข้าถึงแหล่งจ่ายไฟ และแหล่งพลังงานในราคาที่ถูก	N.A	-ที่ดินราคาถูก -ที่ดินอยู่ใกล้แหล่ง วัตถุดิบและทรัพยากร
4.สาธารณูปโภค และพลังงาน	N.A	- โครงสร้างพื้นฐานมีความ พร้อมและเพียงพอ	N.A	-โครงสร้างพื้นฐาน

<p>ปัจจัยรอง</p> <p>1.นโยบายและการจัดการ</p>	<p>- รัฐบาลปฏิรูประบบต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี เหงียน ซวน ฟุก (Nguyen Xuan Phuc) มุ่งการรวมเอาระบบธนาคารเข้าด้วยกัน พัฒนาประสิทธิภาพของภาครัฐ ลดการขาดดุลการคลัง ปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้อำนวยกับการทำธุรกิจ</p>	<p>-ความมั่นคงทางการเมืองและเศรษฐกิจของเวียดนาม ส่งผลให้เกิดการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในเวียดนามเพิ่มขึ้น</p>	<p>-การลงทุนในเวียดนามมีเสถียรภาพและความมั่นคงกว่าการลงทุนในจีน เนื่องจากบริษัทและผลิตภัณฑ์จากเกาหลีได้เคยถูกจีนคว่ำบาตร จากการทำรัฐบาลเกาหลีได้มีได้ใช้ระบบป้องกันชิปนาเวซของสหรัฐอเมริกาเพื่อป้องกันการโจมตีจากเกาหลีเหนือ ซึ่งจุดนี้สร้างความไม่พอใจให้แก่จีน เพราะระบบป้องกันชิปนาเวซที่อเมริกาติดตั้งให้นี้อาจเป็นภัยแก่ประเทศจีนได้</p>	<p>-ความมั่นคงทางการเมือง</p> <p>-นโยบายการค้าเสรี (FTA)</p> <p>-WTO</p>
--	---	--	---	--

หมายเหตุ อ้างอิงจาก 1. Michael Blomenhofer (2017)

2. Do Thi Thuy Linh and Nguyen Quang Huy (2017)

3. Economist (2018)

## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในเวียดนาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทและมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม เพื่อศึกษานโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศเวียดนาม สามารถสรุปและอภิปรายผลการศึกษาได้ ดังนี้

#### 5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 การศึกษาประเภทและมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม พบว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกาหลีเข้าไปลงทุนมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งมีมูลค่าสูงถึง 1.59 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ในปี 2009 เกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนามเป็นอันดับ 3 มีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 0.63 bil. US \$ โดยภาคอุตสาหกรรมที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การผลิต การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน และการก่อสร้าง ตามลำดับ ส่วนในปี 2014 เกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนามเป็นอันดับ 2 มีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 1.66 bil. US \$ โดยภาคอุตสาหกรรมที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การผลิต การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ตามลำดับ ส่วนในปี 2019 เกาหลีได้ลงทุนในเวียดนามสูงเป็นลำดับที่ 2 มีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 2.32 bil. US \$ โดยภาคอุตสาหกรรมที่เข้าไปลงทุนสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การผลิต กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย และการค้าส่งและค้าปลีก ตามลำดับ และเมื่อรวมมูลค่าการลงทุนทั้งในปี 2009 ปี 2014 และปี 2019 มีมูลค่าการลงทุนสูงถึง 4.61 bil. US \$ และมีจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนทั้งสิ้น 586 โครงการ ซึ่งมากกว่าการลงทุนในปี 2009 และปี 2014 จึงสรุปได้ว่านักลงทุนชาวเกาหลีมีแนวโน้มการลงทุนในเวียดนามเพิ่มขึ้น

5.1.2 การศึกษานโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ รัฐบาลเวียดนามได้ดำเนินนโยบายตามแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ทั้งนี้ตั้งแต่ทศวรรษที่ 2010 เป็นต้นมา พบว่านโยบายของเวียดนามเปิดรับการลงทุนอย่างชัดเจน หลังจากที่ได้เป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ส่งผลให้ประเทศเวียดนามปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่

เกี่ยวข้องกับทั้งการค้าและการลงทุน โดยเฉพาะกฎหมายการลงทุนที่เอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนชาวต่างชาติมากขึ้น ให้สิทธิประโยชน์จำนวนมากทั้งด้านภาษีและที่ไม่เกี่ยวกับภาษี เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาแรงงานภายในประเทศให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ มีทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถทำงานในตลาดระหว่างประเทศได้ ส่งผลให้นักลงทุนชาวต่างชาติมีความเชื่อมั่นที่จะเข้าไปลงทุนในเวียดนามมาก

5.1.3 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ทำให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศเวียดนาม พบว่าปัจจัยหลักที่นักลงทุนเกาหลีให้ความสำคัญสำหรับลงทุนในเวียดนามมากที่สุดนั้น คือ แรงงาน โดยคำนึงถึง 3 ประเด็น คือ ค่าแรงราคาถูก มีปริมาณประชากรที่อยู่ในช่วงวัยแรงงานจำนวนมากเพียงพอ และแรงงานมีคุณภาพ มีทักษะในการพัฒนาได้สูง ถัดมาเป็นปัจจัยหลักในเรื่องของทุนและโครงสร้างพื้นฐาน ที่เวียดนามเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศเพื่อเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและบริการ และการพัฒนาสาธารณูปโภคต่าง ๆ นอกจากนี้ ปัจจัยรองที่สนับสนุนให้นักลงทุนชาวเกาหลีลงทุนในเวียดนามที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของรัฐบาลในแง่ของการปฏิรูปเพื่อการลงทุน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เมื่อศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม พบว่านักลงทุนชาวเกาหลีได้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่มีแนวโน้มที่จะลงทุนในเวียดนามสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการที่รัฐบาลเวียดนามดำเนินนโยบายทางสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ปรับปรุงและแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ ให้สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ให้กับนักลงทุนจากต่างชาติ ทั้งนี้ปัจจัยที่สนับสนุนให้นักลงทุนชาวเกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนามมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยหลักในเรื่องค่าแรงที่ถูก และปัจจัยรองในเรื่องความมั่นคงและความมีเสถียรภาพในแง่การปฏิรูปเพื่อเปิดรับการลงทุนจากต่างชาติ

## 5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในเวียดนาม สามารถอภิปรายผลการศึกษาของวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ ได้ดังนี้

จากการศึกษาประเภทและมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม พบว่าประเภทการลงทุนและมูลค่าการลงทุนที่เกิดขึ้นในเวียดนามนั้น นักลงทุนชาวเกาหลีได้เข้าไป

ลงทุนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการผลิตสูงสุด สอดคล้องกับข้อมูลจาก Asean-Korea Center (2020) และข้อมูลจาก Korea Eximbank (2020) ที่เสนอข้อมูลไว้บนเว็บไซต์ว่า กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกาหลีได้เข้าไปลงทุนสูงสุดในเวียดนาม คือ อุตสาหกรรมภาคการผลิต ทั้งนี้ The economist (2018) นิตยสารทางเศรษฐกิจ ได้นำเสนอข่าวในหัวข้อ Why Samsung of South Korea is the biggest firm in Vietnam กล่าวว่า บริษัท Samsung และบริษัทในเครือ เป็นบริษัทข้ามชาติที่ใหญ่ที่สุดที่เข้าลงทุนทางตรงในเวียดนาม ส่งผลให้เวียดนามกลายเป็นประเทศที่ส่งออก Smart Phone เป็นอันดับ 2 รองจากจีน เนื่องจากปัจจัยเรื่องค่าแรงที่ถูกและปัจจัยเรื่องการจัดการและนโยบายจากภาครัฐ นอกจากนี้ ข้อมูลบนเว็บไซต์ของสถานกงสุลใหญ่ ณ โฮจิมินห์ (2017) ยังกล่าวถึงความเคลื่อนไหวล่าสุดของโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติมูลค่ามหาศาลในเวียดนาม อย่างบริษัท Samsung ที่สร้างศูนย์คอมพิวเตอร์ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม Saigon Hi-Tech Park (SHTP) เพื่อที่จะผลิตโทรทัศน์และผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า จึงสรุปได้ว่า นักลงทุนชาวเกาหลีได้เข้ามาลงทุนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการผลิตสูงสุด โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

ในส่วนของการศึกษานโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ พบว่านโยบายทางเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามใช้เพื่อรองรับการลงทุนนั้นมาจากแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติของเวียดนาม (Vietnam Government) ซึ่งแบ่งเป็นระยะยาว 10 ปี คือ ตั้งแต่ปี 2001-2010 และระยะสั้น 5 ปี คือ ตั้งแต่ปี 2011-2015 และตั้งแต่ปี 2016-2020 สำหรับเนื้อหาโดยรวมของนโยบาย คือ มุ่งที่จะพัฒนาประเทศเวียดนามรอบด้านเพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งนี้ตั้งแต่ทศวรรษที่ 2010 เป็นต้นมา พบว่านโยบายของเวียดนามเปิดรับการลงทุนอย่างชัดเจนหลังจากที่ได้เป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ส่งผลให้ประเทศเวียดนามปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายการลงทุนเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่นักลงทุนต่างชาติ มีการจูงใจด้วยการให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและที่ไม่ใช่ภาษี การเพิ่มจำนวนนิคมอุตสาหกรรมไฮเทค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในครอบคลุมทั้งประเทศและเชื่อมโยงเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอก และสนับสนุนการเพิ่มห่วงโซ่มูลค่าในอุตสาหกรรมการผลิต นอกจากนี้ ยังมุ่งหวังให้ประชากรเวียดนามเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ มีความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานเทคโนโลยีขั้น

สูง เพื่อที่จะสามารถทำงานในตลาดระหว่างประเทศได้ ซึ่งการดำเนินนโยบายของรัฐบาลเวียดนาม เช่นนี้ มีส่วนสำคัญที่ให้เกิดการลงทุนมากขึ้น

และจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่ให้นักลงทุนชาวเกาหลีเลือกลงทุนในประเทศเวียดนาม ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีที่ตั้งอุตสาหกรรม ที่กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมของ Smith (1971) และ Miller (1977) ประกอบกับการใช้ทฤษฎีการลงทุนระหว่างประเทศในการวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนเกาหลีในเวียดนามตรงกับทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ โดยสามารถแบ่งได้เป็น ปัจจัยแรงงาน เนื่องจากเวียดนามเป็นประเทศที่มีจำนวนประชากรจำนวนมาก โดยเฉพาะประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานและมีค่าแรงถูก สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ ซึ่งถือเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นักลงทุนชาวเกาหลีเข้ามาลงทุนในประเทศเวียดนาม ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน ที่รัฐบาลเวียดนามให้ความสำคัญและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของชาติ มีการสร้างเส้นทางถนน ทางรถไฟ ท่าเรือ การสร้างสนามบิน เพื่อให้เส้นทางขนส่งเกิดการเชื่อมโยงและมีประสิทธิภาพที่ดีหรือพัฒนาสาธารณูปโภคให้ดีขึ้นจะสนับสนุนให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศมากยิ่งขึ้น เห็นได้จากบทความวิจัย เรื่องสภาพแวดล้อมกับกิจกรรมที่ดึงดูดการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในประเทศเวียดนาม (Nguyen Thi Ai Lien; 2011) ที่กล่าวถึงการที่องค์กรการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ โดยได้ประเมินว่าสภาพแวดล้อมในการลงทุนในเวียดนามดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องมาจากมีปัจจัยที่ส่งเสริมการดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ คือ ค่าแรงราคาถูก รวมถึงบทความวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของเกาหลีในเวียดนาม (Ji Hyun Oh and Jai S. Mah; 2017) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้นักลงทุนชาวเกาหลีเป็นนักลงทุนที่โดดเด่นในเวียดนาม คือ แรงงานเวียดนามเป็นแรงงานทางเลือกสำหรับนักลงทุนชาวเกาหลี ที่สามารถทดแทนแรงงานจากจีนได้ในบางส่วนด้วยค่าแรงราคาต่ำและมีการศึกษาระดับสูง และการที่เวียดนามได้จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและเอื้อสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ถูกพัฒนาขึ้นในเขตเศรษฐกิจที่ส่วนใหญ่เป็น OFDI ของเกาหลี ส่วนปัจจัยเงินทุนที่เวียดนามให้ความสำคัญกับเงินทุนคงที่ และปัจจัยที่ดิน ที่มีราคาถูกสามารถเช่าใกล้แหล่งวัตถุดิบ เข้าถึงแหล่งจ่ายไฟและแหล่งพลังงานในราคาที่ถูกลง ส่งผลให้ลดต้นทุนในการผลิตได้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการจัดการ เนื่องจากเวียดนามมีพรรคคอมมิวนิสต์ทำให้สามารถ

บริหารประเทศด้วยความมั่นคงและความมีเสถียรภาพ สามารถดำเนินนโยบายต่าง ๆ มีความต่อเนื่อง สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันจนประสบความสำเร็จ นอกจากนี้เอกสารชื่อ การเพิ่มขึ้นของการลงทุนของเกาหลีในเวียดนาม (Michael Blomenhofer; 2017) ยังกล่าวว่า รัฐบาลเวียดนามมีการปฏิรูประบบภายในประเทศเพื่อที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจเวียดนาม

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีบทความวิจัยที่สนับสนุนว่าเวียดนามมีปัจจัยที่ส่งเสริมการลงทุนดังกล่าวมาข้างต้นแต่พบว่ายังมีประสิทธิภาพไม่ดีพอ เห็นได้จากบทความวิจัย เรื่องสภาพแวดล้อมกับกิจกรรมที่ดึงดูดการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในประเทศเวียดนาม (Nguyen Thi Ai Lien; 2011) โดยกล่าวว่า โครงสร้างพื้นฐาน ระบบไฟฟ้าและประปายังพัฒนาไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับการเติบโตของเศรษฐกิจ ส่วนปัจจัยแรงงานนั้น แม้ว่าเวียดนามจะมีจำนวนประชากรอายุที่อยู่ในวัยแรงงานมาก มีค่าแรงราคาถูกแต่ไร้ฝีมือเฉพาะด้าน ทำให้ดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นได้เท่านั้น รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการจัดการในเรื่องนโยบายและกฎหมายที่ยังไม่สมบูรณ์ ศูนย์บริหารงานในพื้นที่ต่าง ๆ มีการทำงานที่ทับซ้อน และมีความเข้าใจในข้อมูลที่ไม่ตรงกัน ขาดความเชื่อมโยงของข้อมูล สร้างความสับสนให้กับนักลงทุน

### 5.3 ข้อเสนอแนะ

#### 5.3.1 ข้อเสนอแนะทางนโยบาย

สำหรับประเทศไทย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ควรมีหน่วยงานเฉพาะที่เข้ามาดูแลส่งเสริมการพัฒนาทักษะให้แรงงานประจำอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกับนิคมอุตสาหกรรมของไทย เพื่อเปิดการฝึกอบรมแรงงาน โดยเน้นการฝึกอบรมให้แรงงานมีทักษะขั้นสูงทางเทคโนโลยี มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สื่อสารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสายงานตนเองได้ เพื่อมุ่งให้ไทยเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่ดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรม Hi-Technology แทนอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นและอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีเก่า ซึ่งหากสามารถพัฒนาทักษะแรงงานได้ไปถึงขั้นสูงจะสามารถทดแทนค่าแรงของไทยที่มีราคาสูงกว่าเวียดนามได้ นอกจากนี้ ควรมีนโยบายจากภาครัฐที่สนับสนุนให้ไทยเข้าไปเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่การผลิตในอุตสาหกรรมของนักลงทุนชาวเกาหลี เพื่อให้ทั้งประเทศไทยและเกาหลีได้รับประโยชน์จากการเป็นฐานการผลิตของเกาหลีร่วมกัน



### 5.3.2 ข้อเสนอแนะทางงานวิจัยในอนาคต

1) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันกับประเทศเวียดนามในการเปิดรับการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ

2) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการลงทุนของต่างชาติในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวงจรรวม (IC) และ เซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor) ในเมืองโฮจิมินห์ของเวียดนาม

### 5.4 ข้อจำกัด

5.4.1 เนื่องจากผู้วิจัยจะต้องสำเร็จการศึกษาภายในปีการศึกษา 2563 ทำให้มีระยะเวลาในการศึกษาและทำวิจัยค่อนข้างสั้น

5.4.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำเสนอข้อมูลเพียงบางส่วน ผู้วิจัยไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงลึกในทุกประเด็นได้อย่างครอบคลุม

## บรรณานุกรม

### 1. ภาษาไทย

#### 1.1 หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

รัตนา สายคณิต และพุทธกาล รัชชธ. (2549). **เศรษฐศาสตร์การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ.**

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน.(2553). **หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค.** พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิชัย ศรีคำ. (2547). **ภูมิศาสตร์อุตสาหกรรม.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อภิเศก บัณสุวรรณ. (2540). “การวิเคราะห์ที่ตั้งอุตสาหกรรมการผลิตในภาคตะวันตกและภาคใต้ของประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาภูมิศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

### 2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

#### 2.1 ภาษาไทย

กรมการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. (2561). **คู่มือโอกาสและทิศทางการค้า**

**การลงทุนในเวียดนาม.** เข้าถึงเมื่อ 28 กันยายน 2562. เข้าถึงได้จาก [https://www.ditp.go.th/ditp\\_web61/article\\_sub\\_view.php?filename=contents\\_attach/540248/540248.pdf&title=540248&cate=1002&d=0](https://www.ditp.go.th/ditp_web61/article_sub_view.php?filename=contents_attach/540248/540248.pdf&title=540248&cate=1002&d=0)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม. (2548). **คู่มือการลงทุนด้าน**

**อุตสาหกรรมเหมืองแร่ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม.** เข้าถึงเมื่อเมื่อ 25 กันยายน 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www1.dpim.go.th/bdp/pdf/Vietnam.pdf>

ขวัญใจ เตชเสนสกุล.(2560). **พลิกมุมมองเวียดนาม จากคู่แข่งเป็นคู่ค้าสำคัญ.** เข้าถึงเมื่อเมื่อ 24 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.prachachat.net/facebook-instant-article/news-59661>

- ชญาณี ชวะโนทย์. (2561). **นโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/NER/article/download/112053/87352/>
- ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. (2559). **Trade and Investment Guidebook Vietnam**. เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.exim.go.th/doc/newsCenter/47488.pdf>
- บริษัทที่ปรึกษาและบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ เจแอล แอล (2562). **บริษัทผู้ผลิตย้ายออกจากจีนสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น**. เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก [https://www.jll.co.th/th/newsroom/more-manufacturers-to-relocate-from-china-to-southeast-asia?fbclid=IwAR0-R2hUv7CiEu9VCrcJLELo4RR48b\\_EkzzglikBV5ZmzuhEe3T6qEhzhyI](https://www.jll.co.th/th/newsroom/more-manufacturers-to-relocate-from-china-to-southeast-asia?fbclid=IwAR0-R2hUv7CiEu9VCrcJLELo4RR48b_EkzzglikBV5ZmzuhEe3T6qEhzhyI)
- บีบีซีไทย. (2562). **สงครามการค้าจีน-สหรัฐฯ : เวียดนามกำลังเป็น “ตาอยู่” จากข้อพิพาทนี้ แต่จะได้ประโยชน์อีกนานแค่ไหน**. เข้าถึงเมื่อ 29 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก [https://www.bbc.com/thai/international-48339719?fbclid=IwAR0slq3kVD-cL0s4\\_T4IX-Gryxl\\_PL0cIL6ZYVi3Gqe7dsjSaQHxmmaWcj8](https://www.bbc.com/thai/international-48339719?fbclid=IwAR0slq3kVD-cL0s4_T4IX-Gryxl_PL0cIL6ZYVi3Gqe7dsjSaQHxmmaWcj8)
- ปัฐาณิญา โอชะพนม และฐิติวรรณ ศรีเจริญ. (2559). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในประเทศไทย**. เข้าถึงเมื่อ 25 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/BECJournal/article/download/74139/59850/>
- ปรีดี บุญซื่อ. (2561). **เวียดนาม ฐานการผลิตห่วงโซ่อุปทานโลก กลายเป็นผู้ชนะจากสงครามการค้าสหรัฐฯ - จีน**. เข้าถึงเมื่อ 29 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://thaipublica.org/2018/11/pridi120/>
- มนัสชัย จีงตระกูล และ พงษ์เทพ จงเจริญรุ่งโรจน์. (2559). **ไขปริศนาการขยายตัวของการส่งออกเวียดนาม ท่ามกลางเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว**. เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก [https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/ArticleAndResearch/FAQ/FAQ\\_108.pdf](https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/ArticleAndResearch/FAQ/FAQ_108.pdf)

- สถานกงสุลใหญ่ไทย. (2560). **ความเคลื่อนไหวล่าสุดของโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติมูลค่ามหาศาลในเวียดนาม (ภาคใต้เขตกงสุล)**. เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiembassy.org/hochiminh/th/business/6821/76542-%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%8831-%E0%B8%A1%E0%B8%B5%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%A1-2560.html>
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2559). **เศรษฐกิจและการเมืองของเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2563. เข้าถึงได้จาก <https://smartsme.co.th/content/29216>
- สรินทิพย์ เกิดผล และจิรศักดิ์ พงษ์พิชญพิจิตร. (2559). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมยานยนต์, โลหะ และเครื่องใช้ไฟฟ้าของประเทศไทย (Factors Affecting Japanese Direct Investment in Automotive, Metal and Electrical Appliances Industries of Thailand)**. สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2562. เข้าถึงได้จาก [http://jms.crru.ac.th/datas/MJ\\_36\\_1\\_2559\\_67\\_ExJournal.pdf](http://jms.crru.ac.th/datas/MJ_36_1_2559_67_ExJournal.pdf)
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2559). **การขยายธุรกิจด้วยสิทธิประโยชน์ใหม่ของบีโอไอ**. เข้าถึงเมื่อ 29 กันยายน 2562. เข้าถึงได้จาก [https://www.boi.go.th/upload/content/เอกสารบรรยายงานสัมมนา11พ.ค.59\\_73193.pdf](https://www.boi.go.th/upload/content/เอกสารบรรยายงานสัมมนา11พ.ค.59_73193.pdf)
- \_\_\_\_\_. **รู้จักบีโอไอ**. เข้าถึงเมื่อ 29 กันยายน 2562. เข้าถึงได้จาก [https://www.boi.go.th/upload/content/BOI-brochure%202107-intro-20171107\\_84374.pdf](https://www.boi.go.th/upload/content/BOI-brochure%202107-intro-20171107_84374.pdf)
- อมรัตน์ เจียรระโนรุ่งโรจน์. (2561). **การศึกษาเปรียบเทียบนโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม: ศึกษากรณีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ**. สืบค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.tcithaijo.org/index.php/vrurdihsjournal/article/view/143473>

## 2.2 ภาษาต่างประเทศ

Asean-korea Center. (2020). **Trade and investment 무역 및 투자**. Accessed February 3.

Available from <https://www.aseankorea.org/eng/Resources/figures.asp>

Do Thi Thuy Linh and Nguyen Quang Huy. (2017). **Samsung's Investments in Vietnam: Reasons and Consequences**. Accessed February 19. Available from <http://tapchicongthuong.vn/bai-viet/samsungs-investments-in-vietnam-reasons-and-consequences-49598.htm>

General Statistics office of Viet Nam. (2018). **Area, population and population density by province**. Accessed September 28. Available from [https://www.gso.gov.vn/default\\_en.aspx?tabid=774](https://www.gso.gov.vn/default_en.aspx?tabid=774)

General Statistics office of Viet Nam. (2018). **Area, population and population density by province**. Accessed September 28. Available from [https://www.gso.gov.vn/default\\_en.aspx?tabid=774](https://www.gso.gov.vn/default_en.aspx?tabid=774)

General Statistics office of Viet Nam. (2020). **Labour force at 15 years of age and above by province by Cities, provinces and Year**. Accessed March 2. Available from [https://www.gso.gov.vn/default\\_en.aspx?tabid=774](https://www.gso.gov.vn/default_en.aspx?tabid=774)

Ji Hyun Oh and Jai S. Mah. (2017). **The Patterns of Korea's Foreign Direct Investment in Vietnam**. Accessed August 30. Available from [https://m.scrip.org/papers/75415?fbclid=IwAR3WMH5bLEhfakXui1xpr8tLvHjNpRAq3D9uoQ\\_OiuK\\_AY\\_tPqnr0e2X3GI](https://m.scrip.org/papers/75415?fbclid=IwAR3WMH5bLEhfakXui1xpr8tLvHjNpRAq3D9uoQ_OiuK_AY_tPqnr0e2X3GI)

Korea Exambank. (2020). **Statistics of Foreign Direct Investment**. Accessed January 21. Available From [https://stats.koreaexim.go.kr/en/enMain.do?fbclid=IwAR2GbGWtT8xg-cfq76u9r2tDo3Rjoc31ozfLOpYl4J\\_EHEGxiykh9Qyezs](https://stats.koreaexim.go.kr/en/enMain.do?fbclid=IwAR2GbGWtT8xg-cfq76u9r2tDo3Rjoc31ozfLOpYl4J_EHEGxiykh9Qyezs)

Michael Blomenhofer. (2017). **The rise of Korean investment in Vietnam**. Accessed August 25. Available From <https://www.kroll.com/-/media/kroll/pdfs/publicationns/the-rise-of-korean-investment-in-vietnam.ashx>

Nguyen Thi Ai Lien. (2011). **Môi trường đầu tư với hoạt động thu hút đầu tư trực tiếp nước ngoài vào Việt Nam**. Accessed September 1. Available from [http://elb.lic.neu.edu.vn/bitstream/DL\\_123456789/7102/1/TT.LATS.963.PDF](http://elb.lic.neu.edu.vn/bitstream/DL_123456789/7102/1/TT.LATS.963.PDF)

- The Economist. (2018). **Why Samsung of South Korea is the biggest firm in Vietnam.** Accessed February 15. Available from <https://www.economist.com/asia/2018/04/12/why-samsung-of-south-korea-is-the-biggest-firm-in-vietnam>
- Viet Nam Government Portal. (2006). **Strategy for socio-economic development 2001-2010.** Accessed February 3. Available from <http://www.chinhphu.vn/portal/page/portal/English/strategies/strategiesdetails?categoryId=29&articleId=3065>
- \_\_\_\_\_. (2006). **Viet Nam's Five-year Socio-economic Development Plan, 2006-2010.** Accessed February 3. Available from <http://www.chinhphu.vn/portal/page/portal/English/strategies/strategiesdetails?categoryId=29&articleId=10050684>
- \_\_\_\_\_. (2011). **Socio-economic development plan for 2011- 2015.** Accessed February 3. Available from <http://www.chinhphu.vn/portal/page/portal/English/strategies/strategiesdetails?categoryId=30&articleId=10057591>
- \_\_\_\_\_. (2016). **Socio-economic development plan for 2016- 2020.** Accessed February 3. Available from <http://www.chinhphu.vn/Portal/page/portal/English/strategies/strategiesdetails?categoryId=30&articleId=10057712>
- World Bank. (2018). **GDP per capita (current US\$) – Vietnam.** Accessed September 28. Available from [https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?end=2018&locations=VN&most\\_recent\\_year\\_desc=false&start=1985](https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?end=2018&locations=VN&most_recent_year_desc=false&start=1985)
- World Population Review. (2019). **Vietnam Population 2019.** Accessed August 24. Available from <http://worldpopulationreview.com/countries/vietnam-population>
- Worldometers. (2019). **Population by Broad Age Groups (2020)** Accessed September 28. Available from <https://www.worldometers.info/demographics/vietnamd>

emographics/#broad-age

### ข้อมูลรูปภาพ

- ภาพที่ 1. **แผนที่ประเทศเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม 2562 .เข้าถึงได้จาก  
[https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%84%E0%B8%9F%E0%B8%A5%E0%B9%8C:Vietnam,\\_administrative\\_divisions\\_\(regions%2Bprovinces\)\\_-\\_th\\_-\\_colored.svg](https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%84%E0%B8%9F%E0%B8%A5%E0%B9%8C:Vietnam,_administrative_divisions_(regions%2Bprovinces)_-_th_-_colored.svg)
- ภาพที่ 2. **ภูมิภาคประเทศเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก  
[https://de.wikinews.org/wiki/Umweltkatastrophe\\_in\\_Vietnam](https://de.wikinews.org/wiki/Umweltkatastrophe_in_Vietnam)
- ภาพที่ 3 **แผนที่แสดงแหล่งทรัพยากรแร่เวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก  
<http://www1.dpim.go.th/bdp/pdf/Vietnam.pdf>
- ภาพที่ 4. **กราฟพีระมิดแสดงสัดส่วนทางเพศต่ออายุประชากรเวียดนาม**. เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.worldometers.info/demographics/vietnam-demographics/#age-structure>
- ภาพที่ 5 **Samsung Electronic CE complex**. เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2563. เข้าถึงได้จาก  
<http://www.thaiembassy.org/hochiminh/th/business/6821/76542-ข่าวเด่นวันที่-31-มีนาคม-2560.html>
- ภาพที่ 6 **Samsung Display Vietnam**. เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2563. เข้าถึงได้จาก  
<https://vietnamnet.vn/en/business/more-foreign-companies-expand-investment-in-vietnam-585177.html>
- ภาพที่ 7 **การเปิดธนาคาร Shinhan ที่ดานัง (Da Nang)**. เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.businesskorea.co.kr/news/articleView.html?idxno=35029>
- ภาพที่ 8 **ธนาคาร Shinhan**. เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2563. เข้าถึงได้จาก  
[http://bizhub.vn/banking/shinhan-bank-vietnam-assigned-stable-outlook-by-sp\\_312664.html](http://bizhub.vn/banking/shinhan-bank-vietnam-assigned-stable-outlook-by-sp_312664.html)

## ภาคผนวก

ตารางที่ 4 แสดงประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยจำแนกตามจังหวัดและปี (ตั้งแต่ปี 2009-2018)

Year / Region/Province	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	Prel. 2018
WHOLE COUNTRY	49322	50392.9	51398.4	52348	53245.6	53748	53984.2	54445.3	54823.8	55354.2
Red River Delta	11147.5	11453.4	11536.3	11726.3	11984	12032.6	11992.3	11993.8	12015.1	12095.5
Ha Noi	3405.8	3581.3	3572.9	3702.5	3799.6	3832.4	3820.9	3822.5	3828.1	3851
Ha Tay	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Vinh Phuc	606.3	606.8	608.3	607.2	613.2	631.2	631.4	629.8	629.9	636.1
Bac Ninh	594.7	612.1	593.5	625.3	642.1	658.2	661.7	666.9	672.1	675.4
Quang Ninh	639.5	659.6	675	691.9	711.4	697.2	692.4	691.9	697.8	718.7
Hai Duong	1033.7	1048.1	1071	1060.6	1077	1049.5	1037.5	1035.2	1035.3	1036.3
Hai Phong	1019.4	1062.7	1075.3	1089	1125.6	1127.7	1128.1	1131.6	1135	1145.3
Hung Yen	681.6	689.1	707.1	702	708.3	705	702.4	704.4	705	711.9
Thai Binh	1092.4	1109.3	1134.2	1113.1	1103.6	1115.3	1110.8	1104.7	1104.8	1106.9
Ha Nam	468	476.7	464	469.2	473.7	472.4	472.1	473.4	473.5	474.4
Nam Dinh	1075.1	1070.1	1082.2	1112.1	1145.4	1157.8	1150.5	1148	1148	1149.2



Ninh Binh	531	537.6	553	553.4	584.1	585.8	584.5	585.4	585.6	590.3
Northern midlands and mountain areas	6801.7	6881.3	7058.9	7209.2	7380.2	7448.5	7527	7562.8	7603.8	7684.3
Ha Giang	438.6	459.1	467.7	463.4	499.1	505.3	512.1	524.8	530.8	537.7
Cao Bang	323.8	336.8	341.2	343.8	356.1	357.3	360.9	360.9	362	362.7
Bac Kan	189.8	194	199.6	204.8	214.9	219.6	223.5	228.8	229.1	230.3
Tuyen Quang	461.7	442.2	450.3	467	479.1	485.1	485.5	482.9	483.5	485.9
Lao Cai	355.5	357.5	377.8	396.7	405.3	412.6	422.5	432.8	436.9	439
Yen Bai	445.8	457	478.5	479.6	495.9	503.5	512.5	519.4	525.8	529
Thai Nguyen	683.5	685.2	687.7	716.5	716.3	715.9	725.5	729.9	734.9	749.6
Lang Son	462.4	466.5	480.1	488.1	498.5	505.1	508.5	507.9	510.5	515.4
Bac Giang	983	978.2	989.4	999.1	1000	1022.6	1036.1	1034.5	1035.4	1056.1
Phu Tho	827.8	844.3	841.3	855.1	867	839.6	822.7	819.7	819.8	828
Dien Bien	271.2	276.4	300.4	306.4	327.7	345.4	353.2	348.4	351.7	353.5
Lai Chau	213.2	228.5	224.8	238.2	246.4	251.1	255.9	268.8	274.1	278.2
Son La	644.5	649	684	710.9	721.8	734.7	753.1	750.8	755.6	762.5
Hoa Binh	500.9	506.6	536.2	539.6	552	550.7	555	553.2	553.7	556.4

Northern Central area and Central coastal area	10577	10944.2	11151.1	11309.3	11621.4	11838.6	11775.1	11806.4	11851.9	11959.6
Thanh Hoa	2074.2	2172.2	2225.1	2138.1	2224.2	2231.8	2238.3	2241.2	2243.2	2254.4
Nghe An	1656.1	1752.1	1757.8	1826.3	1920.4	1953.1	1892	1878.8	1879	1890.3
Ha Tinh	666.5	674.3	702.3	706.4	700.9	727.8	745.3	718.4	718.5	719.2
Quang Binh	467.2	479.4	484.4	513.8	516.5	528.9	520.4	531.1	531.4	532.5
Quang Tri	312.7	323.9	334	332.4	346.2	348.6	349.7	348.9	349.7	349.8
Thua Thien-Hue	551.1	580.1	596.8	614.8	636.6	662.6	636.2	631.7	632.1	636.5
Da Nang	437.2	467	496.2	508.8	527.6	541.2	547	556.1	567.6	577.9
Quang Nam	828.1	814	811.6	838.7	858.2	890.3	890.2	902	913.4	925.3
Quang Ngai	713.2	714.7	711	725.7	726.2	753.8	760.9	767.4	771.5	779.2
Binh Dinh	848	861.1	880.4	893.9	920.1	931.4	912.9	931.4	936.2	944.7
Phu Yen	493.8	505.2	513.1	540.5	545.4	538.8	538.6	545.7	545.8	552.4
Khanh Hoa	611.6	639.5	656.6	650.7	677	691	690.5	689.6	690.2	710.9
Ninh Thuan	295.1	312.9	317.2	318.1	325.1	333.9	343.1	347.7	352.4	356.2
Binh Thuan	622.2	647.8	664.4	701.1	697	705.4	710	716.3	720.9	730.3
Central Highlands	2855.7	2931.7	3051.4	3136.5	3249.4	3316.8	3415.8	3482	3527.9	3596.1
Kon Tum	239.9	244.7	259.7	265	278.9	288.4	293.2	300.9	307.8	317.1

Gia Lai	710.5	742.8	783.9	797.3	821.5	833.3	842.4	856.6	870.7	888.1
Dak Lak	953.8	968.8	1012.2	1033.1	1077.6	1092.7	1128.1	1149.4	1160.3	1181.5
Dak Nong	283.3	293.4	306.6	320.7	349.2	353.5	374	381.3	390.1	398.4
Lam Dong	668.2	682	689.1	720.4	722.2	748.9	778.1	793.8	799	811
South East	7894	8053.6	8362.4	8604	8687.7	8822.9	8939.4	9081	9228.5	9351.6
Binh Phuoc	511.1	523.6	531.7	568.4	562.2	564.2	573	581.1	587.4	590.3
Tay Ninh	621.6	623.3	644.5	649.2	647.9	636.7	643.9	651.4	658.4	664.3
Binh Duong	982.4	1014.6	1077.6	1147.2	1197.7	1268.7	1270.8	1280.1	1291.5	1330.3
Dong Nai	1397.4	1451.9	1553.8	1585	1580	1627.5	1630.3	1634.7	1676.5	1693.2
Ba Ria – Vung Tau	513	531.1	553.9	567.8	577.6	537.4	570	598	598.8	604.5
Ho Chi Minh city	3868.5	3909.1	4000.9	4086.4	4122.3	4188.5	4251.4	4335.7	4415.9	4469
Mekong River Delta	10046.1	10128.7	10238.3	10362.7	10322.9	10288.6	10334.6	10519.3	10596.6	10667.1
Long An	845.7	854.4	841.7	894.2	898.1	890.9	893.4	899.4	900.5	901.3
Tien Giang	1018.2	1011.5	987.7	1029.4	1072.3	1050.8	1080.9	1101.8	1113.3	1135.5
Ben Tre	771.1	792.6	777.1	770.8	775.8	808.6	809.4	807.3	810.4	810.8
Tra Vinh	609.7	584.1	616.6	604.4	607.9	609.7	611.1	615.5	618.7	619.3
Vinh Long	617.5	612.9	622.8	619.1	625.2	627.6	627.6	630.4	635.6	636.9
Dong Thap	984.2	988.6	994.4	985.2	986	1016.8	1017.5	1112.1	1120.5	1137.2

An Giang	1227.3	1255	1300.4	1304.4	1275.8	1218.3	1218.9	1228.3	1233.6	1234.9
Kien Giang	955.7	965.5	1008.6	1036.8	990.8	1007.1	1005.1	1006.2	1008.3	1009.3
Can Tho	656	680.7	690.7	698.9	698.6	700	693.1	712.9	726.7	730.4
Hau Giang	453.9	456.2	456	456.4	462.3	453.3	462.9	471.7	479.7	481.2
Soc Trang	756.9	762.3	744.1	749.4	729.3	699.6	704.1	712.1	723.2	737.7
Bac Lieu	474.3	487.8	514	516	504.5	505.8	506.5	513	516.2	517
Ca Mau	675.6	677.1	684.3	697.7	696.2	700.1	704.1	708.6	709.9	715.6

ที่มา General statistics office of Vietnam (2020)

- หมายเหตุ
- 1.หน่วยที่ปรากฏในตารางเป็น Thous. Persons
  - 2.ข้อมูลของจังหวัด Ha Tay ถูกคิดรวมกับ Ha Noi

ตารางที่ 5 ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในต่างประเทศ ตั้งแต่ปี 2009-2019

Year	Invested Amount (Unit: K\$)
2009	20,864,721
2010	25,492,709
2011	29,503,673
2012	29,585,863
2013	30,926,189
2014	28,553,659
2015	30,355,595
2016	39,592,210
2017	44,598,568
2018	49,785,594
2019	44,449,263

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)

ตารางที่ 6 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนของเกาหลีจำแนกตามทวีป ในปี 2019

Year	Region	Number of Overseas Enterprises	Invested Amount (Unit: K\$)
2019	Africa	22	503,142
	Asia	1,853	14,382,012
	Central & South America	167	6,982,362
	Europe	271	10,516,769
	Middle East	19	359,262
	North America	489	11,162,867
	Oceania	41	542,849

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)

ตารางที่ 7 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ในปี 2009 ปี 2014 และปี 2019

Year	Region	Number of Overseas Enterprises	Invested Amount (Unit: K\$)
2009	Asia	767	2,500,096
2014	Asia	722	3,214,982
2019	Asia	346	4,774,774

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)

ตารางที่ 8 ตารางแสดงมูลค่าจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ในปี 2009

Year	Region	Country	Number of Overseas Enterprises	Invested Amount (Unit: K\$)
2009	Asia	Afghanistan	0	120
		Bangladesh	10	5,671
		Brunai	2	1,036
		Cambodia	42	192,698
		China	767	2,500,096
		East Timor	0	13,016
		Hong Kong	82	1,584,044
		India	47	242,380
		Indonesia	85	385,120
		Japan	162	402,673
		Kazakstan	21	154,897
		Kyrgyz	3	9,572
		Laos	8	31,327
		Macao	1	719
		Malaysia	33	118,622
Mongolia	46	28,285		
Myanmar	2	350,894		

	Nepal	0	360
	Pakistan	4	15,067
	Philippines	68	129,600
	Singapore	39	275,754
	Sri Lanka	4	2,242
	Taiwan	16	27,849
	Tajikistan	3	560
	Thailand	39	30,570
	Turkmenistan	1	15
	Uzbekistan	17	32,757
	Vietnam	172	629,107

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)

ตารางที่ 9 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนจำแนกตามอุตสาหกรรมของเกาหลีในประเทศจีน ฮองกง อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ไทย และเวียดนาม ในปี 2009

Year	Country	Industry	Number of Overseas Enterprises	Invested Amount (Unit: K\$)
2009	China	Agriculture, forestry and fishing	7	7,154
		Mining and quarrying	5	12,262
		Manufacturing	389	1,738,881
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	3	1,007
		Water supply; sewage, waste management, materials recovery	5	591
		Construction	31	64,566
		Wholesale and retail trade	162	163,187
		Transportation and storage	12	21,976
		Accommodation and food service activities	26	34,583
		Information and communications	29	18,144
		Financial and insurance activities	6	368,497
		Real estate activities	6	26,884
		Professional, scientific and technical activities	35	12,296



		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	22	4,907
		Education	10	4,910
		Human health and social work activities	2	56
		Arts, sports and recreation related services	9	17,835
		Membership organizations, repair and other personal services	8	2,358
		N/A	0	0
	Hong Kong	Agriculture, forestry and fishing	0	720
		Mining and quarrying	1	779
		Manufacturing	12	415,947
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	0	12,766
		Construction	1	1,159
		Wholesale and retail trade	25	707,302
		Transportation and storage	7	24,191
		Accommodation and food service activities	2	1,090
		Information and communications	4	8,881
		Financial and insurance activities	11	228,289
		Real estate activities	3	151,547

		Professional, scientific and technical activities	7	7,545
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	4	5,638
		Education	4	2,389
		Arts, sports and recreation related services	0	15,800
		Membership organizations, repair and other personal services	1	1
		N/A	0	0
	Indonesia	Agriculture, forestry and fishing	4	20,197
		Mining and quarrying	16	166,716
		Manufacturing	30	74,880
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	1	32,135
		Construction	3	909
		Wholesale and retail trade	9	13,024
		Transportation and storage	2	33,908
		Accommodation and food service activities	6	7,832
		Information and communications	4	4,054
		Financial and insurance activities	1	18,004
		Real estate activities	2	2,493

		Professional, scientific and technical activities	2	383
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	4	7,504
		Arts, sports and recreation related services	0	1,525
		Membership organizations, repair and other personal services	1	1,555
	Japan	Manufacturing	40	40,338
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	1	52
		Water supply; sewage, waste management, materials recovery	1	126
		Construction	4	1,017
		Wholesale and retail trade	46	26,279
		Transportation and storage	3	8,637
		Accommodation and food service activities	15	6,340
		Information and communications	18	35,430
		Financial and insurance activities	5	215,897
		Real estate activities	2	10,182
		Professional, scientific and technical activities	3	4,723
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	16	19,616

		Public administration and defence ; compulsory social security	0	759
		Human health and social work activities	1	55
		Arts, sports and recreation related services	6	29,909
		Membership organizations, repair and other personal services	1	3,311
		N/A	0	0
	Thailand	Mining and quarrying	0	4,020
		Manufacturing	11	18,334
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	0	0
		Construction	7	779
		Wholesale and retail trade	9	2,282
		Accommodation and food service activities	2	795
		Information and communications	4	695
		Financial and insurance activities	1	14
		Real estate activities	0	57
		Professional, scientific and technical activities	1	3,293
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	4	301
		Arts, sports and recreation related services	0	0

Vietnam	Agriculture, forestry and fishing	0	809
	Mining and quarrying	2	148,629
	Manufacturing	77	317,566
	Electricity, gas, steam and air conditioning supply	0	0
	Water supply; sewage, waste management, materials recovery	1	3,135
	Construction	27	60,206
	Wholesale and retail trade	19	16,950
	Transportation and storage	4	4,960
	Accommodation and food service activities	4	18,073
	Information and communications	5	1,441
	Financial and insurance activities	4	6,608
	Real estate activities	7	35,038
	Professional, scientific and technical activities	11	3,759
	Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	7	958
	Education	1	180
	Human health and social work activities	0	99
	Arts, sports and recreation related services	0	10,600

		Membership organizations, repair and other personal services	2	87
		Activities of households as employers; undifferentiated goods- and services- producing activities of households for own use	1	7

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)

ตารางที่ 10 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนและมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ปี 2014

Year	Region	Country	Number of Overseas Enterprises	Invested Amount (Unit: K\$)
2014	Asia	Afghanistan	0	0
		Bangladesh	5	6,112
		Brunai	2	256
		Cambodia	42	64,509
		China	722	3,214,982
		East Timor	1	154
		Hong Kong	124	630,029
		India	39	336,576
		Indonesia	86	726,249
		Japan	170	496,866
		Kazakstan	17	159,258
		Kyrgyz	7	2,569
		Laos	12	36,353
		Macao	3	3,507
		Malaysia	32	135,915
		Maldives	0	0

	Mongolia	46	32,100
	Myanmar	56	312,336
	Nepal	4	9,471
	Pakistan	3	37,737
	Philippines	51	94,098
	Singapore	58	980,318
	Sri Lanka	4	1,043
	Taiwan	28	94,835
	Thailand	52	182,164
	Turkmenistan	1	5
	Uzbekistan	13	11,904
	Vietnam	459	1,660,389

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)



ตารางที่ 11 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนจำแนกตามอุตสาหกรรมของเกาหลีในประเทศจีน ฮองกง อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ไทย และ เวียดนาม ในปี 2014

Year	Region	Country	Industry	Number of Overseas Enterprises	Invested Amount (Unit: K\$)
2014	Asia	China	Agriculture, forestry and fishing	2	1,091
			Mining and quarrying	0	276
			Manufacturing	331	2,589,020
			Water supply; sewage, waste management, materials recovery	2	393
			Construction	12	2,333
			Wholesale and retail trade	206	238,590
			Transportation and storage	7	22,662
			Accommodation and food service activities	51	19,305
			Information and communications	31	16,014
			Financial and insurance activities	8	195,458
			Real estate activities	3	100,572
			Professional, scientific and technical activities	43	16,417
			Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	11	6,273

			Public administration and defence ; compulsory social security	1	100
			Education	6	2,176
			Arts, sports and recreation related services	1	3,695
			Membership organizations, repair and other personal services	6	482
			N/A	1	126
		Hong Kong	Mining and quarrying	0	0
			Manufacturing	29	205,084
			Electricity, gas, steam and air conditioning supply	0	100,581
			Wholesale and retail trade	39	97,008
			Transportation and storage	6	7,502
			Accommodation and food service activities	7	2,017
			Information and communications	15	85,437
			Financial and insurance activities	5	81,759
			Real estate activities	2	3
			Professional, scientific and technical activities	11	34,769
			Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	5	996
			Education	2	1,134

			Human health and social work activities	1	1,382
			Arts, sports and recreation related services	2	12,357
			N/A	0	0
		Indonesia	Agriculture, forestry and fishing	1	33,485
			Mining and quarrying	2	49,528
			Manufacturing	34	420,197
			Electricity, gas, steam and air conditioning supply	2	11,806
			Water supply; sewage, waste management, materials recovery	2	492
			Construction	4	3,351
			Wholesale and retail trade	19	56,495
			Transportation and storage	3	6,738
			Accommodation and food service activities	1	4,332
			Information and communications	4	17,666
			Financial and insurance activities	2	88,762
			Real estate activities	0	135
			Professional, scientific and technical activities	7	24,559
			Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	5	8,303

			Education	0	400
			Membership organizations, repair and other personal services	0	0
			N/A	0	0
		Singapore	Mining and quarrying	0	2,484
			Manufacturing	8	175,848
			Electricity, gas, steam and air conditioning supply	1	10,330
			Construction	3	987
			Wholesale and retail trade	14	172,393
			Transportation and storage	2	729
			Accommodation and food service activities	0	28,267
			Information and communications	12	17,529
			Financial and insurance activities	8	435,854
			Real estate activities	1	117,861
			Professional, scientific and technical activities	5	9,192
			Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	2	7,731
			Education	0	0
			Arts, sports and recreation related services	2	954

		N/A	0	158
	Thailand	Mining and quarrying	0	0
		Manufacturing	20	108,389
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	1	1,570
		Water supply; sewage, waste management, materials recovery	0	12,098
		Construction	6	25,619
		Wholesale and retail trade	11	6,481
		Transportation and storage	1	455
		Accommodation and food service activities	1	619
		Information and communications	5	5,247
		Financial and insurance activities	1	18,676
		Real estate activities	2	352
		Professional, scientific and technical activities	2	1,820
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	2	228
		Arts, sports and recreation related services	0	611
	Vietnam	Agriculture, forestry and fishing	2	412
		Mining and quarrying	2	233,961

		Manufacturing	321	1,057,145
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	0	36,631
		Water supply; sewage, waste management, materials recovery	0	0
		Construction	32	22,165
		Wholesale and retail trade	43	64,612
		Transportation and storage	10	6,138
		Accommodation and food service activities	7	35,418
		Information and communications	10	10,280
		Financial and insurance activities	4	90,754
		Real estate activities	5	64,395
		Professional, scientific and technical activities	13	2,188
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	6	14,810
		Education	1	550
		Human health and social work activities	1	127
		Arts, sports and recreation related services	1	20,352
		Membership organizations, repair and other personal services	1	452

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)

ตารางที่ 12 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่ที่เข้ามาลงทุนและมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในภูมิภาคเอเชีย ปี 2014

Year	Region	Country	Number of Overseas Enterprises	Invested Amount (Unit: K\$)
2019	Asia	Bangladesh	13	24,564
		Brunai	2	36
		Cambodia	19	105,478
		China	346	4,774,774
		East Timor	3	137
		Hong Kong	89	2,308,948
		India	99	340,014
		Indonesia	70	464,953
		Japan	198	888,903
		Kazakstan	9	21,093
		Kyrgyz	3	3,396
		Laos	7	35,837
		Macao	0	0
		Malaysia	21	173,373
		Mongolia	33	11,623
Myanmar	26	163,210		

	Nepal	7	2,303
	Pakistan	4	30,445
	Philippines	30	117,577
	Singapore	106	2,470,770
	Sri Lanka	2	363
	Taiwan	24	32,738
	Tajikistan	1	81
	Thailand	45	69,852
	Turkmenistan	0	0
	Uzbekistan	45	23,327
	Vietnam	651	2,318,216

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)



ตารางที่ 13 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่และมูลค่าการลงทุนจำแนกตามอุตสาหกรรมของเกาหลีในประเทศ จีน ฮองกง ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม ในปี 2019

Year	Region	Country	Industry	Number of Overseas Enterprises	Invested Amount (Unit: K\$)
2019	Asia	China	Agriculture, forestry and fishing	3	6,908
			Mining and quarrying	0	14,657
			Manufacturing	174	4,516,993
			Electricity, gas, steam and air conditioning supply	1	502
			Water supply; sewage, waste management, materials recovery	0	223
			Construction	4	1,282
			Wholesale and retail trade	94	123,302
			Transportation and storage	3	608
			Accommodation and food service activities	2	8,108
			Information and communications	22	10,426
			Financial and insurance activities	0	47,653
			Real estate activities	2	11,178
			Professional, scientific and technical activities	24	10,909

			Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	7	5,741
			Public administration and defence ; compulsory social security	0	0
			Education	4	2,142
			Human health and social work activities	1	3
			Arts, sports and recreation related services	4	12,974
			Membership organizations, repair and other personal services	1	1,167
			N/A	0	0
		Hong Kong	Mining and quarrying	1	501
			Manufacturing	17	456,508
			Electricity, gas, steam and air conditioning supply	1	5,001
			Construction	1	100
			Wholesale and retail trade	30	97,934
			Transportation and storage	1	1
			Accommodation and food service activities	2	108,736
			Information and communications	14	78,609
			Financial and insurance activities	14	1,496,958
			Real estate activities	0	1,500

		Professional, scientific and technical activities	7	23,734
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	1	921
		Education	0	330
		Human health and social work activities	0	265
		Arts, sports and recreation related services	0	37,850
	Japan	Agriculture, forestry and fishing	1	46
		Manufacturing	37	52,348
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	0	17,273
		Construction	1	4,870
		Wholesale and retail trade	49	37,990
		Transportation and storage	6	1,049
		Accommodation and food service activities	14	14,931
		Information and communications	30	50,219
		Financial and insurance activities	12	583,239
		Real estate activities	18	105,703
		Professional, scientific and technical activities	14	5,422

		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	5	7,332
		Education	1	1,847
		Human health and social work activities	1	162
		Arts, sports and recreation related services	5	6,169
		Membership organizations, repair and other personal services	3	184
		N/A	1	119
	Singapore	Agriculture, forestry and fishing	0	500
		Mining and quarrying	1	216
		Manufacturing	10	353,826
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	1	5
		Construction	3	22,917
		Wholesale and retail trade	22	178,782
		Transportation and storage	5	60,464
		Accommodation and food service activities	2	11,540
		Information and communications	28	109,735
		Financial and insurance activities	14	1,190,998
		Real estate activities	6	360,094

			Professional, scientific and technical activities	10	146,108
			Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	1	14,465
			Education	3	10,045
			Human health and social work activities	0	11,074
			Membership organizations, repair and other personal services	0	0
			N/A	0	0
		Thailand	Agriculture, forestry and fishing	0	546
			Manufacturing	14	17,448
			Electricity, gas, steam and air conditioning supply	1	8
			Water supply; sewage, waste management, materials recovery	0	473
			Construction	3	633
			Wholesale and retail trade	8	34,316
			Transportation and storage	1	80
			Accommodation and food service activities	4	1,051
			Information and communications	7	11,882
			Real estate activities	2	2,037
			Professional, scientific and technical activities	3	438

			Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	1	3
			Human health and social work activities	0	127
			Arts, sports and recreation related services	1	811
			N/A	0	0
		Vietnam	Agriculture, forestry and fishing	1	1,148
			Mining and quarrying	0	86,178
			Manufacturing	296	1,594,361
			Electricity, gas, steam and air conditioning supply	2	5,466
			Construction	34	36,304
			Wholesale and retail trade	128	99,454
			Transportation and storage	20	24,723
			Accommodation and food service activities	34	29,295
			Information and communications	39	22,297
			Financial and insurance activities	8	294,041
			Real estate activities	20	72,104
			Professional, scientific and technical activities	30	27,199

			Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	10	7,891
			Public administration and defence ; compulsory social security	0	0
			Education	14	10,573
			Human health and social work activities	7	5,288
			Arts, sports and recreation related services	3	912
			Membership organizations, repair and other personal services	5	980
			N/A	0	0

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)

ตารางที่ 14 ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนของเกาหลีในเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2009-2019

Year	Country	Number of Overseas Enterprises	Invested Amount (Unit: K\$)
2009	Vietnam	172	629,107
2010	Vietnam	235	882,499
2011	Vietnam	197	1,056,251
2012	Vietnam	214	981,954
2013	Vietnam	333	1,152,097
2014	Vietnam	459	1,660,389
2015	Vietnam	545	1,612,462
2016	Vietnam	670	2,374,320
2017	Vietnam	697	1,973,245
2018	Vietnam	822	3,162,167
2019	Vietnam	651	2,318,216

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)



ตารางที่ 15 ตารางแสดงจำนวนโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019

Year	Country	Industry	Number of Overseas Enterprises
2009	Vietnam	Agriculture, forestry and fishing	0
		Mining and quarrying	2
		Manufacturing	77
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	0
		Water supply; sewage, waste management, materials recovery	1
		Construction	27
		Wholesale and retail trade	19
		Transportation and storage	4
		Accommodation and food service activities	4
		Information and communications	5
		Financial and insurance activities	4
		Real estate activities	7
		Professional, scientific and technical activities	11
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	7
Education	1		

		Human health and social work activities	0
		Arts, sports and recreation related services	0
		Membership organizations, repair and other personal services	2
		Activities of households as employers; undifferentiated goods- and services- producing activities of households for own use	1
2019	Vietnam	Agriculture, forestry and fishing	1
		Mining and quarrying	0
		Manufacturing	296
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	2
		Construction	34
		Wholesale and retail trade	128
		Transportation and storage	20
		Accommodation and food service activities	34
		Information and communications	39
		Financial and insurance activities	8
		Real estate activities	20
		Professional, scientific and technical activities	30
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	10

	Public administration and denfence ; compulsory social security	0
	Education	14
	Human health and social work activities	7
	Arts, sports and recreation related services	3
	Membership organizations, repair and other personal services	5
	N/A	0

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)

ตารางที่ 16 ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนในโครงการใหม่ที่เกาหลีเข้ามาลงทุนในเวียดนาม ในปี 2009 และปี 2019

Year	Country	Industry	Invested Amount (Unit: K\$)
2009	Vietnam	Agriculture, forestry and fishing	809
		Mining and quarrying	148,629
		Manufacturing	317,566
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	0
		Water supply; sewage, waste management, materials recovery	3,135
		Construction	60,206
		Wholesale and retail trade	16,950
		Transportation and storage	4,960
		Accommodation and food service activities	18,073
		Information and communications	1,441
		Financial and insurance activities	6,608
		Real estate activities	35,038
		Professional, scientific and technical activities	3,759
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	958
Education	180		

		Human health and social work activities	99
		Arts, sports and recreation related services	10,600
		Membership organizations, repair and other personal services	87
		Activities of households as employers; undifferentiated goods- and services- producing activities of households for own use	7
2019	Vietnam	Agriculture, forestry and fishing	1,148
		Mining and quarrying	86,178
		Manufacturing	1,594,361
		Electricity, gas, steam and air conditioning supply	5,466
		Construction	36,304
		Wholesale and retail trade	99,454
		Transportation and storage	24,723
		Accommodation and food service activities	29,295
		Information and communications	22,297
		Financial and insurance activities	294,041
		Real estate activities	72,104
		Professional, scientific and technical activities	27,199
		Business facilities management and business support services; rental and leasing activities	7,891

	Public administration and denfence ; compulsory social security	0
	Education	10,573
	Human health and social work activities	5,288
	Arts, sports and recreation related services	912
	Membership organizations, repair and other personal services	980
	N/A	0

ที่มา stats.koreaexim.go.kr (2020)

## ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	จันทร์สุรินทร์ วนาวีระกร
วันเกิด	23 ธันวาคม พ.ศ. 2540
ที่อยู่	181/287 ซอยสิงห์ฤกษ์ ถนนประชาราษฎร์ สาย 2 เขตบางซื่อ แขวงบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จากโรงเรียนมัธยม โยธินบูรณะ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

**แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์**  
**เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**

<b>ข้าพเจ้า</b>	นางสาวจันทร์สุรินทร์ วนาวีระกร
<b>นักศึกษาชั้นปีที่ 4</b>	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาเวียดนาม
<b>ชื่อสารนิพนธ์</b>	การศึกษาการลงทุนของนักลงทุนชาวเกาหลีในประเทศเวียดนาม
<b>ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา</b>	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปันสุวรรณ
<b>ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้</b>	181/287 ซอยสิงหนภุช ถนนประชาราษฎร์ สาย 2 เขตบางซื่อ แขวงบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
<b>หมายเลขโทรศัพท์</b>	090-632-3778

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวจันทร์สุรินทร์ วนาวีระกร)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....